

९० यानें त्या वेदांत अे लोक ठेविले होते त्यांचें दुराचरण.

स्पेनदेशीय लोकांची नाश-कारक भाणि दुर्ब्यमनी षाल. कृता व अे मनोविकार असतात ते सर्व त्यांच्यामध्ये आहेत असें यांस पक्षेपणीं समजून आले. कोलम्बस समक्ष अमून अधिकार चालवीत असतां याचे लोकांस जो सबल प्रतिबंध होता तो नाहीसा होताक्षणींच, यानें आपले पाठीमागें जो मुख्य अधिकारी करून ठेविला होता त्यास ते किलेकरी-लोक अगदीं मानीनातसे झाले. तो अधिकारी अे शाहाण-पणाचे उपदेश करी त्यांचा अनादरकरून त्यांनीं स्वतंत्रपणें आपल्या इच्छा पाहिजे तशा तृप्त करून घेतल्या. एतद्देशीय लोकांचें सुवर्ण व यांच्या बायका आणि यांनीं वेगमी करून ठेविलेले सर्व पदार्थ हीं सर्व, त्या उन्मत्त झालेल्या जु-लमी लोकांच्या भक्ष्यस्थानीं पडलीं. ते किलेकरी लोक लहान लहान टोळ्याकरून सर्व वेढभर फिरून जिकडेतिकडे नाश आणि दांडगाई करूं लागले. एतद्देशीय लोक भिन्ने आणि नम्र असे असत खरे, परंतु त्या निष्कारणिक उपद्रव-मुलें जेवटीं यांची सहनशीलता जाऊन यांचे आंगीं शौर्य उत्पन्न झालें. नंतर असें झालें कीं, स्पेनदेशीय लोक मुख्यत्वे करून ज्या सिबाओ एथील अधिकाऱ्याचा देश त्यांतील सुव-र्णाकरितां लुटीत असत, त्यानें ते आपली वर्तणुक निरूपद्रविक मानून अगदीं निर्भय फिरत असतां त्यांवर छापा घालून त्यांतून कित्येकांस ठार मारिले. त्या समयीं त्या अधिकाऱ्यानें आपले रयतेस जमा करून त्या कित्यास वेढा घालून त्यास अग्नि लाविला, तेव्हां स्पेनदेशीय लोकांतून किर्ताएक लोक त्या कित्याचें रक्षण करीत असतां व बाकीचे समुद्राचे एके फां-द्यांतून पार पडून जाण्याचा यत्न करीत असतां मारले गेले.

त्यांपैकी कित्ये-कांवर छापा घालून त्यांस कसें मारून टाकिले,

बाकीच्यांची दु-र्दशा कशी झाली,

त्यांनीं असे जे जुलुम चालविले होते तींही करूनही ग्वाकाना हारीचा स्पेनदेशीय लोकांवरचा स्नेहभाव कमी झाला नव्हता झणून, तो त्यांचे संरक्षणाविषयी प्रयत्न करित असतां, त्यास जो वार लागला तेणें करून तो अद्यापि दुखणार्हत आहे.

ग्वाकाना हारीची वर्तणूक कशी होती; यांविषयी.

ग्वाकानाहारीच्या प्रामाणिकपणाविषयी स्पेनदेशीयलो-

कांचे मनांत जो संशय आला होता त्याची या वर्तमानावरून निवृत्ति होण्याचें जरीं दूर होतें, तरीं ग्वाकानाहारीच्या प्रामाणिकपणाचा बारीक रीतीनें शोध करण्याचा हा योग्य काल नव्हे असें कोलम्बसास स्पष्ट दिसून आलें, तेणें करून याचें लोकांनीं त्या राजास धरून व त्याचे प्रजेवर हल्ले करून स्वदेशीय लोकांस मारल्याचा सूड उगवावा असा जो यास बुद्धिवाद सांगितला होता त्याचा यानें धिक्कार केला. कोलम्बसानें त्यांस असें सांगितलें कीं, तुमचे मनांत जें ठाणें घालायाचें आहे त्याची वसाहत सुलभ रीतीनें होण्याकरितां या देशांतील जे वजनदार गृहस्थ आहेत त्यांची भेत्री अवश्य संपादन केली पाहिजे, आणि जर तुम्हां अयोग्य कार्त्ती व्यर्थ करडा अंमल चालवाल तर एतद्देशीय लोक आपल्यावर तुटून पडायस एकत्र होतील असें भय मात्र प्राप्त होईल. कोलम्बसा मागील उपद्रवाकरितां शिक्षा करण्यांत आपला काळ न घालवितां पुढें तशा गोष्टी न घडाय्या याकरितां सावधगिरी ठेवूं लागला. याच हेतूनें कोलम्बसानें नाविदाड बेटापेक्षां शरीर प्रकृतीस अधिक चांगलें मानायाजोगें असून सोईसपडे असें स्थल निवडून काढिलें. नंतर एके विस्तीर्ण अखाताजवळ मोठ्या मैदानामध्ये एक नगर वसविण्याकरितां यानें

त्या राजास धरण्याविषयी याचें लोकांनीं जी यास मसलत दिली तिचा निषेध करण्याविषयी याचीं कारणां.

पुढें उपद्रव न होण्याविषयी हा सावधगिरी ठेवितो.

९२ याचे लोक जा हेतूने या मङ्गळ्यांत गिरले त्याविषयी.

क्षेत्रयोजना केली, आणि ज्या इमारतीपासून सर्वांचे रक्षण होणार त्या इमारतीचे कामास सगळ्यांनी हातभार लावावा असे केले. यामुळे त्यांतील घरे व तट इतके लवकर तयार झाले की, त्यांहींकरून त्यांचे संरक्षण होण्यासारखा त्यांस आश्रय मिळाला. नवीन खंडामध्ये युरोपिअन लोकांनी पहिल्यानेच हे शहर बांधिले ह्मणून यास कोलम्बसाने आपणास

इसाबेला या नावाचे शहर बांधून त्याचे सभोवदार तटबंधी करितो.

आश्रयदाती जी कास्तील एथील इसाबेला राणी तिचे सन्मानार्थ इसाबेला असे नाव दिले.

हे उपयुक्त काम चालवीत असतां, कोलम्बसास पडितदेशामध्ये लहान लहान ठाणीं वसविने वेळेस जीं संकटे प्राप्त होतात तीं भोगावीं लागून श्रम सोसावे लागले इतकेच नाही, तर यापेक्षां दुस्तर असा जो याचे लोकांचा आलसीपणा, उताविली, आणि दोगेखोर स्वभाव, यांबराबरही याम झुजावे लागले.

जीं नानाप्रकारचीं संकटे यास भोगावीं लागलीं तीं.

उष्ण हवेच्या आंगां मनुष्यास निःशक्त करण्याची जी शक्ति असते तीणेकरूनच या नवीन खंडांत स्पेनदेशीय लोकांचा स्वाभाविक सुप्तपणा वाढत गेला असे दिसते. त्या मंडळीमध्ये जे बहुतेक संभावित गृहस्थ होते त्यास आंगें मेहनत करून कष्ट भोगण्याची सवई नव्हती; परंतु पहिले जलपर्यटन करून जे त्यांचे देशचे लोक माघारे गेले होते त्यांच्या सुंदर आणि अतिशयोक्तीच्या वर्णनांवरून, अथवा कोलम्बसाने जो देश शोधून काढिला तो, मार्को पोलोने शोधून काढलेला सिपांगो देश ह्मणजे, किंवा ज्या ओफिर देशामधून सोलमन राजाने मोठमोठ्या किमतीचे जिन्नस आणिव्यामुळे त्याच्या राज्यांत त्वरित इतकी पुष्कळ संपत्ति वृद्धिगत झाली

तो होय, अशी जी कोलम्बसाची अशुद्ध कल्पना तीणेकरून त्या कुलीन लोकांचे अतःकरणांत या महत्कृत्यांत शिरण्याविषयीं अतिशय इच्छा उत्पन्न झाली होती. परंतु श्रम केल्यावांचून व दुःख सोसल्यावांचून आयताच आपणास सुवर्णांचा हंगाम प्राप्त होईल असें जें त्या लोकांनीं इच्छिलें होतें तसें न होतां, संपत्तीचा लाग निश्चयेंकरून लवकर प्राप्त होण्याचा दिसत नाही, आणि ती हळूहळू सतत श्रम केल्यावांचून याचा लोकांस निराशा व खिन्नता प्राप्त होण्याचें कारण.

ही मिळणार नाही, असें जेव्हां स्पेनदेशीय लोकांनीं पाहिलें, तेव्हां त्यांचे मनांतील ज्या मोठ्या आशेच्या कल्पना होत्या त्यांचा भंग झाला, आणि त्यांचीं मनें खिन्न होऊन इतकी निराश झाली कीं तेणेकरून सर्वांची चिन्तवृत्ति उद्ध्वस्त होऊन गेली. अशा प्रसंगीं त्या बेटांतील पिकाऊ जमीन दाखवून व तेथील वेगळ्या वेगळ्या प्रदेशापासून जे नेहेमी सोन्याचे मासले येत ते दाखवून त्या लोकांस पुनः उमेद आणार्वा झणून जो कोलम्बसानें प्रयत्न केला तो व्यर्थ; कारण कीं त्या पिकाऊ जमीनीपासून हळूहळू जीं प्राप्ति होणार तिची वाट पाहण्याविषयीं त्यांस दम नव्हता, व ज्या सोन्याचे नमुने येत तें सोने फार थोडें आणि अल्पस्वल्प होय झणून त्यांचाही त्यांनीं तिरस्कार केला. नंतर असें झालें कीं, त्या लोकांचे एक कट करिताने.

मनांत दौर्मनस्य अधिकाधिकच वाढत गेल्यामुळे त्यांनीं एक कट केला; त्या कटापासून कोलम्बस व कोलम्बसाचे ठाणेगार लोक यांचा नाशच झाला असता, परंतु दैवशात् यांतील मुख्यांस धरून शिक्षा करितो.

त्यांचा यास शोध लागला, आणि त्यांत जे प्रमुख होते त्यांस धरून कांहींकांस शिक्षा केली, व बाकीच्यांस बंदिवान करून

१४ . त्या घेतातील एके प्रदेशावर हा स्वारी करितो.

स्येनदेशास पाठविले; आणि मनुष्यांची कुमक व सामान-
सुमानाची चांगली पुष्कळ पुरवणी करण्याकरितां तेथील सर-
कारास विनंतीपत्र लिहून, माल नेण्याआणण्याची जीं तारवें
होतीं त्यांतून १२ तारवें लवकर स्येन देशास पाठवून दिली.

बाकीचांचां मनें
दुसऱ्या उद्योग-
गाकडे लाव-
ण्याकरितां उ-
पाय योजितो

ते समर्थांच, आपले लोकांस निराशा प्राप्त झाली होती ती
पुनःपुनः मनांत आणून तिचा विचार करण्यास त्यांस फुरसत
सांपडली, तेणेंकरून त्यांचे आंगां जो आळसीपणा असे तो
वाढून दौर्मनस्य ज्याजती वाढलें असें कोलम्बसानें पाहून, तो
आळस त्यांचे आंगांतून समूळ काढून टाकावा ह्मणून त्या देशां-
तील प्रदेशांवर यानें कितीएक स्वान्या करण्याचें योजिलें.
कोलम्बसानें शाहाणा आणि महापराक्रमी असा जो अल्लो-
जो दि भोजीडा या गृहस्थास मुख्यकरून एक सैन्याची टोळी,

सिवाभो प्रांता-
कडे जातो.

ज्या सिवाभो प्रांतांत पुष्कळ सुवर्ण सांपडतें असें ह्मणत तो प्रांत
घेण्याकरितां पुढें रवाना करून, आपण आपले मुख्यमुख्य सर-
दारांसहवर्तमान जातीनें तिचे पाठीमागून गेला. या स्वारी-
मध्ये कोलम्बसानें तद्देशीय लोकांस अगदीं चकभूल करून
टाकावें ह्मणून, आपले युद्धकर्माचा जितका मोठेपणा होता
तितका सर्व यानें मोठ्या डौलानें दर्शित केला. हा निशाणें
फटकारित व वीररसप्रधान गायनें गात आणि घोडे स्वा-
राची केव्हांकेव्हां पुढें आणि केव्हांकेव्हां पाठीमागें फैर करी-
तच चालला. त्या नवीन खंडांत प्रथमतः घोडे काय ते

तेथील लोक
याचे घोडेस्वार
पाहून चकित
होतात

हेच दृष्टीस पडले तेणेंकरून, त्या इन्दिअन लोकांस भय वा-
टून मोठें आश्चर्य ही झालें. त्यांचे जवळ पाळलेलीं जना-
वरें नसत ह्मणून, तीं जनावरें आपले ताब्यांत ठेवण्यानें जी

मनुष्याचे आंगी मोठी शक्ति येत्ये ती त्या लोकांस माहित नव्हती. त्या लोकांनी ते घोडे ज्ञानसंपन्न प्राणी आहेत असे कल्पिले, व याप्रमाणेच घोडा आणि खावरील राऊत हे उभयतां मिळून एकच जनावर आहे, आणि त्या जनावराचे चांचल्य पाहून परम आश्चर्यभरित होऊन त्या जनावराचा वेग व शक्ति हींही अनिवार्य आहेत असे त्यांनी मानिले. परंतु तद्देशीय लोकांचे मनांत कोलम्बस आपले शक्तीचे प्राबल्याविषयीची भीति उत्पन्न करायास यत्न करीत असतां, त्या लोकांची प्रीति आणि विश्वास या दोन गोष्टी संपादन करण्याविषयीं युक्ति योजायासही यानें हयगय केली नाहीं. कोलम्बस त्या लोकांबराबर जो जो व्यापार करी त्यामध्ये मुख्यत्वेकरून प्रामाणिकपणा व न्याय या दोन गोष्टींचें मूल धरून चाले, आणि त्या लोकांबराबर हा प्रसंगी मोठ्या न म्रतेनें आणि प्रीतीनें वागे. तद्देशीय लोकांनीं सिवाभो या प्रांताचे जसे वर्णन केले होते तसेच तेथें गेल्यावर अनुभवास आले. तो देश डोंगरी आणि गैरलागवडीचा होता, परंतु प्रत्येक नदीमध्ये आणि ओढ्यामध्ये सुवर्णाचा चूर अथवा बारीक रज सांपडत आणि त्या रजां पैकीं कांहींकांची आकृति बरीच मोठी असे. इन्दिअन लोक सुवर्णाच्या शोधार्थ कधीं खाणीं उकरीत नसत. पृथ्वीच्या गर्भातील प्रदेशांत शिरणें व मिश्र धातूंचें शोधन करणें हीं कृत्ये त्यांचे बुद्धीस आणि उद्योगास फारच दुर्बोध अणि श्रमदायक होती, व ते सुवर्ण संपादन करण्याकरितां आपली कल्पना शक्ति चालवून नवीन युक्ति काढण्या जोगें त्यास ते अमोलिकही मानीत

घोडे आणि त्या वरील राऊत यांविषयीं त्यांच्या कल्पना.

तद्देशीय लोकां बराबर कोलम्बसाची वागणूक.

तद्देशीय लोक
सीने कसे सां-
चवीत याविषयी.

नव्हते. त्या लोकांजवळ जो थोडासा सुवर्णाचा संचय असे तो त्यांनी नदांचे वाळवंटामधून वेंचलेला अथवा मोठा पर्जन्य पडून पर्वतापासून वाहून आलेल्या उदकांतून काढून घेतलेला असा होता. परंतु या चिन्हांवरून स्पेनदेशीय लोकांस जा देशांचे स्वामित्व आपले हतांत लवकरच येईल असे वाटत होते त्याचे गर्भी मोठमोठी भांडारे भरलेली आहेत याविषयी शंका राहिली नाही. अशा मोठ्या उत्पन्नाचा देश हस्तगत करावा ह्मणून तेथे कोलम्बसाने एक किल्ला बांधिला; आणि याचे बराबरच्या ज्या लोकांस कोणतीही गोष्ट खरी वाटत नसे व आपले दृष्टीने पाहिल्यावांचून अथवा हाताने स्पर्श केल्यावांचून त्या देशामध्ये सुवर्ण उत्पन्न होते ही गोष्ट ज्यांस प्रमाण वाटत नसे, त्यांचा उपहास व्हावा ह्मणून, कोलम्बसाने त्या किल्याचे सन्त थोमस असे नांव ठेविले.

वेथील वसाह-
तीत संकट प्रा-
प्त होण्यास ना-
नाप्रकारची
कारणे.

स्विबाओ देशांतील संपत्तीची सफल होण्याजोगी जी दर्शने त्यांचे वर्णन, जे कोलम्बसाचे लोक नानाप्रकारच्या संकटेंकरून व्याप्त होऊन अगदी निराश होऊन गेले होते त्यांच्या चिन्तांचे समाधान करण्याकरितां, वेळेसच येऊन पोहोचले. युरोप खंडाहून जी धान्यसामग्री आणि होती ती तर बद्धतकरून खपलीच होती, परंतु त्यांतून जी कांहीं शिलक राहिली होती ती उष्ण आणि दमसर अशा हवेमुळे इतकी नासून गेली होती की तिचा कांहीं उपयोगच नाहीसा झाला होता. तद्देशीय लोकांनी आपल्या अल्प-स्वल्प कौशल्याने ज्या जमीनीचे प्रदेशांत लागवड केली होती

तो प्रदेश इतका संकुचित होता की त्यांत त्यांचे उपजीविके-
पुरते धान्य होण्याचेही कठीण होते. इसाबेल्हा शहरामध्ये
स्पेनदेशीय लोकांस श्रम करून तेथील जमीन साफ करून ती-
पासून पुष्कळ फलप्राप्ति करून घेण्यास हा कालपर्यंत अवकाश
व फुरसत सांपडली नाही. या सर्व गोष्टींवरून क्षुधेमुळे आपण
मरून जाऊं असे स्पेनदेशीय लोकांस भय पडलें, व त्यांची
पोटगीही नुकतीच कमी केली होती, आणि त्या समर्थीच
उष्णकटिबंधामध्ये ज्या रोगांचें प्राबल्य असतें व जे मुख्यत्वे-
करून पडीचे देशांत ह्मणजे ज्या ठिकाणी उद्योगी लोक
उद्योग करून झाडी तोडून जागा मोकळी करीत नाहींत, व
पाणथळ जाग्यापासून पाटांनी पाणी काढून टाकीत नाहींत,
आणि नदींचें पात्र नियमित करीत नाहींत, त्यांत उत्पन्न
होतात, ते रोग कोलम्बसाच्या लोकांत उत्पन्न होऊं लागले.
तेव्हां त्या रोगांचें प्राबल्य व अपूर्व चिन्हे पाहून ते लोक भय-
भीत होऊन कोलम्बसाची व याचे बराबर पूर्वीच्या जलपर्य-
टनांतील जे लोक होते त्यांची वळाना करूं लागले; कारण
की त्या लोकांनीं हिस्पान्योला या वेटाचें कपटानें शोभ-
वून वर्णन करून या अशा रानटी आणि ओसाड देशांत
येऊन दुष्कालामुळे अथवा या अशा अज्ञात रोगामुळे मरून
जाण्यासाठीं त्यांस भूल घालून त्यांनीं स्पेनदेश सोडावा असें
केलें होतें. अशा समर्थी कामगार लोकांतून व संभावित
लोकांतून कितीएकांनीं अशा विर्तडवादी फिर्यादींस प्रति-
बंध न करितां उलटे ते त्यांत सामील झाले, पाद्रे बोइल
या नावाचा मुख्य पाद्रे जे अतिशय बंडखोर व शीघ्रकोपी

धान्याचा
तोटा.

उष्णकटिबंधांत
ज्या रोगांचें
प्राबल्य असतें
ते रोग पसरूं
लागतात.

असमाधान भा-
णि अप्रतिहो
उत्पन्न होतात.

१८ आपले शोध पुढे चालू करण्याचा निश्चय.

लोक होते त्यांतलाच होता. अशा लोकांमध्ये नम्रता आणि शांति या दोहोंची पुनः स्थापना करण्याकरितां कोलम्बसास आपला सर्व अधिकार आणि युक्ति खर्चावी लागली. असे करण्याकरितां कधी कधी कोलम्बस या लोकांस भीति घालीत असे, आणि कधी कधी मीं तुम्हास बक्षीस देईन अशी वचनें देत असे. परंतु त्या विथरलेल्या लोकांचे, सिवा-ओ देशांत द्रव्याच्या भांडारानें परिपूर्ण भरलेल्या खाणी सांपडतील अशा आशेमुळे जसे समाधान झालें तसे कोणत्याही गोष्टींनीं झालें नाही, कारण तेथे इतकें द्रव्य सांपडण्याची आशा होती कीं तेणेंकरून त्यांस जितकीं दुःखे भोगावीं लागलीं होती त्या सर्वांचा परिहार होऊन पूर्वीच्या सर्व निराशांचें विस्मरण होण्यासारखें होतें.

कोलम्बसाच्या दीर्घ प्रयत्नामुळे एकमत आणि व्यवस्था या दोन गोष्टी पुनः इतक्या पूर्वस्थितीवर आल्या कीं तेणेंकरून तें बेट सोडून जाण्याची याचे आंगांत हिंमत आली; या समयी ज्या देशांबराबर आपण दळणवळण पाडलें आहे तें देश भूगोलावरील ज्ञातप्रदेशांतील आहेत किंवा आजपर्यंत जो प्रदेश अगदीं पाहण्यांतच आला नाही त्यांतील आहेत, हें ज्ञान करून घेण्याकरितां कोलम्बसानें नवीन नवीन शोध करण्याचा क्रम पुढे चालविण्याचा निश्चय केला. नंतर यानें, आपल्यामार्गे आपला भाऊ दोन दीएगो यानें कामगार मंडळीच्या मसलतीनें त्या वेटांतील हकिमाचें काम चालवावें असें केलें, आणि त्या वेटाचे दुसरे भागांत जाऊन ज्या सैन्यानिशीं तेथे स्पेनदेशीय लोकांचा अधिकार स्थापायाचा

सुगर्ण सांपडण्याच्या आशेमुळे त्यांचे शांतवन होतें.

आपले पाठीमागे त्या वेटांतील कारभार चालविण्याची व्यवस्था करून देवितो.

होता त्या सैन्याचें स्वामित्व दोन पेद्रो मार्गारीता यास सांगितलें. त्यांनीं कोणत्या रीतीनें चालवें याचा सर्व नियम बांधून देऊन कोलम्बसानें एप्रिल महिन्याच्या २४ वे तारिखेस एक गलवत व दोन होड्या आपले ताब्यांत घेऊन नांगर ओढून घेतला. हा पुरे पांच महिनेपर्यंत हें त्रासदायक जलपर्यटन करीत असतां, याचा रोजगार करणारे पुरूषांस जीं अनेक संकटें भोगावीं लागतात त्यांपैकीं बहुतकरून सर्व संकटांचा यास अनुभव घ्यावा लागला; इतकें झालें तरीं जमेका बेटाशिवाय दुसऱ्या बेटांचा शोध लागला नाहीं. कोलम्बस कूबा बेटाच्या दक्षिण कांठानें जात असतां हजारों लहान लहान बेटें मिळून जीं एक घोंटाळ्याची जागा झाली आहे तींत हा गुंतून पडला, झणून त्या बेटांस यानें राणीची वाग असें नाव दिलें. या अशा अज्ञात गर्तींत कोलम्बस खडकांमध्ये सांपडला असतां, तेथें मोठें भयंकर तुफान होऊन तोंडचा वारा लागून याचे गमनास प्रतिबंध झाला, आणि अयनवृत्तांमध्ये बहुधा ज्या भयंकर मेघगर्जना होतात, व भयंकर विजा एकसारख्या लवतात, या सर्व गोष्टी या ठिकाणीं जेव्हां होऊं लागल्या तेव्हां कोलम्बस अगदींच भयभीत होऊन गेला. शेवटीं असें झालें कीं कोलम्बसाची धान्यसामग्री खपली, याचे खलाशी लोक श्रमा-मुळें व क्षुधेमुळें अगदीं जिकीरीस येऊन कुरकूर करूं लागले, आणि कोलम्बसास भयप्रदर्शन करून त्याजवर तुटून पडायस ते सर्व सिद्ध होऊन बसले. अशा अनेक प्रकारच्या संकटांमध्ये कोलम्बस सांपडला झणून यास एकसारखें लक्ष

एक तारू व दोन होड्या आपले ताब्यांत घेऊन एप्रिल महिन्याच्या २४ वे तारिखेस हा कूच करितो.

याची धान्य सामग्री खपून याचे लोक याजवर तुटून पडायस सिद्ध होतात.

१०० याची प्राणांतिक अवस्था व याचे भावाची भेट.

अज्ञानाना प्रकारच्या संकटांन सांपडल्यामुळे यास जिवापरता श्रम होतो.

राखणे, हरएक गोष्ट घडली असता ती स्वनेत्राने पाहणे, इकूम करणे, आणि तो इकूम बजाविला किंवा नाही याची वास्तुपुस्त राखणे या सर्व गोष्टी जाताने कराव्या लागल्या. कोलम्बसास नौकाशास्त्रामध्ये जी कुशलता व माहिती होती त्यांचा या प्रसंगी जितका उपयोग करावा लागला तितका कोणत्याही प्रसंगी करावा लागला नाही. अज्ञानप्रकारचा यत्न कोलम्बसाने केला झणूनच याचे तारवांचा बचाव झाला. कोलम्बस जरी शरीराने मूळचाच सुदृढ आणि पुष्ट असा होता, तरी यास जो हा जिवापरता शरीर आणि मानस श्रम झाला तेणेकरून ज्वराची कसर येऊन यास जी झांपड पडली तीमुळे बुद्धि आणि स्मृति ही दोनही नाहीशी होऊन शेवटी प्राणावर येऊन वेतले.

यामुळे जिवापरताचे दुखणे येते.

परंतु सप्तंबर महिन्याच्या २७ व्या तारिखेस हिस्पान्योला एथे पुनः आल्यावर इसाबेला एथे कोलम्बसाचा भाऊ बार्थोलोमेओ जेव्हां यास येऊन भेटला तेव्हां जो यास एकाएकी परम आनंद झाला त्यामुळे याच्या चित्तवृत्तीची इतकी प्रसन्नता होऊन गेली की तीपासून यास उतारच पडला. ज्यांची बुद्धि समसमान झणून जांचे अतिशय सख्य पडले होते असे जे हे दोघे बंधु यांचा तेरा वर्षेपर्यंत वियोग झाला होता, आणि अज्ञान दीर्घकालामध्ये उभयतांचा पत्रद्वाराही संबंध घडला नव्हता. बार्थोलोमेओ हा इंग्लान्दाचे दरबारांत आपला करारनामा ठरावून फ्रान्स देशाच्या वाटेने स्पेनदेशीं येत होता, तो जेव्हां पारिस शहरास येऊन पोहोचला तेव्हां त्याने, कोलम्बसाने पहिल्या

हिस्पान्योला एथे आल्यावर हा आपला भाऊ बार्थोलोमेओ यास भेटतो.

वार्थोलोमेओ याचें साहाय्य यास वेळेवर मिळतें. १०१

जलपर्यटनांत जे लोकोत्तर शोध केले होते त्यांचे व हा दुसऱ्या जलपर्यटनाकरितां तयारी करित आहे याचें वर्तमान ऐकिलें. या वर्तमानावरून अतिशय त्वरेनें आपलें गमन व्हावें अशी त्याची स्वभावतः प्रवृत्ति झाली होती; परंतु तो स्पेनदेशास पोहोचण्याच्या पूर्वीच कोलम्बसानें हिस्पान्यो-
ला एथें जाण्याकरितां गलबत हकारिलें होतें. ज्या पुरु-
षानें आपली योग्यता व कामगिरी यांच्या योगानें आपणास
प्रसिद्धीस आणिलें त्या पुरुषाच्या फार जवळचे आसांस योग्य
असा सन्मान देऊन फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्डा या उभय-
तानां वार्थोलोमेओची भेट घेतली, आणि याच्या भेटीपासून
कोलम्बसास जो उल्हास होईल तो लक्षांत आणून त्या उभय-
यतानां इसाबेल्डा एथील ठाणेगारांस सामानसुमान पाठ-
विण्याकरितां जीं तीन तारवें सिद्ध केलीं होती त्यांचा अधि-
कार घेण्याविषयीं वार्थोलोमेओ यास फार आग्रह केला.

ठाणेगार लो-
कांकरितां
सामानसुमान
भरून तीन
तारवें याचे
बराबर देऊन
राजा आणि
राणी यास
कोलम्बसाकडे
पाठवितात.

कोलम्बसास मसलत सांगून साहाय्य करावयास अथवा
राज्याचें ओझे व त्याजविषयींची काळजी या दोहोंचा वांटा
घ्यावयास समर्थ अशा मित्राची जेव्हां त्यास फार अपेक्षा होती
तेव्हांच हा येऊन पोहोचला. यूरोपखंडांतून यानें सांप्रत जी
सामग्री आणिली होती ती स्पेनदेशीय लोकांस दुष्कालाच्या
संकटापासून अल्पकालपर्यंत मुक्त करण्यासच उपयुक्त होती,
आणि हाकालपर्यंत त्या वेटापासून त्यांच्या उपजीविकेपुरतें
धान्यही उत्पन्न झालें नव्हतें. पुनः दुष्काल पडण्याच्या सं-
कटापेक्षां अधिक भयकारक जें संकट त्याचा धाक त्यांस
येऊन पडला ह्मणोन त्याजकडेसच त्वरित लक्ष्य देणें प्राप्त

ही सामग्री
सात्कालिक
भाति दूर करा-
यास उपयुगीं
पडत्ये.

१०२ मार्गरीता याचे हाताखालच्या लोकांची गैरवर्तणूक.

कोलम्बसानें
त्या टाण्यांत जे
लोक ठेविले
होने त्यांच्या गैर
वर्तणुकीमुळे
यास दुसरें एक
संकट प्राप्त
होतें

झालें. तो प्रकार असा की, कोलम्बस, नवीन शोधार्थ जलपर्यटन करण्याकरितां त्या वेटांतून निघतांच मार्गरीता याचे ताव्याखालीं जे लोक ठेविले होते ते, शिक्षा आणि तावेदारी यांपासून आपण जसे काहीं मुक्तच झालों असें मानून त्यांस जे जे प्रतिबंध होते त्या सर्वांचाही अनादर करूं लागले. कोलम्बसानें त्यांस जो शाहाणपणाचा उपदेश केला होता त्याप्रमाणें चालायाचें सोडून त्या वेटांत ते फुटकळ टोळ्या करून चोर्हाकडेस फिरूं लागले. त्या लोकांपासून चाहील तो पदार्थ जवरीनें घेऊन आपला निर्वाह करूं लागले, तद्देशीय लोकांच्या संग्रहीं जें धान्य होतें त्याची यांहीं अगदीं नासाडी करून टाकिली, त्यांच्या बायकांवर जवरी केली, आणि त्या लोकांच्या सात्विक जातीस शिपाईपणाच्या नात्यानें फार जुलूम करून त्यांहीं परम त्रास दिला.

जोंपर्यंत इन्दिअन लोकांस, स्पेनदेशीय लोक स्वेछेनें निघून जाऊन आपले दुःखांचा शेवट होईल, अशी आशा होती, तोंपर्यंत ते मुकाब्द्यानें त्यांस नमून राहिले, आणि आपलीं दुःखें छपावून टाकिलीं. परंतु सांप्रत त्यांस तें पारतंत्र्य जसें असह्य होतें तसेंच तें शाश्वत होऊन राहिल असें दिसून आलें; स्पेनदेशीय लोकांनीं एक नगर वसवून त्यांचे सभोवार तट बांधिले होते, आणि जागोजागीं किल्लेही बांधिले होते. त्यांनीं कितीएक शेतांस कुंपणें घालून त्यांत धान्य पेरिलें होतें. यावरून, स्पेनदेशीय लोक जे एथें आले आहेत ते हा देश पाहण्याकरितां आले आहेत असें, नाहीं तर राहण्याच्याच उद्देशाने आले आहेत, असें उघड दिसून आलें. जरी स्पेन-

हो दुःखें एन-
देशीय लोकांस
जशी असह्य
होतें तशींच
आतां शाश्वत
राहतील असें
दिसून येतें

त्यांची अतिक्षुधा पाहून यांस दुष्काळाचें भय पडतें १०३

देशीय लोकांचा समुदाय फार मोठा नव्हता तरी या अनाडी लोकांमध्ये कृषिकर्म इतकें अपूर्णावस्थेमध्ये होतें आणि त्यांचेच निर्वाहास इतकें परिमित होतें कीं त्यांस त्या पाहुण्यांची ह्मणजे स्पेनदेशीय लोकांची उपजीविका चालविण्याचें फार कठीण पडलें. त्या लोकांची स्वतः उपजीविका करण्याची

यांच्या उपजीवनार्थ साधें आणि थोडें भन्न लागे.

रीति फार आळशी आणि मंद, तेथील हवेची उष्णता फार शक्ति क्षीण करणारी, व त्यांची शरीरप्रकृति स्वभावतः फार अशक्त असे; आणि उद्योगाच्या श्रमदायक प्रयत्नास ते फार अनभ्यस्त होते ह्मणून जें त्यांस अगदी थोडें धान्य मिळें तें एक-रूनच ते समाधान पावत. शारीर अथवा मानस या दोहोंतून एकेही श्रमानें ज्या लोकांचें सामर्थ्य व मनाची हुशारी हीं नष्ट होत नसत त्यांचे उपजीवनास मूठभर मका अथवा कासडानामक वनस्पतीच्या मूळांची निःसत्व भाकरी पुरेशी होई. युरोपखंडांतील सर्व लोकांमध्ये स्पेनदेशीय लोक जरीं फार मिताहारी होते तरी ते तद्देशीय लोकांस फार खादाड दिसले; कारण कीं जेवढ्या अन्नानें दहा पांच इन्दिअन लोकांचें पोषण होणार तितकें स्पेनदेशांतील एकटाच मनुष्य खपवी.

अशी अतिरिक्त क्षुधा पाहून त्या इन्दिअन लोकांस इतकें आश्चर्य वाटलें, आणि त्यांस ती क्षुधा इतकी अनिवार दिसली कीं तिणेंकरून स्पेनदेशीय लोकांची अन्नाविषयी जी अपरिमित इच्छा, ती तृप्त होण्याजोगें त्यांचे देशीं धान्य उत्पन्न होत नाही ह्मणून उपजीविकेच्या शोधार्थ ते आमच्या देशीं आले आहेत, असें त्यांनीं कल्पिलें. ज्या नवीन पाहुण्यांनीं त्या इन्दिअन लोकांचे धान्यसामग्रीच्या अल्पस्वल्प संचयाची

याकरितां स्पेन देशीय लोकांचो अनिश्चय क्षुधा पाहून यांस भय वाटून भाक्ष्यही होतें.

१०४ त्यांपासून सुटका करण्याचा निश्चय करितात.

आपल्यावर जु- इतके लवकर नासाडी करून टाकिली, त्या पाहुण्यांनी आमचे
लम करणाऱ्या देशांतून निघून जावे अशी इच्छा करायास, आपापले संर-
लीकांपासून क्षण व्हावे अशी जी बुद्धि तीच प्रयोजक झाली, आणि त्यांनी
आपण मुक्त श्वापे अशी जी त्या स्पेनदेशीय लोकांपासून फार दुःखे भोगिली होती झ-
श्यां अशी जी इच्छा ती त्यांनी पण ह्या गोष्टीविषयी ते फार उतावीळ होऊन बसले. स्पेन-
दुःख दिव्यामुळे पण ह्या गोष्टीविषयी ते फार उतावीळ होऊन बसले. स्पेन-
अधिकच वा- देशीय लोक आपोआप परत निघून जातात अशा त्यांनी
टन्ये. बहुत दिवस आशा धरिली होती, परंतु सांप्रत त्यांस असे दि-
सून आले की हळूहळू दुष्काळ पाडून, अथवा ते जे जुलूम
जाजती करितील तेणेकरून जो आपला नाश होईल तो
टाळण्याकरितां धैर्य धरून, सर्वांनी एक होऊन त्यांचेवर
हल्ला करावा, आणि त्यांनी बलात्काराने जी ठाणी घेतलीं
आहेत त्यांतून त्यांस हाकून लावावे, हीच गोष्ट आवश्यक आहे.

या गोष्टीविषयी
दीर्घ प्रयत्न
करण्याचा
यांचा निश्चय.

जे समयी कोलम्बस इसावेह्या एथे परत आला ते समयी
वर सांगितलेले विचार सर्व इन्दिअन लोकांचे मनांत भरून
गेले होते, आणि त्यांस स्पेनदेशीय लोकांनीं निरर्थक पीडा
केल्यामुळे ते इतके संतापले होते कीं त्या ठाणेगार लोकां-
वर जाऊन पडायास आपले मुख्याच्या हुकुमाची ते वाट पा-
हात बसले होते; या समयी त्या इन्दिअन लोकांस जो संताप
आला होता तो सहनशीलता व नम्रता या दोन गोष्टीकरि-
तांच जे त्यांचे नम्र स्वभाव निर्माण केले होते त्यांस साहीना-
सा क्षाला. तेथील कार्जांनीं फुटकळ टोळ्या करून जी
मंडळी फिरत असे त्यांतून कितीएकांस पकडून ठार मारून
टाकिले होते. हा जो प्रसंग त्यांचेवर येऊन गुजरला याचे
भयामुळे स्पेनदेशीय लोक एकत्र जमून त्यांनीं कोलम्बसाच्या

कोलम्बसास शस्त्र धरण्याचें अवश्य पडते. १०५

स्वामित्वाची पुनः स्थापना केली; कारण याच्या शाहाणपणाच्या रीतीस अनुसरल्यावांचून या संकटापासून मुक्त होण्याची त्यांस दुसरी कोणतीही आशा दिसेनाशी झाली. इन्दिअनलोकांवर कोलम्बसानें मोठ्या सावधगिरीनें आजपर्यंत जें शस्त्र धरण्याचें टाळिलें होतें त्याचा यासमयीं अवलंब करणें प्राप्त पडलें. नवीन खंडांतील नम लोकांजवळ दांडे, अर्मांत घालून कठीण केलेल्या काठ्या, लांकडी तरवारी, व टोंकांस हाडें अथवा गारा बसविलेले बाण, हीं काय तीं लढाऊ शस्त्रें होतीं; इकडे स्पेनदेशीय लोकांचे घोडेस्वार युद्धकर्मांमध्ये निपुण असून त्यांचेजवळ यूरोपखंडांतील युद्धकलेमध्ये जितकीं घातुक शस्त्रें माहित होतीं तितकीं सर्व होतीं. या उभयतांमध्ये जीं हीं लढाई चालू झाली तीं समसमान जरीं दिसत नव्हती, तरीं स्पेनदेशीय लोकांची ही स्थिति संकटापासून मुक्त असण्याची दुरवरच होती. इन्दिअन लोकांची जमात पुष्कळ होती यामुळें बहुतेक व्यंगें झांकून गेलीं होतीं, आणि इकडे स्पेनदेशीय लोकांच्या अल्प समाजास त्या वेटांतील सर्व लोकांवरावर युद्धार्थ उभें राहण्याचें पडलें होतें. अशा समयीं एखादी प्रतिकूल गोष्ट घडली असती, अथवा युद्धाचा सोक्षमोक्ष काय होतो याचे निश्चयार्थ अकल्पित विलंब लागला असता, तर त्यापासून स्पेनदेशीय लोकांचा घातच झाला असता. हें कार्य आपले कृत्यांची हुशारी व त्वटा यांशिवाय सिद्धीस जाणार नाही असें कोलम्बसाच्या मनांत आल्यावरून यानें तत्काळ सैन्याची जमाजम केली. या सैन्याची जमात फारच कमी झाली होती. स्पेनदेशीयलोक

तदेशीय लोकां-
बराबर जी ल-
ढाई चालविली
ती प्रथम जि-
तकी असमान
दिसे तितकी
नव्हती.

त्यांची पुष्कळ
जमात.

१०६ या दोन लढाऊ पक्षांच्या स्थितीचें साम्य.

स्पेनदेशीय लोकांची संख्या रोगामुळे व अपघातांमुळे फार कमी होई.

यांचे जें सैन्य समरांगणीं आलें त्याविषयी.

स्पेनदेशीय लोकांच्या अनुरी-धानें तद्देशीय लोकांच्या सैन्याची संख्या.

ज्या देशांत गेले होते त्या देशाची उष्णता व आर्द्र हवा यांमुळे अथवा त्यांच्याच मनःपूत आचरणामुळे जे रोग उत्पन्न झाले होते ते फारच बळावले; आणि स्पेनदेशीय लोकांस स्वकीय अनुभवावरून ते रोग बरे करण्याची युक्ति, अथवा ते रोग होऊं नयेत याविषयांचे प्रथम सावधगिरी राखणें, या दोन गोष्टींतून एकही गोष्ट माहित झाली नव्हती. यामुळे मूळचे जितके लोक आले होते त्यांतील दोन तृतीयांश लोक मरण पावले, आणि जे अवशिष्ट राहिले होते ते चाकरीचे कामास उपयोगीं पडण्याजोगे नव्हते. जे लोक समरांगणीं आले

त्यांत २०० पायदल, २० घोडेस्वार आणि, २० मोठमोठे कुत्रे होते. या लढाऊ लोकांमध्ये जी कुत्र्यांची गणना केली आहे ती कशीही विलक्षण दिसो, परंतु त्या कुत्र्यांची नम्र आणि भिन्ने असे जे इन्दिअन लोक त्यांचेवर घालण्यास योजना केली असतां ते झणजे सर्व भंडळींतून कदाचित् थोडे भयंकर आणि नाशकारक होतील असें नव्हतें. यासमयीं ज्या ग्वोकानाहारीनें स्पेनदेशीय लोकांबरोबर कधीं न तुटण्यासारखें इष्टत्व राखिलें होतें त्यावांचून त्या बेटांतील सर्व अधिकारी आपले सैन्यासहवर्तमान कोलम्बसाचा पराजय करण्याकरितां आपापलीं शस्त्रें घेऊन सिद्ध झाले. स्पेनदेशांतील इति-

हास कर्त्यांवर भरंवसा ठेवून पाहिलें तर त्यांचे बरोबर १००००० एक लक्ष सैन्य होतें. इन्दिअन लोकांनीं स्पेनदेशीय लोकांस रानें अथवा पर्वत यांतील दृढ प्रदेशांत घ्यावयाचे सोडून त्यांनीं मूर्खपणानें वेगा रेआल झणून जें एक मोठें त्यादेशीं भेदान होतें तेथें आपल्यास जागा घेतली. इकडे

हा तद्देशीय लोकांचा सहज पराजय करितो. १०७

कोलम्बसानें त्यांस आपली चुकी पाहायास अथवा आपले स्थल बदलायास फुरसतच पडूं दिली नाहीं. जे लढाऊ लोक अशिक्षित असतात त्यांस रात्रीं एकोप्यानें अथवा एक मताने लढतां येत नाहीं, झणून कोलम्बसानें त्या लोकांवर रात्रींच हल्ला करून आयासावांचून व रक्तसाव क्षाल्यावांचून जय मिळिवला. बंदुकांमुळें व घोडेस्वारांच्या झपाट्यामुळें

ज्या स्थलां ते शत्रु उभे राहिले ते स्थल चांगले नाहीं ही संधि साधून त्यांजवर एका-एकी हल्ला करून जय मिळवितो.

आणि कुव्यांनीं चौताळून जो मोठा भयंकर हल्ला केला त्यामुळें जो कलकलाट आणि नाश झाला तो पाहून, त्या इन्दिअन लोकांचे पोटांत इतकें भय शिरलें कीं, तेणेंकरून ते इन्दिअन लोक आपापलीं शस्त्रें टाकून देऊन शत्रूस अडथळा करण्याचा प्रयत्न न करितां पळून गेले. त्यांतून पुष्कळांस ठार मारिलें आणि बहुतेकांस कैद करून चाकर करून ठेविलें. जे बाकी राहिलेले होते त्यांस इतका वचक बसला होता कीं, त्यांनीं आपले शत्रु अजेय आहेत असें कल्पून त्यांचेबराबर लढाई करण्याचे सर्व विचार सोडून देऊन त्यावेळापासून ते अगदीं निराश होऊन राहिले.

त्या वेटांत चोहोंकडेस फिरण्यामध्ये व तें, कोणताहि अडथळा न येतां स्पेनदेशचे सरकारच्या ताब्यांत आणण्यामध्ये, कोलम्बसानें कितीएक महिने मोडिले. त्या वेटांत १४ वर्षांपेक्षां अधिक वयाचे जे लोक होते त्यांचेवर कोलम्बसानें कर बसविला. ज्या प्रांतामध्ये सुवर्ण सांपडे त्या प्रांतांतील प्रत्येक मनुष्यानें बहिरीससाण्याचे गळ्यांतील घांटभर सोन्याची माती तीन तीन महिन्यांनीं आणून द्यावी असें केलें; आणि अन्य प्रांतांतील लोकांनीं २५ पाँड कापूस आणून

त्यांजवर कर बसवितो.

१०८ दरबारांत याचेवर चालविलेली कारस्थाने.

द्यावा असा हक्क बसविला. हा जो इन्दिअन लोकांवर प्रथमतः नियमित कर बसविला तो, पुढें त्या लोकांपासून हवातसा कर घ्यावयाचा शिरस्ता पाडण्याकरितां फार उपयोगी पडला. इन्दिअन लोकांस वर्तविण्याच्या रीतीचे जे कोलम्बसानें आजपर्यंत विचारपूर्वक नियम चालविले होते त्यांस हा जो कर बसविला तो अगदीं विरुद्ध होता. परंतु या संधीस स्पेनदे-

कोलम्बस आजपर्यंत ज्या नीतीच्या नियमास अनुसरून चालला तो नीति सोडण्याची कारणे.

शचे दरबारांत कोलम्बसाचे चालतीचा गुप्तपणें नाश करण्याकरितां, व हा जी कृत्ये करितो तीं सचोटीचीं नाहींत असें करण्याकरितां कारस्थाने चाललीं होती; त्यामुळें यास आली कारभार करण्याची पहिली शिस्त सोडणें प्राप्त पडलें. कोलम्बसाचे वर्तणुकीचीं व यानें जे देश शोधून काढिले होते त्यांचीं कोलम्बसास प्रतिकूल अशीं वर्णनें स्पेनदेशास गेलीं होती. मार्गारीता आणि पाद्रे बोडल हे दोघेही या समयीं दरबारांत होते; हे आपण केलेलीं कर्मे यथान्याय आहेत असें दाखविण्याकरितां, व आपलें वैर साधण्याकरितां, मनांत दुष्ट वासना धरून कोलम्बसाची अपकीर्ति चोहीकडेस पसरण्याचा जो हरएक प्रसंग त्याकरितां टपत राहिले होते. दरबारी लोकांतून कितीएकांनीं कोलम्बसाच्या कीर्तीची व सत्तेची जी वृद्धि होत चालली होती ती समत्सर दृष्टीनें पाहिली. सेवील एथील धर्माध्यक्ष फोनसेका ज्याचेकडे इन्दिआ एथील सर्व कामकारभाराची मुक्यारी सांगीतली होती त्याचे पोटांत कोलम्बसाविषयीं इतकें वाईट भरून गेलें होतें कीं, तो कोलम्बसाची निर्भत्सना होण्याजोगी जी गोष्ट ती पक्षपात धरून ऐकत

त्यामुळे यास जबराने कर उत्पन्न करावा लागतो. १०९

असे. त्या धर्माध्यक्षाचे मनांत इतकें वांकडें येण्याचें कारण त्या कालच्या इतिहासकर्त्यांनीं सांगितलें नाहीं. ज्यास मित्र नाहीं व जो दरबारी डावपेंचांमध्ये वागलेला नाहीं अशा परके गृहस्थास इतक्या शत्रूंच्या कपटी मसलतींतून पार पडण्याचें काम सुलभ नव्हे. यासमयीं कोलम्बसानें असें पा-

हिलें कीं आपली प्रतिष्ठा रक्षण करायास व आपले शत्रूंचीं तोंडें बंद करून टाकायास एकच उपाय आहे. तो असा; या देशामध्ये इतकें सुवर्ण उत्पन्न केलें पाहिजे कीं, तेणें करून या देशांतील संपत्तीविषयीं जो भी रपोट केला आहे तो यथान्याय आहे इतकेंच केवळ स्थापित होऊं नये, पण फेर्दिनान्द

याच कारणांवरून आजपर्यंत कोलम्बस तद्देशीय लोकांवर राबर ज्या कृपेनें व दयेनें चालला ती कृपा व दया सोडू देतो.

आणि इसाबेल्डा यांस माझे वेत सिद्धीस नेण्याविषयीं सतत उद्योग चालवायास उत्तेजनही यावें. इतकें सुवर्ण यास उत्पन्न करावयाचें होतें ह्मणून हा त्या लोकांवर भारी कर बसवूनच राहिला नाहीं, तर त्यांपासून तो यानें फार करडा अंमल चालवून उत्पन्नही करून घेतला. त्या दीन लोकांवर राबर ज्या कृपेनें व दयेनें कोलम्बस वागला, ती कृपा व दया या प्रसंगीं यानें सोडून दिली याचें कारण, कोणत्या तरां उपायानें सोनें अवश्य उत्पन्न केलें पाहिजे असें जें यानें कल्पिलें होतें तें असावें, असें दिसतें.

इन्दिअन लोकांवर जो हा कर बसविला होता त्याची तरतूद करण्याकरितां त्यांस जो श्रम पडला, व जें लक्ष द्यावें लागलें, आणि जी दूर दृष्टि ठेवावी लागली, ती सर्व दुःखे, ज्या लोकांस निष्काळजी, आणि उद्यांचें कसें होईल ही काळजी न बाळगतां, आलस्यानें आपले दिवस काढायाची सर्वई

इन्दिअन जो कसें होते याविषयी.

पडली होती त्यांस सर्व दुःखांतून फारच असह्य दिसलीं. उद्योग करण्यामध्ये असा नियमित आणि सतत श्रम करण्या-विषयी ते असमर्थ होते, आणि हें कृत्य त्या लोकांस आपले स्वातंत्र्यास इतकें अपकारक वाटलें कीं त्यापासून मुक्तता मिळविण्याचें युक्तीचाच त्यांनीं अवलंब केला. यावरून ते अतिशय उतावीळ व निराश झाले होते असें दिसून येतें. ज्या जुलुमी लोकांस हाकून लावण्याचा प्रयत्न करण्यास त्या इन्दि-

स्पेनदेशीय लोकांस उपाशी मारण्याची युक्ति.

अन लोकांचा धीर होईना, त्यांस उपाशी मारायाची त्यांनीं युक्ति काढिली; आणि स्पेनदेशीय लोकांची क्षुधा फार प्रखर आहे अशी कल्पना त्यांचे मनांत पूर्वीच आली होती, तीवरून त्यांनीं जी ही युक्ति योजिली होती ती करून पाहण्यास फार आयास लागणार नाही असा त्यांनीं सिद्धांत ठरविला. याच बुद्धीनें त्या इन्दिअन लोकांनीं कृषिकर्माचीं सर्व कृत्ये आटोपून धरिलीं; आणि मका नलावून मानिओक अथवा कासदा याचे जे रोपडे लाविले होते तेही उपटून टाकिले. नंतर या बिन लागवडीच्या जमीनी आपल्या शत्रूस ठेवून आपण पर्वतांवरील दुर्गम स्थलीं जाऊन राहिले. या अज्ञा अघोर निश्चयापासून त्यांनीं इच्छिलेले परिणाम थोडेसे घडून आले. ते असे कीं, स्पेन-

युरोपखंडाहून वेळेवर धान्य सामग्री आल्यामुळे याचा थोडासा वचाव होतो.

देशीय लोकांस यामुळें सर्व वस्तूंची अतिशयच कमतर पडली; परंतु त्यांस युरोप खंडाहून सामानसुमानाची पुरवणी वेळेवर येऊन पोहोचली, व त्यांचा उद्योग आणि कल्पना शक्ति यांमध्येही ती सामग्री उत्पन्न करण्याचे उपाय पुष्कळ भरले होते यामुळें त्यांची मनुष्ये फार मेलीं नाहींत. त्या बापुड्या इन्दिअन लोकांनीं जी ही वाईट युक्ति योजिली होती ती त्यांची

यांसच घातक झाली. इन्दिअन लोकांची मोठी जमात, आपोआप उत्पन्न होणाऱ्या धान्याशिवाय दुसरें धान्य जेथे उत्पन्न होत नाही असे जे पर्वत अथवा आदेशांतील रानवट प्रदेश यांमध्ये कोंडली गेली, आणि तीस लवकरच दुष्काळाचीं परम संकटें अनुभवावीं लागलीं. यामुळें सांसांगिक ह्मणजे एकमेकास एकमेकांचा स्पर्श झाला असतां लागणारे असे रोग उत्पन्न झाले, आणि थोडक्याच महिन्यांत त्या वेटांतील राहाणवाल्यां पैकीं एकतृतीयांशापेक्षां अधिक लोक नानाप्रकारच्या विपत्ति सोसून मरण पावले.

कोलम्बस नवीन खंडामध्ये स्पेनदेशीय लोकांच्या वर्चस्वाची चांगली संस्थापना करित असतां याचे चाकरीमुळें व यानें बहुत संकटें भोगिलीं होतीं यामुळें ज्या कीर्तीचा व वक्षिसांचा उपभोग करायास यास योग्यता आली होती त्यांचा अपहार करायास याचे शत्रु एकसारखें चित्त देऊन श्रम करित होते. नवीन वसाहतींतील अपरिहार्य झुकटें, व शरीरास अपकारक अशा हवेमुळें उत्पन्न झालेले अनर्थ, आणि अज्ञात सागरामध्ये जलपर्यटन करित असतां प्राप्त झालेलीं विघ्नें, हीं सर्व कोलम्बसाचीं अस्थिर आणि अविचारी जी महत्पदप्राप्तीची इच्छा तीर्णेंकरून उत्पन्न झालीं, असें ते ह्मणूं लागले. कोलम्बस व्यवस्था आणि नम्रता राहावी ह्मणून शाहाणपणाच्या रीतीनें जें लक्ष ठेवीत असे व्यास करडां अंमल ह्मणूं लागले, आणि जे दंगेखोर व अव्यवस्थित लोक होते त्यांस जी हा शिक्षा करित असे तिजवर त्या शत्रूंनीं कौर्य हा दोष ठेविला. हे दोषारोप ज्या दरबारास दुसऱ्या-

इन्दिअन लोकांची नाशकारक युक्ति त्यांची त्यांसच घातक होत्ये.

यां समयीं कोलम्बसाचे शत्रु स्पेनदेशामध्ये उगींच बसले नव्हते.

११२ याचे चौकशीकरिता कामदार योजितात.

याचे शत्रूंनी जे चा उत्कर्ष साहत नसे त्या दरवारांत इतके मान्य झाले कीं, याजवर आरोप आणिले होते ते तेथून हिस्पान्योला एथें जाऊन कोलम्बसाच्या बहिवाटीवर दरवारांत मा- देखरेख ठेवण्याकरितां एके कामगाराची योजना झाली. हें न्य होतात.

महत्कृत्य, कोलम्बसाच्या शत्रूंनीं शिफारस केल्यावरून, ज्याकडे खासगीचें काम होतें असा जो आगवादीनामक गृहस्थ याचे- वर, संपविलें. ही जी त्यांनीं निवड केली ती ह्मणजे त्या पु- रुषाच्या आंगां हें काम करण्याचें सामर्थ्य होतें ह्मणून केली असें नाहीं, तर त्यानें त्यांस फार उपयोगी पडून त्यांचें बंडूत आर्जव संपादिलें होतें ह्मणून केली असें दिसतें. आगवादो

याचो चौकशी करण्याकरितां जो कामदार योजिला होता तो कोणत्या यो- यनेचा होता याविषयी.

यास ही जी एकाएकीं उंच पदवी मिळाली तीणेंकरून तो अगदीं चढून गेला, आणि आपलें काम बजावीत असतां आ- पला सर्व क्षुलक मोठेपणा दाखित करून लोकांस त्रास येण्या- जोग्या उद्धतपणानें वर्तला. ज्यासमर्थीं हलक्या लोकांस एका- एकीं मोठी पदवी प्राप्त होत्ये, अथवा जीं कामें करायास ते योग्य नसतां त्यांजवर त्यांची नेमणूक होती, त्या समर्थीं अंशा रीतीनें वर्तन करण्याची त्यांची स्वाभाविक प्रवृत्ति होती. त्या- च्या मनांतून कोलम्बसाचे सर्व कारभार लोकांस फार उपद्रव कारक आहेत असें दाखवायाचें होतें ह्मणून, त्या देशास उप- युक्त व तेथील लोकांचे उपद्रव दूर होण्याजोगे जे कायदे ते न स्थापितां, कोलम्बसावर जे दोषारोप आणिले होते ते आगवादो यानें मोठ्या उत्सुकतेनें ऐकून घेऊन फंद करणाऱ्या स्पेनदेशीय लोकांस व इन्दिअन लोकांस, त्यांनीं आपलीं खरीं किंवा कल्पित जीं दुःखें असतील तीं बाहेर काढावीं अशी फुस देऊन, त्या वेटांत जीं आग पेटली होती तिजवर

हा त्रासून स्पेनदेशी जाण्याचा निश्चय करितो. ११३

तेल ओतिले. माझी चाल बारीक दृष्टीने पाहून माझे अधिकाऱावर चौकशी ठेवणारा ज्यापेक्षां असा पक्षपाती आहे त्यापेक्षां आपली बरी गत दिसत नाही, असे कोलम्बसाने पक्केपणीं मनांत आणून, हा व याचे शत्रु यांमध्ये मुख्यत्वेकरून ज्या कृत्याविषयी तंटो पडला होता त्यांचे साद्यंत वर्तमान फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांस विदित केले असतां, तीं उभयतां त्यांचा विचार पूर्वक न्याय करून बरोबर आणि आपणास अनुकूल असा निर्णय करतील, अशी यास आशा वाटून, याने १४९६ मध्ये स्पेनदेशास परत जाण्याचा निश्चय ठरविला. कोलम्बसाने आपला भाऊ बार्थोलोमेओ यास आपल्या मार्गे अदेलान्तादोची पदवी देऊन अथवा दुय्यम हकीम करून ठेविला, आणि फ्रांसिस रोब्दान यास मुख्य न्यायाधिशाचे काम सांगून त्याच्याकडे मोठा अधिकार ठेविला. ही योजना चांगली झाली नाही, कारण की हीपासून ठाणेगारांस बहुत अनर्थ प्राप्त झाले.

आपल्या मार्गे काम चालविण्याची व्यवस्था करितो.

कोलम्बसाने यूरोप खंडास परत येतांना पहिल्या जलपर्यटनामध्ये जो मार्ग धरिला होता त्याहून निराळाच धरिला. कोलम्बस हिस्पान्योलापासून वीस अक्षांशांचे अंतर धरून शुद्ध पूर्वेस चालिला; कारण की नैर्ऋत्य दिशेकडील वायूच्या ओघांत पडण्याकरितां उत्तरेस सरण्याची अधिक निश्चयात्मक आणि अधिक त्वरेची युक्ति अद्याप कालपर्यंत यास स्वकीय अनुभवावरून समजली नव्हती. अशी जी ही गैरमसलत योजिली तीणेकरून, जे नियमितदेशीचे वारे अयनवृत्तांमध्ये पूर्वेकडून एकसारखे वाहत असतात त्यांच्या क्षपा-

कोलम्बस स्वदेशी जातेवेळेस पूर्वीच्या जलपर्यटनापेक्षां वेगळाच मार्ग धरितो.

११४ परत आतांना बहुत संकटें प्राप्त होतात.

यास पुष्कळ सं-
कटें प्राप्त झालीं
तरों हा धैर्य
सोडित नाही.

याचा दयालु
स्वभाव.

याचे लोकांचो
वष्ट. योजना.

द्यांत सांपडण्यामुळे कोलम्बसास अगणित भ्रम आणि जिव-
वरची संकटें भोगावीं लागलीं. प्राचीन आणि नवीन खंडा-
मध्ये हें नौकागमन नुकतेंच चालू झालें होतें झणून, यामध्ये
ही जी अयोग्य योजना झाली ती झणजे कोलम्बस नौका-
शास्त्रीय कलेमध्ये पुरा नव्हे झणून झाली असा आरोप ठेवणें
फार कठीण. अशा जलपर्यटनांत जरीं मोठमोठीं संकटें
प्राप्त झालीं तरीं त्यांच्याकडे लक्ष न देतां, कोलम्बसानें आप-
ली नेहेमीची सहनशीलता व अंतःकरणाची दृढता धरून
आपलें गमन चालविलें. परंतु हा इतका थोडा चालला कीं
तीन महिन्यांमध्ये याचे दृष्टीस जमीन पडली नाहीं. शेवटीं
याच्याबराबरची सामग्री सरत आली झणून खलाशी लोकां-
तील प्रत्येक जणास दर दिवसास ६ औंस भाकरीपर्यंत खा-
ण्यास देण्याचें मान कोलम्बसानें उतरविलें. कोलम्बसाचें
भोजनही फार हलक्या खलाशापेक्षां अधिक सुग्रास नव्हतें; व
अशा पत्ताकाष्टेच्या संकटामध्ये जरीं हा पडला होता, तरीं ज्या
दयालु स्वभावाविषयीं याची प्रसिद्धि असे तो दयालु स्वभाव
यानें सोडिला नव्हता, झणून याच्या खलाशांनीं मोठ्या अगत्य-
वादानें ज्या गोष्टीविषयीं प्रार्थना केली तिचाही यानें स्वी-
कार केला नाहीं. ती गोष्ट अशी; त्या खलाशी लोकांतून
कांहीं असें झणूं लागले कीं, इन्दिअन लोकांतील जे वंदि-
वान आपण आपल्या बराबर नेत आहों त्यांच्यावर आपलें उप-
जीवन करावें; दुसऱ्यांनीं असा आग्रह धरिला कीं आपले
जवळ धान्याची शिलक फार थोडी उरली आहे तर त्याचा
खप थोडा व्हावा झणून त्या इन्दिअन लोकांस समुद्रांत टक-

राजा व राणी यांची मोठ्या आदराने भेट घेतात. ११५

लून दावे. परंतु कोलम्बसाने त्यांस असें संगितलें कीं, ते आपल्या लोकां-
मानवी प्राणी आहेत, आणि आपल्यावर जो अनर्थ गुजरला त्या दुष्ट कल्प-
आहे तोच त्यांजवर पडला आहे, त्यापेक्षां या दुर्दैवाचा वाटा करण्या विषयी
सगळ्यांनीं समसमान उचलिला पाहिजे. कोलम्बसाचा अधि- याचा उपदेश.
कार व याचीं हीं औपदेशिक वाक्ये यांनीं, निराशेमुळे सुच-
लेल्या ज्या त्या अयुक्तिक कल्पना त्यांचा नाश करून टाकि-
ला. नंतर त्या कल्पनांचा पुनः उद्भव होण्यास अवसरही
राहिला नाहीं, कारण कीं कोलम्बस लवकरच स्पेनदेशच्या
किनाऱ्याच्या टप्प्यांत येऊन पोहोचल्यामुळे त्या खलाशी लो-
कांच्या सर्व भयांची आणि संकटांची समाप्ति झाली.

आपल्या प्रामाणिकपणाविषयी व आपण मोठमोठीं कामे हा मोठ्या विश्वा-
बजाविलीं यांविषयी ज्या पुरुषाची मनांतून खात्री असत्ये त्या सानें दरबारांत
पुरुषाप्रमाणें, कोलम्बस मोठ्या नम्रतेनें निश्चयात्मक विश्वास येतो.
धरून दरबारांत आला. त्यासमयीं फेर्दिनान्द आणि इसा-
बेल्हा यांनीं, अप्रयोजक व शत्रुद न केलेले असे कोलम्बसा-
वरील दोषारोप ऐकण्यांत विचार न करितां फार मन घा-
तलें, झणून लज्जित होऊन, कोलम्बसाची इतक्या आदरस-
त्कारानें भेट घेतली कीं तेणेंकरून याचे शत्रु लज्जायमान
होऊन गेले. या संधीस त्या शत्रूंनीं कोलम्बसावर जे दोष याचा फार आ-
काढिले होते ते व खोटे आरोप यांविषयी पुनः ऐकण्यात दर झाला असें
आलें नाहीं. कोलम्बसानें, सोने, मोर्चे, कापूस, आणि पाहून याचे श-
त्रु लज्जित हो-
तात.
दुसरे जे किंमतदार जिन्नस आणिले होते, तींहींकरून या-
च्याशीं द्रोह करणाऱ्यांनीं त्या देशाच्या गरीबीविषयीं जें सां-
गितलें होतें तें खोटें पडलें. इन्दिअन लोकांस आपल्या ता-

११६ याचा मजकूर खरा वाटून यास परत पाठवितात.

सांप्रतच्या शो-
धांवरून पुढे
फारच लाभ
होतील असे
कोलम्बस दर्श-
वतो.

व्यांत आणून व त्यांच्यावर कर वसवून कोलम्बसाने स्पेन देशच्या सरकाराकरिता नवीन प्रजा व पुष्कळ उत्पन्न होण्यासारखा जो वसूल दिसत होता तो रक्षून ठेविला. कोलम्बसाने ज्या खाणी शोधून काढून तपाशिल्या होत्या त्यां हीकरून तर या सर्वांपेक्षा अधिक मोठे असे संपत्तीचे मूळ प्रकट झाले. हे जे मोठे आणि अतर्कित लाभ ते तर पुढील प्राप्तीची चिन्हे, आणि अद्यापि माझ्या मनांतून जे यापेक्षाही मोठमोठे शोध करायचे आहेत, व जे करायस सांप्रत कार्ती केलेल्या शोधांवरून निश्चये माझी साहजिक प्रवृत्ति ही होईल, त्या शोधांचे पूर्वरूप होय, असे कोलम्बसाने सांगितले.

याचे बोलणे उ-
भयतांच्याही
मनांत ठसते.

या सर्व गोष्टींचा लक्ष देऊन ज्यासमयी विचार केला, त्यासमयी त्या ह्मणजे केवळ कोलम्बसाच्या सर्व पराक्रमाच्या कृत्यांस साहाय्यदाती कायती मी असे वाटून हर्षभरित झालेली जी इसाबेला राणी तिचेच मनांत ठसल्या असे नाही, तर ज्याने कोलम्बसाच्या युक्ति पूर्वी मान्य केल्या नव्हत्या व अद्यापही त्यांपासून सिद्धि झाली याचा ज्यास संशय होता असा जो फेरिनान्द याच्याही मनांत भरून गेल्या; त्या इतक्या की, त्या उभयतांनी हिस्सान्योला एथील ठाणेगारांस ती वसाहत स्थाईक करण्याकरिता ज्या वस्तूंची अपेक्षा होती त्यांची पुरवणी करण्याचा, व जे दुसरे नवीन देश आहेत ह्मणून कोलम्बसाची खात्री होती त्यांच्या शोधार्थ याने जावे इतके आरमार तयार करून देण्याचा, निश्चय केला. हे दोन हेतु सिद्धीस नेण्याकरितां त्यांनी ज्या उत्कृष्ट युक्ति होत्या त्यांचा कोलम्बसाबरोबर अंतरगी निश्चय ठरविला.

वसाहतीची स्थापना व व्यवस्था यांविषयी कायदा. ११७

नवीन खंडाकडे पहिले जे जलपर्यटन केले त्याचा नवीन नवीन शोध करणे हाच मुख्य उद्देश होता, व दुसऱ्या जलपर्यटनामध्ये जरी वसाहतीच्या योजना झाल्या होत्या तरी त्यांच्याकरितां प्रथम जी सावधगिरी राखिली होती ती पुरी नव्हती, आणि स्पेनदेशीय लोकांच्या दंगेखोर स्वभावामुळे आणि नानाप्रकारच्या कारणांपासून उपस्थित झालेल्या अकल्पित संकटांमुळे त्यांपासून फळही झाले नाही. सांप्रत ठाणेगार लोकांच्या व्यवस्थेविषयी पुढील सर्व वसाहतीमध्ये नमुना होण्यास उपयोगीपडे असा वेत योजावयाचा होता; झणून जितक्या बारीक मोठ्या गोष्टी होत्या तितक्यांचा लक्ष पूर्वक विचार करून हरएक गोष्टीची काडी मात्र फेर नपडे अशी व्यवस्था केली. ती अशी; या उद्योगाकरितां जे लोक पाठवायाचे होते ते अमुकच पाठवायाचे असा ठराव केला. ते लोक वेगळ्या वेगळ्या अधिकारांचे व निरनिराळ्या धंद्यांचे असावे असे ठरवून, त्यांतून ज्यांचा जस जसा उपयोग पडावयासारखा होता तस तसा त्यांचा समुदाय योजिला. या नवीन रहवासी लोकांबराबर जाण्यास अमुकच बायका असाव्या असे स्थापित केले. ज्या देशांत दुष्काळामुळे इतके अनर्थ घडून आले त्या देशांत सामयी उत्पन्न करण्याचाच प्रथम उद्देश होता, झणून शेतकऱ्यांची बरीच जमात तिकडेस न्यावी असे ठरविले. ज्या नवीन खंडापासून यूरोपखंडास इतकी संपत्ति प्राप्त झाली त्या खंडांतील उत्पन्नापासून नफा करून घेण्याची स्पेनदेशीय लोकांस अगदी कल्पना नव्हती; परंतु तेथील खाणी मधील संपत्तीविषयी मोठमोठ्या कल्पना बांधून पराकाष्ठेचीच तद्दि-

पुनी व साहती-
च्या स्थापनेस
जे अडथळे आ-
ले ते.

सांप्रत जो वसा-
हत करायाची
हीतो तिची य-
थास्थित व्यव-
स्था राखण्या-
चा कायदा.

षयक आशा त्यांनी मनांत बाळगली होती, ह्मणून ती मौल्यवान् धातू, खणून गाळायाच्या ज्या नानाप्रकारच्या कृति त्यांमध्ये प्रवीण अशा कामगारलोकांची मंडळी बराबर द्यावी, व अन्य देशी जाऊन राहण्याकरितां जे हे लोक निघाले होते, त्यांस कांहीं वर्षेपर्यंत सरकारी खर्चांतून पगार देऊन त्यांची उपजीविका चालवावी, असा ठराव केला.

न्या कायदां-
तील न्यूनता.

अशा प्रकारें जे कायदे केले ते विचार युक्त आणि इच्छिलेला अर्थ सिद्धीस नेण्याविषयीं चांगले उपयुक्त होते; परंतु नवीन शोधून काढलेल्या देशांतील दुष्ट हवेमुळें बहुतलोक मरण पावले, हें पाहून त्या देशांत जाऊन राहण्यास स्वसंतोषानें धोडकेच लोक कबूल करितील, असें प्रथमच दिसून आल्यावरून, कोलम्बसानें असें योजिलें कीं, मोठे असून फार अघोर कर्मांचे नव्हत, असे अपराध ज्या पुरुषांकडे लागूं आहेत त्यांस हिस्पान्योला एथें पाठवावे, व ज्या अपराध्यांस नेहेमी बल्हींमारून चालवायाचे तारवांवर पाठवितात त्यांतून कांहीं एकांस ज्या नवीन खाणी खणावयाच्या आहेत तेथें जाऊन काम करावें, अशी शिक्षा योजावी. यथायोग्य विचार न करितां असा हा बुद्धिवाद दिला तसाच तो अविचारानें मान्य झाला. जी नवी वसाहत करावयाची होती ती करितां लोक जमवावे ह्मणून स्पेनदेशांतील सर्व बंदिखाने धुऊन काढिले, आणि अपराधी लोकांची चौकशी करण्याचा ज्या न्यायाधीशांकडे अधिकार होता, त्यांस पुढील शिक्षेच्या योगानें त्या लोकांची पुरवणी करण्याकरितां सांगून ठेविले. जी वसाहत चिरकालपर्यंत राहिली अशी करावयाची

या न्यूनतेचा
अविचारानें
स्वीकार क-
रितान.

याचा वेत सिद्धीस जावयास फार विलंब लागतो. ११९

होती तिचा अशा साधनानिशीं पाया घालणे अनुचित, कां कां नवीन वसाहतीमध्ये उद्योग, नम्रता, सहनशीलता, आणि परस्पर विश्वास, हीं अवश्य असलींच पाहिजेत, ह्मणून अशा ठिकाणी व्यवस्था राहण्याकरितां कायदांच्या बलापेक्षां सर्तगुकीचेंच साधन योजवें हें आवश्यक होय. परंतु या वसाहतीकरितां जे प्रथमच लोक मिळविले त्यांमध्ये भ्रष्ट लोकांची ज्यापेक्षां मिसळ मिळविली होती, त्यापेक्षां त्या अप्रतिष्ठित आणि न सुधारण्यासारख्या लोकांच्या दुर्गुणांमुळे सर्व लोक विघडून जाऊन दुष्ट आणि दुःखकारक असा परिणाम घडून येण्याचा संभव दिसला, व या गोष्टींचा त्या स्पेनदेशीय लोकांस पक्का अनुभवही आला. यूरोप खंडांतील दुसरे लोक स्पेनदेशाप्रमाणेंच वसाहतींची स्थापना करूं लागले, तेणेंकरूनच त्यांमध्ये वाईट परिणाम घडून आले, असें होण्याचें यावांचून दुसरें कोणतेंही कारण दिसत नाही.

कोलम्बसानें जरीं मोठ्या सुलभतेनें आणि त्वरेनें आपण योजिलेली सर्व व्यवस्था व नियम यांविषयीं राजाची मान्यता मिळविली तरी, ती व्यवस्था व ते नियम चालू करण्याविषयीं जे यानें प्रयत्न चालविले होते त्यांस बहुत कालपर्यंत इतकीं विघ्नें आलीं कीं, तींहींकरून ज्या मनुष्यांस संकटें भोगायाची विशेष सवई नसत्ये ते तर अगदीं थकून गेले असते. हा जो विलंब लागला त्यास स्पेनदेशीय लोक ज्या स्थिरतेनें काम चालवीत त्या स्थिरतेचे चासदायक कायदे व शक्ति कांहींशी कारणीभूत झाली, आणि कांहीं फेर्दिनान्द व इसाबेल्डा यांच्या एकुल्याएक मुलाचें आस्त्रिभादेशचे मार्गारिने

स्पेनदेशीय लोकांची वसाहत स्थापण्याची जी रीति तीच दुसऱ्या लोकांनीं स्वीकारिल्यामुळे त्यांच्या वसाहतींत ही वाईट परिणाम होनात.

याचा वेत सिद्धीस जावयास फार विलंब लागण्याची कारणे.

१२० मुख्यत्वेकरून याचे शत्रु यास अडथळा करितात.

बराबर, व त्याउभयतांच्या दुसऱ्या ज्योहान्ना या नावाच्या मुलीचे आस्त्रादेशचे फिलिप आर्चड्यूकाबराबर जें समारंभाचें लग्न झालें त्यामुळें खजिन्यांतील द्रव्य सरलें होतें, हें दुसरें कारण झालें. परंतु मुख्यत्वे करून कोलम्बसाचे शत्रूंच्या सम-त्सर युक्तिप्रयुक्तिच त्या विलंबास कारणीभूत झाल्या. कोलम्बस परत आल्यावर जो यास आदर संस्कार मिळाला तेणेकरून ते शत्रु आश्चर्यभरित होऊन व कोलम्बसाच्या प्रत्यक्ष दर्श-नावरून भयभीत होऊन त्यांस काहीं वेळपर्यंत कोलम्बसावर जी अतिरिक्त कृपा झाली ती मुकाब्याने पाहवी लागली; का-रण कीं तिचें परिमार्जन करण्याविषयीं त्यांच्या अंगांत शक्ति राहिली नव्हती. असें जरीं झालें होतें तरीं त्यांचें आणि कोलम्बसाचें हाडवैर पडलें होतें ह्मणून ते फार दि-वसपर्यंत उगाच बसले नाहींत. त्यांनीं पुनः आपलीं कृत्ये चालू करून इन्दिचेतील कृत्यांचा अधिकारी फोनसेका जो हल्लीं वादिहोस एथील बिशपाचे पदवीस चढला होता त्याच्या साहाय्यानें कोलम्बसाच्या स्वारीविषयीं जी तयारी चालली होती ती कालांतरावर घालविण्या करितां इतके अडथळे आ-णिले कीं, तर्हींकरून ठाणेगाराकरितां नेमलेल्या सामग्री-पैकीं थोडीशी सामग्री नेण्याकरितां दोन तारवें मिळविण्यास एक वर्ष लागलें; आणि हें लहानसें आरमार जें यास जा-तानें चालवायाचें होतें त्याची सिद्धता होण्याच्या पूर्वीं बहुत करून दोन वर्षे मोडलीं.

या आरमारांत थोड थोड्या वजनाचीं सारीं ६ तारवें होतीं, आणि ज्यास बहुत दिवस लागणार व ज्यामध्ये अनेक

याचे शत्रूंस थोडा वेळपर्यंत मुकाब्यानें रा-हवें लागतें.

परंतु पुढे ते यास विघ्न क-रण्याविषयीं उ-द्योग करितात.

संकटें प्राप्त होणार अशा जलपर्यटनाकरितां सामान सुमा- यांचे तृतीय
नाची तयारीही चांगली झाली नव्हती. (१४९८) हें जें जलपर्यटन.

जलपर्यटन कोलम्बसानें योजिलें होतें याचा पूर्वी केलेल्या जलपर्यटनापेक्षां भिन्नच मार्ग होता. आपण जे देश शोधून काढिले आहेत त्यांचे नैर्ऋत्य दिशेकडेस इन्द्रियेतील फलद्रूप देश आहेत असें कोलम्बसाच्या मनांत विंबून गेले होते, झणून ते देश शोधून काढण्याकरितां आपण विषुवरेषेखालीं येऊन पोहोचूं तोंपर्यंत शुद्ध दक्षिणेस व्हावें, नंतर आपल्या गतीस अनुकूल असा जो अयनवृत्तांमध्ये एकसारखा वारा वाहत असतो त्याच्या साहाय्यानें पश्चिमेकडेस व्हावें, अशी अतिशय निश्चयात्मक युक्ति योजिली. याच कल्पनेनें यानें तारवें हाकारिली, आणि प्रथम कानेरी बेटांत जाऊन लाग-

लाच केप दि वेर्द एथें गेला. कोलम्बसानें कानेरी बेटांहून हा कानेरी बेटांहून पुढें तीन तारवें रवाना करितो.

हिस्पान्योला एथील ठाणेगार लोकांकरितां सामग्री भरून तीन तारवें रवाना केलीं, आणि बाकी राहिलेल्या तीन तारवां-

निशीं दक्षिणेकडेस आपलें जलपर्यटन चालविलें. कोलम्बस

व याचे लोक विषुवरेषेपासून पांच अंशांच्या आंत येऊन

पोहोचत तोंपर्यंत काहीं अद्भुत गोष्ट घडून आली नाहीं. या

ठिकाणीं येई तोंपर्यंत त्यांची अंतःकरणे स्वस्थ होती, परंतु ते

समयीच उष्णता इतकी अतिशय झाली कीं, तिणेंकरून त्यांचीं

दारवेचीं पिंपें तडकलीं, व दुसऱ्यांत जे पातळ पदार्थ भरून

ठेविले होते ते आंबट होऊन गेले, आणि त्यांच्या बराबरची

धान्यसामग्री अगदीं करपून गेली. स्पेनदेशीय लोकांनीं

दक्षिणेकडेस इतकें दूर जाण्यास कधीही धीर केला नव्हता

हा कानेरी बेटांहून पुढें तीन तारवें रवाना करितो.

हा दक्षिणेस जात असतां विषुवरेषेपासून ५ अंशांवर येतांच अतिशय उष्णतेमुळे यांच्या जवळचे पदार्थ नासतात.

१२२ तो रोख सोडून वायव्य दिशेकडे वळतो.

मोठा पाऊस पडणून, त्यांस आपलीं तारवें पेट घेतील असें भय पडलें, व उच्चामुळें यांच्या लोकांचे पृथ्वीवर उष्ण कटिबंधामध्ये जे देश आहेत तेथील हवा वगैरे पोटांत उष्णते-फार दुष्ट आहे असें जें प्राचीन लोकांचें मत तें खरें आहे, मुळें झालेली असें ते मानूं लागले. परंतु या समयींच पर्जन्य पडून त्यां-भीति शमत्ये.

च्या भीतीचें थोडेसें शांतवन झालें. मनुष्यांस तारवांवरील तक्तपोशीवर राहायाचें देखील कठीण इतका जरी मोठा जबर सतत पाऊस पडला तरी, तेणेंकरून उष्णतेचा प्रखरपणा मोडला नाहीं. या पर्यटनाच्या आरंभापासून कोलम्बस मोठ्या तत्परतेनें स्वतः सर्व कामें वहिवाटीत होता, त्यांत फार श्रम झाले, व निद्राही सांपडली नाहीं, यामुळें ताप येऊन यास वायूचा उपद्रव झाला. या सर्व गोष्टींमुळें आपल्या लोकांच्या

प्रकृति बिपद-व्यामुळें यास कारिणी बेटांकडे जावें लागतें.

प्रार्थना यास कबूल कराव्या लागल्या, आणि कारिणी बेटां-तील कोणत्या एका बेटास जाण्याकरितां वायव्य दिशेकडेस आपली गति पालटावी लागली, कारण तेथें जाऊन प्रकृतीस आराम होऊन सामान सुमानाची पूर्तता होण्यासारखें होतें.

अगष्ट महिन्याच्या पहिल्या तारिखेस, जो मनुष्य तारवा-च्या शेज्याकडेस वर्तुळाकार प्रदेशांत बसला होता त्यानें ज-मीन! हो जमीन! अशी आनंदाची आरोळी ठोकून सर्वास आ-श्चर्य भरित केले, आणि ती पाहण्याकरितां जेव्हां सर्व उभे राहिले तेव्हां एक मोठें बेट त्यांच्या दृष्टीस पडलें. त्यास या

ओरीनोको न-दीच्या मुखाल-बळ एक मोठें बेट दृष्टी पडतें.

नोकाधिपतीनें त्रिनिदाद असें नाव दिले, तेंच नांव अद्याप-पर्यंत चालत आहे. हें बेट गियानादेशाच्या किनाऱ्यावर ओ-रिनोको नदीच्या मुखाजवळ आहे. ह्या नदीचा मोठेपणा या नवीन खंडांतील नद्यांच्या तृतीयांश किंवा चतुर्थांश इत-

तिकडे एक नदी दृष्टीस पडत्ये तिचें वर्णन. १२३

का आहे, तथापि तिचा प्रवाह प्राचीन गोलाधीतील सर्व प्रवाहांपेक्षा फार मोठा आहे. ही नदी समुद्राकडे वाहात जात असतां हिचे पाण्याचा लोट, व ही समुद्रास जाऊन मिळ्ये तेथे हिचा वेग, एवढा जबर असतो कीं, या किनाऱ्यावर समुद्रास जी विशेष भरती येथे तीस ही जाऊन मिळ्ये तेव्हां यांच्या आघातामुळे लाटा मोठमोठ्या होऊन खळखळू लागतात, आणि तेणेंकरून मनुष्याच्या मनांत आश्चर्य आणि भीति हीं दोनही उत्पन्न होतात. या नस्तामध्ये या नदीचा तो अनिवार प्रवाह इतका दूरपर्यंत पसरतो कीं, याच्या पुरांन समुद्राचें उदक पुष्कळ कोसपर्यंत गोडें होऊन जातें. यापासून धोका होईल असें कोलम्बसाच्या मनांत येण्याच्या अगोदरच हा समोरा समोर येणाऱ्या प्रवाहांच्या आणि तुफान झालेल्या लाटांच्या पेंचादीत सापडला; परंतु हा एका अरुंद सामुद्रधुनीच्या द्वारे परम संकटानें पार पडला. ही सामुद्रधुनी इतकी भयंकर दिसली कीं कोलम्बसानें हिला बोकादेल द्वागे ह्मणजे सर्प मुख असें नाव दिलें; या दर्शनामुळे तर कोलम्बसाची पाचां वर धारण बसली, परंतु हा जेव्हां या अलौकिक दर्शनाच्या स्वरूपाविषयी विचार करूं लागला, तेव्हां त्यांत सुख आणि आशा यांचें मूल आहे असें यास कळूं आलें. एवढें मोठें पाणी जें या नदींत आहे हें कोणत्याही वेदांतून आलें नसावें, तर मल्या मोठ्या विस्तीर्ण देशांतूनच आलें असावें, आणि जें महाद्वीप माझ्या मनांतून फार दिवस शोधून काढावयाचें आहे त्याच्या जवळ मी येऊन पोहोचलों असा यानें यथायोग्य सिद्धांत केला. अशी कल्पना मनामध्ये भरून हल्ली ज्या प्रांतांस

या नदीच्या भले मोठ्या लाटांचे पेंचादीत हा सांपडतो.

या महान् प्रवाहाच्या दर्शनांनं यास भय वाटून संतेशही त्याचा कारण.

१२४ नवीन सांपडलेल्या बेटांतील लोकांचे वर्णन.

हा पारिभा-
णि कुमाना या
प्रांताच्या कि-
नाऱ्याने पश्चि-
मेस जाऊन
कितीएक स्थ-
ले शोधून का-
ढितो.

पारिभा आणि कुमाना असे ह्मणतात त्यांच्या किनाऱ्याने हा पश्चिमेकडेस चालिला, आणि कितीएक ठिकाणी उतरून तेथील लोकांबरोबर याने व्यवहारही केला. ते लोक स्वरूपामध्ये व व्यवहारांतील रीतिभातीमध्ये हिस्वान्योला एथील लोकांप्रमाणेच होते. सुवर्णाची लहान लहान पदके आणि मोठ्या किमतीची मोठे हे त्या लोकांचे आंगावर घालण्याचे अलंकार असत. ते आपली भूषणे देऊन त्यांच्या मोबदला युरोप खंडांतील खेळणी स्वसंतोषाने घेऊं लागले. या लोकांस बेटांतील राहाणवाल्यापेक्षा अधिक चांगले ज्ञान आणि विशेष शौर्य होते असे दृष्टास पडले. त्या देशांत तऱ्हे तऱ्हेचीं चतुष्पाद जनावरे आणि नानाप्रकारचे पक्षी व फळे हीं उत्पन्न होत असत. या जमीनीचे सौंदर्य आणि पिकाउपणा पाहून या नौकाधिपतीस मोठा संतोष झाला, आणि याने शोधकपणाच्या मोठ्या आवेशाने असे कल्पिले कीं, सर्वशक्त भगवंताने पुण्यवान् लोकांस राहण्याकरितां पृथ्वीवर एक स्थान योजिले आहे, ज्यास धर्म पुस्तकांत स्वर्ग असे ह्मणतात, ते हीच जमीन होय. अशा प्रकारेकरून कोलम्बसास, केवळ नवीन खंड लोकांकरितां शोधून काढिल्याचेंच यश आले असे नाही तर त्यांचे पूर्ण ज्ञान प्राप्त व्हावे एतद्विषयी याने पुष्कळ उद्योग केला याचेंही यास यश प्राप्त झाले. स्पेनदेशांतील लोकांस ज्याने त्या विस्तीर्ण महाद्वीपांत प्रथम नेले तो हाच पुरुष. हे महाद्वीप त्या लोकांच्या राज्याचे मुख्यस्थान होय, आणि पृथ्वीच्या या भागांतील जितके त्यांचे खजिने आहेत त्यांचे मूळही हेच महाद्वीप होय.

त्या देशाचे सौ-
ंदर्य पाहून त्या-
स स्वर्गभूमि
असे मानितो.

या समयी कोलम्बसाचीं तारवें अगदीं मोडकळीस आलीं, जवळचीं सामग्री संपली, आणि याची प्रकृतिही विघडली, तशांत याचे खलाशी लोक फार उताविळी करूं लागले, या मुळें कोलम्बसास पुढें शोध करीत जावयास अडथळा आला, आणि हिस्पान्योला एथें जाण्याचें प्राप्त पडलें. हा तिकडे जात असतां यानें क्युबागुआ आणि मार्गारीता अशीं दोन बेटें शोधून काढिलीं. तेथें ज्या माशांपासून मोसलें निघतात त्या माशांस धरावयाचा व्यापार चालूं लागल्यामुळें तीं बेटें प्रसिद्ध झालीं. जेव्हां हा हिस्पान्योला एथें येऊन पोहोचला तेव्हां दुखणें आणि श्रम इहींकरून हा फार खंगला होता, व तेथील ठाणेगार लोकांच्या कृत्यांची स्थिति पाहून यास ज्या विश्रांतीची फार अपेक्षा होती ती प्राप्त होण्याचाही रंग दिसला नाहीं.

याच्या पाठीमागें त्या देशांत पुष्कळ फेरफार घडून आले; तो प्रकार असा, कोलम्बसानें तेथून परत जाण्याच्या अगोदर आपला भाऊ आदेलान्तादो यास जो बुद्धिवाद सांगितला होता त्याप्रमाणें यानें इसाबेल्हा एथून ठाणें काढून त्याच्या समोर अधिक सोईची जागा होती त्या ठिकाणीं नेलें, आणि सन्त दोमिंगो या शहराचा पाया घातला. हें फार दिवसपर्यंत नवीन खंडांत यूरोपिअन लोकांचें प्रख्यात नगर होतें, आणि तेथें स्पेनदेशच्या सत्ते खालचीं जितकीं राज्यें होती त्यांमध्ये या ठिकाणीं न्याय मनसुबीचें मुख्य दरबार भरत असे. स्पेन देशांतील लोकांनीं हें ठाणें बसवितांच, आदेलान्तादो यानें त्यांनीं आळसीपणांत दिवस घालवूं नयेत व त्यांस नवीन कट करायास अवकाश मिळूं नये ह्मणून, त्या बेटाच्या ज्या प्रदेशांत

हिस्पान्योला एथें जात असतां क्युबागुआ आणि मार्गारीता अशीं दोन बेटें शोधून काढिलीं.

याच्या पाठीमागें आदेलान्तादो यानें केलेलें कृत्य.

१२६ तेथे याच्या पाठीमागे झालेले फेरफार.

आपला भाऊ गोला नव्हता व ज्यांच्याकडून त्याने आपले स्वा-
मित्वही क्वबूल करविले नव्हते त्या भागांत स्वारी केली. तेथील
लोकांच्या आंगांत यास प्रतिहत करण्याची शक्ति नव्हती,
झणून याने जी जी खंडणी मार्गातली ती ती सर्व ठिकाणी
हान्दिअन लो- त्यांनी दिली. परंतु लवकरच त्यांनी पाहिले की, हे ओझे
कांचे बंड. आपणास सोसवत नाही, तेव्हां जरी त्या जुलूमगारांचे मोठे
सामर्थ्य पाहून यांस दहशत बसली होती तरी त्यांजवर यांनी
शास्त्रे धरिलीं. असे जरी झाले तरी हे बंड मोठे भयंकर
होते असे नाही. भितरे आणि नम्र अशा इन्दिअन लोकां-
बराबर जी लढाई चालली ती मोठ्या संकटाची नव्हती, व
तीपासून सिद्धि होईल किंवा नाही असा संशयही नव्हता.

परंतु जेव्हां आदेलान्तादो समरंगणांत त्यांच्याबरोबर युद्ध
स्पेनदेशीय लो- करण्यांत गुंतला, तेव्हां स्पेनदेशच्या लोकांमध्ये एक मोठे बंड
कांचे बंड. उद्भवले. या बंडाचा नाईक फ्रांसिस् रोल्दान होता. या
गृहस्थाकडे हुकूम राखण्याचे व लोकांमध्ये तंटाबखेडा उत्पन्न
न होई असे करण्याचे काम कोलम्बसाने दिले होते. त्या-
च्या आंगां मोठे पद प्राप्त व्हावे झणून जी इच्छा होती ती
केवळ हूडपणाची आणि अविचाराची होती. यामुळे आ-
पले पदवीस अयोग्य अशा तामसी कृत्यांत तो निमग्न झाला.
स्वदेशीय लोकांनी अशा कुमार्गास लागावे झणून जी त्याने
कारणे सांगितली ती अप्रयोजक होती, व त्यांचा पायाही शुद्ध
नव्हता. कोलम्बस आणि याचे दोघे बंधु हे उन्मत्त आणि
कडक असा त्याने यांजवर आरोप ठेविला; आणि या देशा-
मध्ये स्वतंत्र राज्य स्थापण्याचे यांचे धोरण दिसत आहे असे

हा वयाचे भाऊ यांवर रोल्दानाचे दोषारोप. १२७

उठविलें. त्यानें दुसरें असें बालट घेतलें कीं स्पेनदेशच्या लोकांतून थोडेसे लोकांस क्षुधा आणि भ्रम यांहीं करून मा-
रून टाकावे ह्मणजे, बाकीचे लोक सहज आपल्या ताब्यांत येतील असा यांचा मनसुबा आहे. आणखी त्यानें असें दर्श-
विलें कीं कास्तील एथील लोकांस, जेनवा देशांतील जे हे तिघे साहसी लोक यांचे गरीब आणि सोशीक असे गुलाम होऊन राहणें हें अयोग्य होय. ज्या संकटांचा भार मनु-
ष्यांस सोसावा लागतो तीं संकटें अधिकाऱ्याच्या गैरवर्तणुकी-
मुळे उत्पन्न झालीं असें ह्मणायची त्यांस आवड असते, आणि परदेशाची शक्ति व वर्चस्व हीं सर्व देशांचे डोळ्यांत सलत असतात; ह्मणून रोल्दान याच्या आंगां दुसऱ्यास वश करून घेण्याचा जो गुण असे त्याच्या योगानें त्याच्या देशचे लोकांच्या मनांत त्याचें सांगणें पकें ठसलें. तो गृहस्थ अब्रूचा आणि मोठ्या पदवीचा होता यामुळे त्याच्या सांगण्याचें वजन ही पडलें. स्पेनदेशच्या बहुतेक लोकांनीं त्यास आपला पुढारी केला, आणि अदेलान्तादो व त्याचा भाऊ या उभयतां-
वर शस्त्रे धरून त्यांनीं राजसामघीचें कौठार जवरोनें घेतलें, आणि सन्त दोमिंगो एथील किला अवचित जाऊन घ्यावा या-
विषयीं प्रयत्न आरंभिला; परंतु दोन देईगो कोलम्बस याच्या सा-
वधगिरीनें व घैर्यानेंच त्याचा वचाव झाला; आणि त्या बंडवा-
ल्यांस खारागुआ प्रांतामध्ये जाण्याचें प्राप्त पडलें. ते तेथें गेल्यावर त्यांनीं स्वतांच अदेलान्तादो याचा अधिकार नमान-
ण्याचें आरंभिलें असें नाहीं, तर इन्दिअन लोकांसही त्यांच्या अमलाखालीं राहूं नये ह्मणून भर दिली.

असा मागे ध-
रायास त्या बंडाचा नाईक रोल्दान यांने सांगितलेली कारणे.

रोल्दानास पुढें करून बंडवाले राजसामघीचें कौठार जवरीनें घेतात.

ते खारागुआ या प्रांतांत जा-
तात.

१२८ हा आपल्या लोकांची स्थिति पाहून चकित होतो.

यानें कानेरीचे-
टाहून जी तीन
तारवें पाठविली
होती तीं यांच्या-
नें झुकून खा-
रागुभा एथें ये-
ऊन लागतात.

या वेळेस कोलम्बस सन्तदोमिंगो एथें येऊन उतरला त्या वेळेस त्या लोकांच्या स्थितीमध्ये काहीं धरबंदच राहिला नव्हता. यानें कानेरी बेटांहून जीं तीन तारवें पुढें पाठविलीं होती तीं अद्याप येऊन पोहोचलीं नाहींत असें पाहून यास परम आश्चर्य वाटलें. त्या तारवांवरचे कोळी लोक गलबतें चालविण्याच्या कामांत प्रवीण नव्हते, आणि पाण्याच्या प्रवाहास जोरही फार होता, सत्रव तीं तारवें सन्त दुमिंगोच्या पश्चिमेस सुमारे १६० मैलांपलिकडे झुकलीं त्यामुळें खारागुभा या प्रांतांतील बंदरीं त्यांस विसावा घेण्याकरितां येणें प्राप्त पडलें. तेथेंच रोल्दान् आणि त्याचे फंद करणारे लोक जाऊन राहिले होते. रोल्दान् यानें अदेलान्तादोवर जें बंद केले होतें ते त्या नोकाधिपतींस मोठ्या सावधगिरीनें कळू दिलें नाहीं. त्या लोकांचा विश्वास आपणावर बसावा याकरितां रोल्दान् यानें पराकाष्ठेची युक्ति खर्चून त्यांच्या मनांत असें भरवून दिलें कीं, नवीन ठाणें वसविण्याकरितां जे तुझी आपले बरोबर लोक आणिले आहेत त्यांस एथील किनाऱ्यावर उतरवावे, ह्मणजे ते खुषकीच्या वाटेनें सन्त दोमिंगो एथें जातील. त्यांनीं आपल्या सांगण्याचा स्वीकार करावा ह्मणोन त्यांजवर शक चालवायास रोल्दानास बहुत कारणें सांगवीं लागलीं नाहींत. हे लोक स्पेनदेशांतील बंदिवान लोकांमधील गाळ होते. आळसीपणा, अनाचार, आणि उत्थत पणाचीं कृत्यें, हीं त्यांच्या पुरीं माहितीचीं होती, आणि बहुतकरून त्यांच्या सवईतील राहाटीप्रमाणेंच जीं ही उपजीवन करण्याची वृत्ति होती तीच त्यांनीं मोठ्या उत्सुकतेनें पुनः धारिली.

रोल्दान त्या तारवांतील लोकांस बश करून घेतो.

या नौकाधिपतींनी वेळ टळून गेल्यावर आपल्या मनुष्यांतून इतके जण आपण एथे उतरलो हे मूर्खपण आहे असे, जाणून, ते सन्त दोगांभंगो एथे जाण्यास निघाले, आणि कोलम्बसाच्या पाठीमागून थोड्या दिवसांनी तेथील बंदरी जाऊन पोहोचले. परंतु त्यांच्या जलपर्यटनास फार दिवस लागल्यामुळे, त्यांच्या जवळची सामग्री बद्धतेक खपून गेली, तेणेकरून ठाणेगार लोकांस पुरावा थोडा सांपडला.

कानेरी बेटांतून पाठविलेली तीन तारवें पाठीमागून येऊन पोचतात.

अशा हिंमतदार, आणि साहसी लोकांची टोळी रोल्दानास मिळाली, तेणेकरून त्यांचे सर्वास भय वाटू लागले; आणि तो मागण्याही मोठमोठ्या मागू लागला. त्याची कृतघ्नता पाहून कोलम्बस जरी फार क्रुद्ध झाला होता, आणि त्याच्या लोकांच्या दांडगाईमुळे जरी यांस फार संताप आला होता, तथापि याने युद्धाची त्वरा केली नाही. आपसांत लढाई चेतवण्याच्या कल्पनाही मनांत आणायला कोलम्बस धरत भीत असे; कारण की जरी त्या लढाईत कोणताही पक्ष प्रबळ झाला, तरी एकादा साधारण शत्रु येऊन दोघांचाही नाश करून टाकी, इतका उभयपक्षां शक्ति आणि बल यांचा न्हास होतो, असे हा समजत असे. त्याच वेळीं कोलम्बसाने असे लक्षांत आणिले की, ज्या अविचारी बुद्धीने व तैषाने बंडवाल्यांनी शस्त्रे धरिलीं, त्या दोनही गोष्टी अद्यापि रोल्दान यास अनुसरून जे लोक आहेत, त्यांच्या मनांत इतक्या खबळताहेत कीं, तींही करून यांतील बद्धतेक तर उलटून पडले आहेत, आणि सर्वांनीच चाकरीविषयी सुस्तपणा धरिला आहे. अशा कल्पना मनांत येतांच सर्वांच्या कल्याणाकरितां व आपले स्थान राखण्या-

बंडवाल्यां बराबर लढाई न करण्याची कारणे.

त्यांचे बराबर
ही कबुलात
केली तीविषयी.

करितां यानें लढाई करण्याचें सोडून तह करण्याचें योजिलें. यानें यथायोग्य वेळीं सर्वांस जाहीर केलें कीं, जो पुनः आपल्या कामावर येईल, त्यास त्याच्या अपराधाची क्षमा होईल. तेणेंकरून बंडवाल्यांपैकीं बहुतेकांच्या मनांत ती गोष्ट ठसली. स्पेनदेशास परत जाण्याची मोकळीक ज्यांस पाहिजे असेल, त्यांस ती देण्याची कबुलात करून, जे आजारपणामुळें व निराशेमुळें नवीन देशास फार कंटाळले होते त्या हतभाग्य साहसी पुरुषांस कोलम्बसानें मोहून घेतले. रोल्दान यास पुनः पूर्वीच्या कामावर नेमण्याचें वचन देऊन त्याच्या गर्वाचा परिहार केला. रोल्दान यानें आपले बरोबरच्या लोकांच्या कल्याणार्थ ज्या मागण्या मागीतल्या होत्या त्या कबूल करून कोलम्बसानें त्या लोकांची द्रव्यविषयक इच्छा तृप्त केली. असे चासदायक करारनामे करून क्रमाक्रमानें रक्तस्त्राव केल्यावांचून, ज्या घातकी कटापासून टाण्याचा नाश होईल, असें भय होतें, तो कट मोडून टाकिला, आणि सुरळित क्रम, व्यवस्थेचें राज्य, आणि स्वस्थता, हीं पुनः चालू केलीं.

कबुलातीप्रमाणें
याचें करणें.

बंडवाल्यांबराबर ही कबुलात केली होती ह्मणून, त्यांस त्या वेटांतील वेगळ्या वेगळ्या प्रदेशांत जमीनी दिल्या, आणि प्रत्येक इलाख्यांतील इन्दिअन लोकांस त्या नवीन धन्यांच्या उपयोगाकरितां जमीनीच्या काहीं प्रदेशांत कृषिकर्म करावयास सांगितलें. निर्जीव आणि अशक्त अशा टाण्यामध्ये ती योजना कितीही उपयोगाची असो, तथापि तीमुळें स्पेनदेशांतील लोकांस, जे इन्दिअनलोक त्यांनीं आपल्या सर्व वसाहतींचे जाग्यामध्ये ठेविले होते, ते वांटून घेण्याचें प्राप्त झालें; यामुळें

त्या बंडाची हकीकत सरकारास लिहितो. १३१

त्या हतभाग्य इन्डियन लोकांवर असंख्य अनर्थ गुजरले, आणि त्यांस अतिशय क्लेश होण्याजोगे जुलुम सोसावे लागले. हिस्पान्योला एथील बंडापासून एवढाच वाईट परिणाम झाला असे नाही, तर कोलम्बसास त्या महाखंडामध्ये पुढे शोध करायामाही प्रतिबंध झाला. कारण त्यास आपला भाऊ अरेलान्तादो, व ज्यांस हे काम सांगायाने याचे मनांत होते ते खलाशी लोक, यांस आपला जीव राखण्याकरितां जवळ ठेऊन घेणे प्राप्त पडलें. या कृत्यांतून मोकळा होतांच हा जलपर्यटन करीत असतां जें दरदिवसाचें वृत्त यानें लिहून ठेविलें होतें तें, व नवीन शोधून काढिलेल्या देशांचें वर्णन, आणि ज्या समुद्र किनाऱ्यावरून हा गेला होता त्याचा नकाशा, तसेंच तद्देशीय लोकांबरोबर व्यापार करून त्यांच्यापासून जें सोने, मोलें आणि मोठमोठ्या किमतीचे व पाहण्यासारखे पदार्थ मिळिले होते त्यांचे नमुने, हे सर्व भरून आपल्या गलबतांतून काहीं गलबतें कोलम्बसानें स्पेनदेशास पाठविलीं. त्या वेळेसच हा नवीन देश यानें हिस्पान्योला एथील बंडाची सर्व हकीकत लिहून पाठविली. त्यांत फौजेतील दंगेखोर लोकांनीं ठाणें मोडून जाई, इतका मोठा दंगा केला, आणि आपल्या अमलदारावर निष्कारण उठून नवीन शोध व सुधारणूक करण्याच्या यत्नास आडफाटा आणिला, असा त्यांजवर आरोप ठेविला, आणि त्या वेदांतील राज्याची चांगली व्यवस्था राखण्याकरितां, व सांप्रत कालीं दवलले बंड कदाचित् पहिल्यापेक्षा अधिक बळावून उपस्थित होईल, तें समूळ नाहीसे करण्याकरितां, किती एक कायद्यांविषयीं बोलणें लाविलें. रोल्दान आणि त्याचे

हिस्पान्योला एथील बंडापासून झालेले वाईट परिणाम.

हा नवीन देश शोधून काढून त्यांतील द्रव्ये वगैरे स्पेन देशास पाठवितो.

१३२ पोर्तुगीज लोक नवीन शोध करण्याकरितां,

बंडवाले लोक हा व याचे भाऊ यांविषयीं मल्लेंच सरकारास लिहून पाठवितात.

साथी यांनीं त्याच तारवांमध्ये आपल्या वर्तणुकेचा गुन्हा पदरी घेऊन माफी मागायास, व कोलम्बस आणि याचे भाऊ यांजवर उलटा आरोप ठेवून स्पेनदेशास लिहून पाठवावयास आळस केला नाहीं. स्पेनदेशाची कीर्ति व्हावी आणि कोलम्बसाचें कल्याण व्हावें असा योग नव्हता यामुळे, कोलम्बसावरील आरोप फेर्दिनान्द आणि इसाबेला यांचे दरबारांत खरा वाटून अकल्पित गोष्टी घडून आल्या.

परंतु या गोष्टी सांगण्याच्या अगोदर दुसऱ्या किती एक गोष्टी लक्ष लावण्याजोग्या आहेत, कारण त्या फार उपयोगाच्या व नवीन खंडाचे इतिहासाविषयींच्या आहेत याजकरितां त्यांचा विचार करणे उचित आहे. कोलम्बस पश्चिमेस अनुक्रमानें जलपर्यटन करित असतां पोर्तुगाल देशामध्ये नवीन नवीन शोध करण्याची हीस मंदावली नाहीं. ती हीस या राज्यांतच प्रथम बळावली नंतर चौहीकडेस प्रसृत झाली. ज्या कोलम्बसाच्या बोलण्याचा आपण प्रथम अविचारानें निषेध केला, त्यास सिद्धि प्राप्त झाली, हे विचार मनांत आल्यावरून, पोर्तुगीज लोक केवळ आपणास धिकारून खिन्नच होऊन बसले असें नाहीं, तर कोलम्बसापेक्षांही मोठमोठी कृत्ये करून त्याजवर तोड करावी अशी ईर्ष्या, व आपल्या कडून चूक झाल्यामुळे आपल्या देशाचें जें नुकसान झालें त्यास भर घालावी अशी इच्छा, त्या सर्वांनीं आपल्या मनांत धरिली. या हेतूनेंच इमान्युएल, ज्याची त्यांच्या पूर्वजांसारखीच अचाट कल्पनाशक्ति होती, त्यानें केप गुद होपच्या वाटेनें ईस्त इन्दीज एथें जाण्याकरितां रस्ता काढण्याची जी त्यांच्या पूर्वजांनीं

पोर्तुगीज लोक कोलम्बसास सिद्धि प्राप्त झालेली पाहून खिन्न होऊन न बसतां नवीन शोध करण्याचा क्रम चालवितात.

मोठी मसलत योजिली होती, तीच पुढे चालू केली, आणि सिंहासनारूढ होतांच तेथे जाण्याकरितां आरमार सिद्ध केले, व त्याचा अधिकार वासुको दि गामा यास दिला. तो गृहस्थ कुलीन होता, आणि त्याच्या अधिकारास शोभण्या जोगे त्याच्या अंगांत सदासना, शाहाणपण, आणि शौर्य, हे गुण होते. नौका चालविण्याच्या विद्येचा जेव्हां नुकताच आरंभ झाला होता तेव्हां नवीन शोध करण्याकरितां जीं तारवें तयार केलीं होतीं, त्याप्रमाणें सांप्रतचें आरमारही अल्पस्वल्पच होतें. त्यांत सारीं तीन तारवें होतीं, तीं ज्या कामाकरितां तयार केलीं होतीं त्या कामास जितकें सामान सुमान व सैन्याचें बल पाहिजे तितकें त्यांजवर नव्हतें. त्या काळच्या यूरोपीअन लोकांस नियमित देशींचे वारे आणि मुसुमाचे वारे यांची गति माहीत नव्हती. त्या वायूंमुळे अत्लान्तिक महासागरांत, व आफ्रिका आणि हिंदुस्थान यांच्या मध्यभागीं जो समुद्र आहे त्यांत, कांहीं ऋतूंत तारवें जाण्यास फार सुलभ पडतें, आणि कांहीं ऋतूंत फार संकट पडतें एवढेंच नाहीं, पण मुळींच तारवें चालवितां येत नाहींत. गामा ज्यावेळेवर निघाला ती वेळ सर्व वर्षांमध्ये फारच प्रतिकूल होती. हा १४९७ त जुलई महिन्याचा ९ वे तारिखेस लिस्बोन एथून तारवें हाकारून दक्षिणेस चालिला. तो नवेंबर महिन्याच्या २० वे तारिखेस केप गुड होप एथें येऊन पोहोचण्याच्या अगोदर यास सतत चार महिनेपर्यंत तोंडचा वारा खावा लागला. परंतु या ठिकाणीं त्या वाऱ्याचा जोर कमती होऊं लागला. नंतर ज्या दिवशीं वारा अनुकूल होता

वासुको दि गामा कोणत्या प्रकारचा मनुष्य होता याविषयी.

हा ज्या वेळेस निघाला त्या वेळेस वारा तोंडचा होता.

१३४ गामानें शोधून काढिलेल्या देशांचें वर्णन.

हा केप गूड होप यास वल्सा घालून इशानीकडे होतो.

या दिवशीं गामानें त्या भयंकर भूशिरास वळसा घातला, आणि आफ्रिका खंडाच्या कांठानें इशानी कडेस आपल्या गमनाचा रोंख धरिला. इतके दिवस या भूशिरापर्यंतच गलवतें चालविण्याची हद्द होती. गामा कितीएक बंदरीं जाऊन उतरला, आणि अनेक प्रकारचीं साहसकृत्यें करून मेलिंदा-शहरापुढें येऊन त्यानें नांगर टाकिला. या साहसकृत्याचें, पोर्तुगीज इतिहास कर्ते, त्याचें आचरण व शौर्य यांची प्रौढ परंतु वास्तव प्रशंसा करून, वर्णन करितात. सेनेगाल नदीपासून द्रांजेवारच्या हद्दीपर्यंत आफ्रिका खंडाच्या किनाऱ्यावरून जे मोठमोठे देश पसरलेले आहेत त्यांमधील लोकांची जात रानटी, अज्ञानी, अक्षरज्ञान, आणि कलाकौशल्य व व्यापार यांमध्ये गैरमाहीत, अशी होती; याशिवाय त्यांचे तोंडवळे व आंगाचा वर्ण तशाच रीतिभाति यूरोप खंडातील लोकांपेक्षां भिन्न होत्या, असें पोर्तुगीज लोकांच्या दृष्टीस पडलें. एथून ते जसजसे पुढें गेले तसतशी उत्तरोत्तर मनुष्यांची प्रकृति बदलत व सुधारत चालली हें पाहून, त्यांस जो आनंद झाला तो वर्णितां येत नाहीं. तो प्रकार असा कीं, त्यांस आशिआ खंडातील लोकांसारिखेच चेहेरे जिकडे तिकडे दिसूं लागले, व सुधारणुकीचीं चिन्हे, तशीच विद्या, आणि मुसलमानी धर्म, यांची संस्थापना झाली होती, आणि व्यापारही बराच चालू झाला होता असेंही त्यांनीं पाहिलें. त्यावेळेस मेलिंदा बंदरांत हिंदुस्थानांतील कितीएक तारवें होती. गामास कार्यसिद्धीविषयीं पुरा भरवसा येऊन तो पुढें जलपर्यटन करीत चालला, आणि १४९८ चे मे महिन्याचा २२ वे तारिखेस

यास कार्य सिद्धीविषयीं भरवसा वाटून हा आपलें पर्यटन पुढें चालवितो.

मलबार किनार्यावर कलिकोट एथें मुसलमान सुक्राणु धरणा- कलिकोट एथें
राच्या मदतीनें येउन पोहोचला. आजपर्यंत युरोपिअन आल्यावर तेथील
लोकांस जे अपुर्ते लेख मिळाले होते त्यांवरून, अतिशय उत्त- ल संपत्ति वगैरे
मावस्थेप्रत पावलेला जो हा देश एथील संपत्ति, दाट वस्ति, पाहून यास
लागवड, उद्योग, आणि कलाकौशल्यें, यांविषयां जी कल्प फार आनंद
ना यानें बांधिली होती, ती प्रत्यक्ष त्या गोष्टींचें दर्शन होतांच
काहींच नव्हे अशी झाली. परंतु त्याजवळ तेथें ठाणें घाल-
ण्या पुरतें सैन्य, अथवा प्राप्ति होण्यासारखा व्यापार करा-
यास चांगला माल, नव्हता ह्मणून, नौकागमनविद्या प्रथम
निघाल्यापासून जीं पर्यटनें आजपर्यंत झालीं त्या सर्वांत फार
दिवस लागलेलें, आणि परम कठीण, असें जें आपण पर्यटन
केलें, त्यांत सिद्धि प्राप्त झाली ही बातमी घेउन, पोर्तुगाल
देशास त्वरीत परत गेला. तो लिस्बोनचें बंदर सोडल्या-
पासून दोन वर्षे दोन महिनें आणि पांच दिवसांनीं १४९९.
त सप्तंबर महिन्याच्या १४ वे तारिखेस तेथें जाऊन उतरला.

याप्रमाणें जितक्या भूगोलावर वस्ति आहे तितक्या प्रदेशाची
स्थिति कोणत्या प्रकारची आहे, हा शोध करण्यांत पंधराव्या
शतकांत जितका उद्योग मनुष्याच्या हातून झाला, तितका त्या
शतकाच्या पूर्वीच्या सर्व काळांत झाला नाही. नवीन देश
शोधून काढण्याची उमेद प्रथम हलकी आणि सावधगिरीची
असे, तेणें करून तिच्या फार प्रसार झाला नाही, आणि ती पूर्वीचा नवीन
पासून जितके प्रयत्न झाले तितके भिन्नेपणाचे व संश- शोध करण्या-
याचे होते. त्याच उमेदीस सिद्धि होऊं लागल्यामुळें हुशारी विषयाची उमेद.
येउन तीपासून मोठ्या पराक्रमाच्या आणि साहसाच्या गोष्टी

सांप्रतकालची नवीन शोध करण्याची उमेद.

घडू/लागल्या. असजशी ती उमेद वाढू लागली तसतशी वळावत चालली; आणि शेवटी ती इतक्या त्वरेने व सपाट्याने वृद्धिगत झाली, कीं तेणें करून अज्ञान व भीति यांमुळे मनुष्याचे हातून आजपर्यंत जे मोठमोठे शोध होत नसत ते होऊ लागले. पोर्तुगीज लोकांस आफ्रिकेच्या किनाऱ्यावरून केप नोन पासून केप दि वेर्दपर्यंत जातां जातां बहुत करून ५० वर्षे लागलीं. केप दि वेर्द हें केप नोनच्या दक्षिणेस सारें १२ अंशांवर आहे. तीस वर्षांपेक्षां काहीं अल्प काळांत विषुवरेषेच्या पलीकडील गोलार्धांत जाऊन, ते केप दि वेर्दपासून ४९ अंशांशांचे अंतरावर जें आफ्रिकेचे दक्षिण टोंक तिकडे गेले. त्याच शतकाच्या शेवटच्या सात वर्षांत पश्चिमेकडेस एक नवीन खंड शोधून काढिलें. तें त्या काळीं मनुष्यमात्रास पृथ्वीवरील जितके प्रदेश माहीत होते त्या सर्वांपेक्षां कमी विस्तीर्ण नव्हते. पूर्वेस जे समुद्र व देश अज्ञात होते तेही शोधून काढिले; आणि यूरोपखंड आणि हिंदुस्थानांतील समृद्ध देश यांमध्ये व्यवहार चालू झाला. ह्या व्यवहाराची फार दिवसांपासून इच्छा होती, परंतु हाकालपर्यंत तो गुप्तच होता. आजपर्यंत ज्या गोष्टी थोर आणि वैभवाच्या मानिल्या होत्या त्या, अशा आश्चर्यकारक आणि असंभविक गोष्टींवरार ताडून पाहतांच, फिक्या पडून अदृश्य झाल्या. मोठमोठे विषय आपोआप दृष्टिगोचर होऊं लागले. त्या विषयांच्या दर्शनानें मनुष्याच्या मनास उत्तेजन येऊन, व आनंद वाटून, तें मोठ्या हौसेनें त्यांच्याकडेस लागलें, आणि त्यानें आपल्या ज्या उत्तम शक्ति त्या नवीन दिशेकडेस खर्चिल्या.

प्राचीन आणि नवीन गोष्टींची तुलना केली असतां जमीन अस्मानांचें अंतर दृष्टीं पडतें.

स्पेन देशांत नवीन शोध करण्याची उमेद वाढत्ये. १३७

ती उमेद स्पेनदेशामध्ये नवीनच उत्पन्न झाली होती, तथापि लवकरच अतिशय वृद्धिंगत झाली. त्या राज्यामध्ये नवीन देश शोधून काढण्याविषयी जितके प्रयत्न झाले तितके सर्व, सरकारी खर्चाने आजपर्यंत एकट्या कोलम्बसाने केले. परंतु सांप्रत कोलम्बस ज्या देशी गेला होता त्यांचे याने जे उत्तम वर्णन केले त्यास, व तेथील संपत्तीचे जे नमुने दाखविले त्यांस भुलून तेथील उमेदवार लोकांनी आपल्या खर्चाने आरमार तयार करून नवीन देश शोधून काढायास कबूल केले. इकडे स्पेनदेशच्या दरबारचा वसूल मुळीं थोडा असून तो नवीन देश शोधून काढण्याच्या स्वारींत खर्च झाला होता, आणि जरीं या शोधापासून पुढे फार नफा होईल अशी आशा उत्पन्न झाली होती, तथापि सांप्रतच्या खर्चाप्रमाणे नफा झाला नाही, ह्मणून नवीन शोध करण्याचे ओझे आपल्या प्रजेवर घालावे अशी या दरबारची इच्छा झाली होती. सर्व राज्यास कांहीं नफा होण्याचा विचार वृद्धिंगत करण्याकरितां, कल्पक लोकांचा लोभ, कल्पनाशक्ति, व प्रयत्न यांस, साधनीभूत करण्याची संधि, या दरबाराने मोठ्या आनंदाने साधिली. परंतु यां विचारांपासून या लोकांस नफा होण्याचा संदेहच होता. अशा प्रकारचे बोलणे आलोन्सो दि ओजेदा याने लाविले. तो शूर आणि चपल कामगार होता, व तो कोलम्बसाच्या दुसऱ्या स्वारींत याच्या बराबर गेला होता. तो गृहस्थ पदवीचा आणि अज्ञूचा होता सबब सेविल एथील व्यापारी लोक त्यास फार मानीत असत. या गृहस्थास पर्यटन करण्याकरितां सरकारचा हुकूम मिळत असल्यास आर्मी चार तारवे तयार करून देतो असे त्यांनीं

स्पेन देशचे लोक नवीन शोधांचे काम जातोच्या खर्चावर पत्कारितात.

यांत प्रथम ओजेदा बोलणे लावितो.

१३८ ओजेदा नवीन खंडांत जाऊन परत येतो.

ते सरकारांत
मान्य होऊन
तो पर्यटन क-
रितो.

पत्करिले. हे काम सरकारच्या हिताचेच होते; यांत वाद-
होसचे विशपाच्या सबल आश्रयाने अनायासे करून सिद्धि
झाली. कोलम्बसाचे अनुमत न घेता व त्याने १४९२ मध्ये
करारनामा करून जे अक्यार व हक्क मिळिले होते त्यांचा
विचार न करितां, ओजेदा यास नवीन खंडांत जावयास पर-
वानगी दिली. त्यास यथास्थित मार्ग कळावा छणून त्या-
विशपाने कोलम्बसाच्या शेवटल्या पर्यटनाचे दर दिवसाचे
वृत्त, आणि याने शोधून काढिलेल्या देशाचे नकाशे त्यास
दिले. ओजेदा याने आपले पर्यटन नवीन रस्ता धरून
चालविले नाही, तर तो लाचार होऊन कोलम्बसाचाच रस्ता
धरून मे महिन्यांत पारिभाच्या किनाऱ्यावर येऊन पोहोचला;
आणि तद्देशीय लोकांबरोबर व्यापार करूं लागला. नंतर
पश्चिमेकडेस वळून केप दि वेला एथपर्यंत गेला, आणि त्या
किनाऱ्यावरून ज्या ठिकाणापर्यंत कोलम्बस गेला होता त्या-
च्या पलीकडे बऱाच लांब गेला. हा देश महाद्वीपाचाच
भाग आहे असे जे कोलम्बसाचे मत त्याचा प्रलय घेऊन
अगटोबर महिन्यांत ओजेदा, हिस्पान्योलाच्या वाटेने स्पेन
देशास परत आला. या पर्यटनामध्ये यास देशशोधक अशी
थोडीशी कीर्ति मिळाली, परंतु या स्वारीकरितां ज्यांनी पै-
श्याची उभारणी केली होती त्यांस यापासून कांहीं नफा
झाला नाही.

त्याचे बराबर
अमेरिगो वेस्पु-
ची गेला होता.

या पर्यटनामध्ये फ्लोरेन्स एथील अमेरिगो वेस्पुची
यानावाचा एक गृहस्थ ओजेदाबरोबर गेला होता, त्याच्याक-
डेस कोणते काम असे ते निश्चित नाही, परंतु तो खलाशा-

च्या कामांत मोठा माहितगार व नौकाशास्त्रोपयोगी सर्व विष-
यांमध्ये फारच कुशल होता, ह्मणून या समुद्रपर्यटनामधील सर्व
कृत्ये चालविण्यांत त्यास प्रमुख करावा असे त्याचे सोवती स्व-
संतोषाने मानीत इतका मोठेपणा यास मिळाला होता, असें
दिसते. यानें परत येऊन लवकरच आपल्या पराक्रमाचें
आणि नवीन शोधाचें वर्णन स्वदेशीय लोकांतून किती एकांस
विदित केले, व प्रवासकर्ता काय तो भी अशा गर्वाने आपलीं
महाकृत्ये मोठमोठी दिसत असें करण्यास श्रम करून, त्यानें
मोठ्या कुशलतेनें व खात्रीनें नवीन खंडामध्ये महाद्वीप प्रथम
शोधून काढण्याचें यज्ञ आपण घेतलें असें दिसून येई अशी
आपली गोष्ट बनाविली. हें अमेरिगो याचें वर्णन मोठ्या
कौशल्यानें आणि अलंकारिक रीतीनें लिहिलें होतें. त्या-
मध्ये याच्या समुद्रपर्यटनाचा मनोरंजक गोष्ट, आणि स्वतःसिद्ध
पदार्थाविषयी जीं याचीं समर्पक भाषणे, तेथील लोक, आणि
जे देश यानें पाहिले होते त्यांचा रीतिभाति हीं सर्व लिहिलीं
होतीं. नवीन खंडांतील भागांचें प्रथमतः छापिलेलें वर्णन
काय तें हेंच होतें, आणि यापासून मनुष्यमात्राची नवीन व
अद्भुत अशा गोष्टाविषयीची जी इच्छा ती तृप्त होईल असें
होतें, ह्मणून त्याचा त्वरित प्रसार झाला, आणि मोठ्या आश्च-
र्यानें सर्व तें वाचूं लागले. जो देश अमेरिगो यानें शोधून
काढिला असेल असें कल्पिलें होतें, त्यास हळू हळू याचेंच
नाव पडत चाललें. मनुष्याचे मनाचा कल बद्धा यथार्थ
व कारण समजण्याकडेस नसतो; यामुळे ही चुकी तशीच
राहिली. सर्व लोकांच्या संमतानें भूगोलावरील ह्या नवीन

तो मोठ्या पु-
क्तीनें महाद्वीप
शोधून काढि-
ल्याचें यज्ञ आ-
पण घेतो.

यावरून त्या-
चेंच नाव त्या
महाद्वीपास
पडतें.

भागास अमेरिका हें नाव दिलें. या भाग्यवान् ठकानें धि-
ट्टाईचीं मिषें करून ज्यानें हें नवीन खंड शोधून काढिलें होतें
त्याच्या कीर्तीचें हरण केलें. अमेरिगी याच्या नावानें को-
लम्बसाचें नाव मागें पाडिलें; आणि अशा अन्यायाच्या कृत्या
विषयीं मनुष्यानें खेद मात्र करावा, परंतु जी चुकी बहुत
कालपर्यंत चालत आली ती नीट करण्याचा समय आतां रा-
हिला नाहीं.

आलोन्सोनी-
न्यो यांचें जल-
पर्यटन.

याचवर्षीं नवीन देश शोधून काढण्याविषयीं दुसरें एक
जलपर्यटन झालें. कोलम्बसानें स्पेनदेशामध्यें नौका-
गमनव्यापाराची हौस उत्पन्न केली एवढेंच नाहीं, परंतु या
नवीन वर्तनक्रमामध्यें ज्यांनीं आपलें नाव गाजविलें असें जे
सर्व पहिले उमेदवार त्यांस याच्याच शिक्षेचें वळण होतें, आ-
णि याचा फर्मा उतरण्याजोगी त्यांस युक्ति व माहिती याच्या
च जलपर्यटनांत प्राप्त झाली होती. आलोन्सो नीन्यो जो
कोलम्बसाच्या हाताखालीं याच्या शेवटच्या पर्यटनामध्यें
चाकरीस होता तो, व सेवील एथील व्यापारी क्रिस्तोफर-
ग्वेरा हे दोघे एक तारूं तयार करून पारिआच्या किना-
ऱ्यास गेले. हें जलपर्यटन, सर्वसाधारण, अथवा स्वदेश-
संबंधीं उद्देशापेक्षां स्वकीय लाभावर विशेष नजर ठेवून चाल-
विलें असें दिसतें. नीन्यो आणि ग्वेरा यांनीं जे शोध केले ते
मोठ्या महत्त्वाचे होते असें नाहीं, परंतु त्यांनीं स्वदेशीं जें सुवर्ण
आणि मोलें आणिर्लीं तेंणेंकरून त्यांच्या देशचे लोकांस तशा
महत्कृत्यांत शिरावें अशी इच्छा उत्पन्न झाली.

यापासून दुस-
ऱ्या लोकांस अ-
शा कृत्यांत शि-
रण्याची उमेद
येत्ये.

* नंतर लवकरच इसवी सन १५०० त जानेवारी महिन्या-

च्या १३ व्या तारिखेस कोलम्बसाच्या पहिल्या जलपर्यटना-पिंडोन यांचे. ता० १३ माहे मध्ये जे याचे सोबती होते त्यांतून विन्सेन्त यानेस पिंडोन जानेवारी इ.स. या नावाचा एक गृहस्थ चार तारवें घेऊन पेलास एथून वी सन १५०० निघाला. तो मोठ्या धीटपणानें दक्षिणेकडे गेला, आणि विषु-ववृत्त उल्लंघन करायास स्पेनदेशांतील लोकांतून यानेंच काय तें प्रथम धैर्य केलें. परंतु माराण्योन अथवा आमझोन लोकांची नदी इचे मुखाच्या पलीकडील किनाऱ्याच्या कोणत्याही प्रदेशावर तो उतरला नाही असें दिसतें. हे सर्व नौका गमन कर्ते यांनीं कोलम्बसाचा अशुद्ध सिद्धांत घेऊन त्यांनीं जे देश शोधून काढिले होते ते विस्तीर्ण असा जो हिंदुस्थान देश त्यांचेच भाग होत असें मानिलें.

अमेरिका खंडाच्या ज्या फलद्रूप प्रांतापर्यंत पिंडोन गेला पोर्तुगीज लोकांचे शोध. होता त्या प्रांताचा पंधराव्या शतकाच्या शेवटल्या वर्षी अधिक चांगला शोध लागला. ईस्त इन्दीज एथें जें गामानें जलपर्यटन केलें त्यांत सिद्धि प्राप्त झाल्यावरून पोर्तुगाल देशच्या राजास व्यापार चालवायास व देशही जिंकून घेण्यास समर्थ असें आरमार तयार करायाची उमेद आली. तें आरमार तयार केल्यानंतर त्यानें त्याचा अधिकार पेद्रो आल्वरेज काब्राल यास सांगितला. आफ्रिका खंडाच्या किनाऱ्यावरून गेलें असतां अस्थिर वाऱ्याच्या झुलुका लागून, अथवा बारा वारंवार बंद पडून, आपल्या पर्यटनास प्रतिबंध होईल, अशी याची खात्री होती झणून, तो किनारा चुकविण्याकरितां काब्राल भर समुद्रांत होऊन पश्चिमेसच झाला, आणि विषुववृत्ताच्या पलीकडे दाहा अंशांवर एका अज्ञात देशाच्या तीरा-

१४२ काब्रालास ब्रेझील प्रांताचा शोध लागतो.

ब्रेझील प्रांत त्यांच्या हस्तगत होतो.

वर आपण आलों असे पाहून यास फारच आश्चर्य झाले. आजपर्यंत न पाहिलेले असे हे अतलान्तिक महा सागरामधील बेट आहे असे याने प्रथम कल्पिले, परंतु किती एक दिवसपर्यंत त्याच बेटाच्या कांठाने जात असतां हा इतका विस्तृत देश कोण्या एका मोठ्या महाद्वीपाचा भाग असावा असे हळुहळु यास वाटू लागले. या दुसऱ्या कल्पनेस चांगला आधार होता, कारण की, हा देश सांप्रत ज्या दक्षिण अमेरिकेंतील प्रदेशास ब्रेझील असें ह्मणतात त्या प्रांतांतीलच होता. तेथे हा उतरला, आणि तेथील जमीनीची फलद्रूपता व हवेचे आनुकूल्य फार चांगले आहे असें मानून, याने पोर्तुगालच्या सरकाराकरितां तो प्रांत हस्तगत करून घेतला; आणि अशा मोठ्या अतर्कित कृत्याचे इत्यंभूत वर्तमान लिहून लिस्बोन शहरास एक तारुं रवाना केले. कोलम्बसाने जो नवीन खंडाचा शोध लाविला तो, शास्त्रविद्वेकरून प्रकाशित, अनुभवसिद्ध, आणि युक्तिसिद्ध, अशी जी याची स्फुरद्रूप कल्पनाशक्ति, तिच्या प्रयत्नाने झाला; आणि तो मोठ्या धैर्याने व निग्रहाने चालविला होता. परंतु जो महान् उद्देश उपस्थित करून समाप्तीस नेला, असा मनुष्ये आपल्या बुद्धीचा प्रौढपणा मिरवितात, तो उद्देश, दैवयोगानेही कदाचित् घडून येतो, असें पोर्तुगीज लोकांच्या या पर्यटनावरून दिसून येते. कारण की, जरी कोलम्बसाच्या चातुर्याने मनुष्यांस अमेरिका खंडास नेले नसतें तरी काब्राल याने दैवयोगाने जोड्या वर्षांनंतर त्यांस या विस्तारुण महाद्वीपाची माहिती करून दिली असती.

अपूर्व गोष्ट कदाचित् दैवयोगानेही घडून येते.

स्पेनदेशीय लोक व पोर्तुगीज लोक एकापाठीमागून एक अशीं पर्यटनें करून कोलम्बसानें जो पृथ्वीवरील प्रदेश त्यांस माहित करून दिला होता त्याचा विस्तार आणि संपत्ति यांविषयीं प्रतिदिवशीं अधिकाधिक ज्ञान करून घेत होते; व इकडे कोलम्बस आपल्या चाकरीस योग्य अशी जी प्रतिष्ठा आणि स्वास्थ्य, यांचा उपभोग करण्यापासून दूर राहून, आपल्या ताब्यांतील लोकांचा हेवा, व दुष्टबुद्धि, आणि ज्या सरकाराजवळ हा चाकरीस होता त्याची कृतघ्नता, यांपासून जितकीं संकटे प्राप्त होत, तितक्यांही बराबर, झुजत होता. रोल्दानाबराबर एकी केव्यामुळें जरी बंडवाल्यांचा कट मोडून त्यांचें बळ कमी झालें होतें तरी, त्या वेढामधील कलहाचें बीज समूळ नाहींसें झालें नाहीं. ज्यांस कोलम्बसाचें करणें आवडलें नाहीं त्यांतून कितीएक याच्या ताब्यांत राहण्याचें नाकवूल करून शस्त्रेंच धरून बसले. तेव्हां त्यांच्या बंडाव्यास प्रतिबंध करण्याकरितां, व त्यांच्या अपरम्भान्नाद्वल शिक्षा करण्याकरितां कोलम्बस व याचे भाऊ यांस पाळीपाळीनें लढाई करावी लागे. या गोष्टीपासून सतत उद्योग आणि काळजी उत्पन्न होई, त्यामुळें स्पेनदेशच्या दरबारांत याचे शत्रु ज्या घातकी मसलती करीत त्यांकडेस कोलम्बसास नीट लक्ष ठेवायास सांपडत नसे. ज्यांस कोलम्बसाचा कारभार फारच आवडत नसे त्यांतील पुष्कळ लोकांनीं, यानें सन्त दोमिंगो एथून जीं तारवें पाठविलीं होतीं त्यांबराबर यूरोप खंडास परत जाण्याची संधि साधिली होती. असा जो त्यांचा शेवटचा सर्व आशांचा भंग झाला तेणेंकरून त्या हत-

कोलम्बस व त्याचे भाऊ यांस बंडवाल्यांबराबर लढाई करावी लागत्ये.

त्यांतील कित्येक स्पेनदेशास परत येतात.

ते राजा व राणी यांस कोलम्बसाविषयी गाऱ्हाणी सांगून त्रास देतात.

भाग्य लोकांचा कोलम्बसावर जो राग होता तो पराकाष्ठेचाच वाढला. त्यांचे दारिद्र्य आणि विपत्ति पाहून अंतःकरणांत दया उत्पन्न होई, तेणेंकरून ते कोलम्बसावर जे आरोप ठेवीत ते खरेसे वाढत, व ते जीं गाऱ्हाणीं सांगत त्यांत लोकमन घालीत. त्यांनीं आपल्यास दुःख देणाऱ्या गोष्टींचा तपशील वार मजकुर, आणि कोलम्बसावरील फिर्यादींचीं कलमें लिहून, फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्ला यांस लागोपाठ अर्जा करून त्रास दिला. जेव्हां जेव्हां राजा आणि राणी दरबारांत दृष्टीस पडत तेव्हां तेव्हां त्यां सभोवतीं ते लोक गोळा होऊन आपली जी बाकी थकली होती तिचा फडशा करावा ह्मणून फार जिकीरीने कोलाहल करीत. याशिवाय ज्या पुरुषामुळे आपणास दुःखें भोगावीं लागलीं त्याचा सूड उगवण्यास आग्रहपूर्वक विनंती करीत; याप्रमाणेंच जेथें जेथें कोलम्बसाच्या मुलांची गांठ पडे, तेथें तेथें ते त्यांचा अपमान करीत, आणि स्पेनदेशांतील सर्व संपत्ति ज्यामुळे धुतली गेली, व एथील लोक ज्यामध्ये जाऊन मरणार मात्र असे नाशकारक देश ज्यानें आपल्या घातकी अपूर्व दर्शनाच्या इच्छेवरून शोधून काढिले, त्या धूर्त पुरुषाचीं तुह्मी पोरें असा उपहास करीत. अमेरिकाखंडापासून आलेले बंडखोर लोक कोलम्बसाचा नाश करावा ह्मणून जो असा धडधडीत प्रयत्न करीत होते त्या प्रयत्नास, दरबारी लोकांतील ज्या लोकांच्या मनांत कोलम्बसाचीं कार्यसिद्धि आणि मानमान्यता पाहून हेवा उत्पन्न झाला होता, व जे याच्या युक्तीस सर्वदां प्रतिबंध करीत असत, त्यांच्या गुप्त व नाशकारक कारस्थानांमुळे चागलें साहाय्य मिळालें.

या कृत्यास दरबारी लोकांचेही साहाय्य मिळतें.

त्यांचे सांगणे राजा व राणी यांस खरे वाटते. १४५

या गृहस्थांनीं कोलम्बसावर जे दोषारोप आणिले होते ते स्वसंतोषानें व पक्षपातानें ऐकण्याविषयीं फेर्दिनान्द प्रसन्न झाला. कोलम्बसानें अमेरिकाखंडातील संपत्तीविषयीं जरीं अतिशयोक्तीचीं वर्णनें केलीं होतीं तरीं, या खंडापासून आजपर्यंत इतकें अल्प द्रव्य आलें होतें कीं तेणेंकरून जें आरमार तयार करून पाठविलें होतें त्याचा खर्च भागण्याचेंही, फार दूर होतें. स्पेनदेशानें महाप्रयास केला त्याबद्दल, त्यास नवीन नवीन देश शोधून काढण्याची कीर्ति, आणि दूर दूरच्या देशांबराबर व्यापार करण्याच्या लभाची आशा, या दोन गोष्टी मात्र कायत्या प्राप्त झाल्या. परंतु नवीन खंड शोधून काढल्यामुळें जो प्रथमतः आनंद झाला होता तो कालगतीनें कमती झाला, व फेर्दिनान्द याचें मन कोलम्बसाच्या कामाविषयीं उदासीन होतें, ह्मणून त्याचें केवळ कीर्तीनेच समाधान व्हावयाजोगें नव्हतें. त्या वेळेस व्यापाराच्या स्वरूपाविषयीं लोकांचें ज्ञान इतकें अल्प होतें कीं ज्या गोष्टींत तात्काळ लाभ होत नसे, तींत कालेंकरून प्राप्ति होण्याची अथवा हळु हळु आणि सुमाराचें निष्पन्न होण्याची आशा ते अगदींच धरीत नसत. यास्तव कोलम्बसाच्या साहस कृत्यांमुळें स्पेनदेश खराबीस आला, आणि याच्या गैरवर्तणुकीमुळें व याच्या आंगीं राजकीय कारभार चालविण्याचें सामर्थ्य नाहीं यामुळें सुवर्णानें परिपूर्ण अन्न देश ज्यांनीं जिंकिला, त्यांस त्यापासून कांहींच प्राप्त झालें नाहीं, असें फेर्दिनान्द यानें कल्पिलें. कोलम्बसाविषयीं जिच्या मनांत फार चांगली कल्पना होती, व जिनें यामु सतत आश्रय दिला होता, अशी

फेर्दिनान्द कोलम्बसावरील दोषारोप पक्षपातानें ऐकतो.

यांन स्पेनदेश खराबीस आणिला असें तो मानितो.

१४६ याचे चौकशीकरितां एक कामदार पाठवितान्त.

इसाबेला राणी- जी इसाबेला राणी तीही कोलम्बसाचे दावेदार लोकांचा
चे मनांत ही मोठा समाज व त्यांची धिट्टाई पाहून फिरली ; ज्यापेक्षां सर्वां
याविषयी वाईट च्या मनांत कोलम्बसाविषयी वैमनस्य आलें आहे, त्यापेक्षां हें
भरतें. वास्तविक जीं यानें दुःखें दिलीं त्यांपासूनच उत्पन्न झालें असावें
अशी शंका ती धरूं लागली. दादहोस एथील विशप
याचा आणि कोलम्बसाचा फार दिवसांचा द्वेष होता झणून
त्यानें इसाबेला राणीच्या मनांतील शंकेस उत्तेजन देऊन ती
दुढ करून टाकिली.

म्याचा दुष्ट प-
रिणाम.

कोलम्बसावर जो असा आरोपांचा वर्षाव केला होता
तो मनास आणायान्त इसाबेला राणीनें आरंभ करिताक्षणींच
कोलम्बसास घातक अशी गोष्ट घडण्यांत आली. ती
अशी; कालाद्रावा एथील नैट पदवीचा फ्रांसिस दि बोवा-
दिला यास, कोलम्बसाच्या वर्तणुकीविषयी शोध करण्याची,
व कोलम्बसावर गैरवर्तणुकीचा आरोप लागू झाला असातां
त्यास काढून त्याचें काम आपलेकडे करून घेण्याची, मुक्त्या-
री सांगून, हिस्पान्योला एथें जाण्याकरितां त्याची योजना
केली. असा गैरचालीचा अधिकार सांगून ज्यास कोल-
म्बसाच्या चौकशीकरितां पाठविलें होतें, त्याचा कोलम्बसास
दोषी ठरविण्यामध्येच स्वार्थ होता, झणून अशा दोषापासून
मुक्त होणें फारच अशक्य होतें. यासमयींच कोलम्बानें त्या
बेटांतील सर्व कलह मिटवून टाकून स्पेनदेशीय लोक आणि
इन्दिअन लोक या उभयतोनीं आपले ताब्यांत स्वस्य मुक्ता-
व्यानी राहावें असें केलें होतें, आणि स्पेनदेशच्या राजास
पुष्कळ वसूल व लोकांस मोठे लाभ प्राप्त होण्यासारखें, खा-

र्णांचे काम चालविण्याकरिता, व देशांमध्ये कृषिकर्म करण्या- याचे महत्क-
करिता, सामानसुमान सिद्ध केले होते. अशीं जरीं केलें त्यांकडे बोवा-
केलीं होतीं तरी त्यांच्या स्वरूपाकडे अथवा त्यांच्या मोठेपणा- दिला लक्ष देत
कडे लक्ष न देतां बोवादिला यानें त्या बेटांत जाऊन उत- नाहीं.
रलेल्या क्षणापासून कोलम्बसास गुन्हेगाराप्रमाणें वर्तविण्याचें
निश्चयात्मक कारण उघड केलें. बोवादिला यानें सन्त
दोमिंगो एथील कोलम्बसाचें घर हाताखालीं घातलें, यास-
मर्यांच कोलम्बसानें तेथें नसावें असा योग घडून आला हो-
ता; नंतर त्यानें कोलम्बसाची सर्व चीजवस्त अशा जबरानें
घेतली कीं, असें कोणी ह्मणेल कोलम्बसावरील गुन्हा त्यानें
पुर्तेपर्णां शत्रुद्वेष करून दिला होता काय ? याप्रमाणेंच
तेथील कित्ता व राजाचीं कोठारें यांचें स्वामित्व जबरानें आ-
पणाकडे घेऊन लोकांनीं आपणास मुख्य अधिकारी मानावें
अशी त्यानें त्यांस सत्तेनें आज्ञा केली. कोलम्बसानें जे
बंदिवान प्रतिबंधांत ठेविले होते त्यांस सोडून दिले, आणि
यानें आपले वर्तणुकीचा जाव सांगण्याकरितां समक्ष यावें
असा कोलम्बसास बोवादिला यानें हुकूम पाठविला, त्या
हुकूमावरावर राजापासून जें त्यास अधिकारपत्र मिळालें होतें
त्याची नकल पाठविली, तींत कोलम्बसानें बोवादिलाच्या
आज्ञेप्रमाणें वागावें असें लिहिलें होतें.

या समयां फेर्दिनान्द आणि इसाबेला यांची कृतघ्नता व परंतु कोलम्बस
अन्याय या दोन गोष्टी जरीं कोलम्बसाच्या अंतःकरणास आपणास जें उ-
फार लागल्या, तरी आपल्यास जें करणें उचित तें करायास चित तें करि-
यानें एक क्षणमात्रही मार्गें पुढें घेतलें नाहीं. हा यथायोग्य ती.

१४८ याचे पायांत विड्या ठोकायास सांगून,

याची जरी इ-
तकी अप्रतिष्ठा
झाली तरी हा
धैर्य सोडत
नाही.

मौन्य धरून, आपल्या उभयतां प्रभूची आज्ञा मान्य करून, त्यांनी याची चौकशी करण्याकरितां ज्याचेकडे अधिकार सांगितला होता त्या जुलमी आणि पक्षपाती न्यायाधीशाच्या दरबारास लागलाच गेला. परंतु बोवादिला यानें कोलम्बसास आपले समक्ष न आणितां यास कैदी करून याच्या पायांत मोठमोठ्या विड्या ठोकून यास गळवतावर पाठवून द्यावें असा हुकूम केला. अशा प्रकारें प्रतिष्ठेची हानि होई इतकें अरीं देव प्रतिकूल झालें तरी ज्या धैर्याविषयी कोलम्बसाची प्रसिद्धि होती तें धैर्य यानें सोडिलें नाहीं. स्वकीय प्राणाणिकपणाविषयी मनोमय साक्षी वाळगून, व आपण संपादन केलेल्या मोठमोठ्या वस्तूंचा विचार करून, कोलम्बसानें आपलें समाधान करून घेतलें, आणि आपल्या आज्ञाची जी अशी हानि केली ती यानें स्वस्थचित्तानें व प्रौढपणानें सहन केली. या समर्थी याच्या दुःखांचा परिहार करण्याकरितां याच्या जिन्हाळ्याचेंही कोणी नव्हतें. बोवादिला यानें तेथील ठाणेगार लोकांस हवी तशी माफी देऊन, व इन्दिअन लोक आमच्या ताब्यांत द्यावे असा ज्यांनीं अर्ज केला होता, त्यांस त्या मोठ्या उदारपणाच्या देणग्या देऊन, आणि शिक्षा करण्याची व राज्यकारभार चालविण्याची लगाम सैल

बोवादिला ठाणे
गाराच्या अनु-
सर्तानें वागून
शाचा कृपा सं-
प्राप्तितो.

सोडून, त्या लोकांची इतकी अतिशय कृपा संपादन केली कीं, ज्या स्पेनदेशीय लोकांस दारिद्र्यामुळें अथवा गुन्हा लागू झाल्यामुळें स्वदेश सोडणें प्राप्त झालें होतें, व जे दैवावर हवाला घालून उद्योग पहाण्यास निघाले होते, त्यांनीं अशी कोलम्बसाची अप्रतिष्ठा व प्रतिबंध पाहून, अनुचित समाधान

दर्शविलें, आणि आपले स्वभाव व आपल्या उज्जीविकेच्या प्राचीन चाली यांस योग्य अशी मनःपूत स्वतंत्रता आतां आपणास भोगायास सांपडेल अशी आपली आपणास धोरवी दिली. अशा प्रकारें कोलम्बसाचीं कृत्यें दूषित करण्याकरितां, व याच्या अत्रूस कलंक लाविण्याकरितां जे पुरुष सिद्ध होऊन बसले होते, त्यांपासून बोवादिला यानें कोलम्बसावर आरोप आणण्याकरितां साधनें जमा केलीं. कधीं न घडण्याजोगे आणि विलग असे जे कोलम्बसावर दोषारोप आणिले होते त्या सर्वांचा त्यानें स्वीकार केला. कोलम्बसाच्या अपराधांची वातमी सांगणारा कशाही दुष्कीर्तीचा असला तरीं बोवादिला यानें त्याचा निषेध केला नाहीं. अशा रीतीनें चौकशी करून जो अनुचित आणि पक्षपाताचा निर्णय ठरिवला तो स्पेन देशास पाठवून दिला, आणि त्या समयींच कोलम्बस व याचे दोघे बंधू यांस विड्यासकट स्पेनदेशास घेऊन जावें असा हुकूम केला. अशा प्रकारें त्यांचा मानभंगच करून राहिला नाहीं तर त्या तिघांनीं परस्पर सुख समाधानाच्या गोष्टी सांगून आपल्या दुःखाचा परिहार करूं नये ह्मणून बोवादिला यानें दुष्ट बुद्धीनें त्यांस वेगळ्या वेगळ्या तारवांत अडकून टाकिलें. बोवादिला याचीं मनःपूत

- आणि मानहानि करणारीं कृत्यें पाहून हिस्पान्योला एथील सर्व स्पेनदेशीय लोकांनीं आपल्या नावास व देशास बद्धा लागे अशी त्या कृत्यांस जरीं मान्यता दिली तरीं, त्यांमधील एका मनुष्यास कोलम्बसाने जीं महत्कृत्यें केलीं होतीं त्या विषयींचा बराबर समज होता, ह्मणून याच्या पदवीस व वयास

याचा मानहानि इच्छिणाऱ्यांपासून याचे चौकशीची साधनें जमवितो.

अशा दुराचारास मान्यता देऊन स्पेनदेशीय लोक स्वदेशांस बद्धा लाविनात.

कोलम्बस ना- आणि मोठेपणास योग्य जो श्रेष्ठपणा व करुणा या दोहोंचेही
काधिपतीस य- विचार त्याच्या मनास अगदी लागून गेले होते. ज्या गलब-
थोचित उत्तर करितो. तामध्ये कोलम्बसास कैद केलें होतें त्याचा मुख्य अधिकारी
आलोनसो दि वालीजो हा त्या बेटाच्या हर्दीतून पार पडतांक्ष-
णीच मोठ्या सन्मानानें कोलम्बसाजवळ आला, आणि अन्या-
यानें याच्या पायांत ज्या विड्या घातल्या होत्या त्या भी का-
ढून टाकितों असें ह्मणाला. त्या समयी कोलम्बसानें शुद्ध
अंतःकरणास उचित अशा संतापानें उत्तर केलें कीं; “मी
आपल्या उभयतां प्रभूंच्या आज्ञेस्तव या विड्या धारण केल्या
आहेत, येणेंकरून त्यांच्या इतर आज्ञेप्रमाणें ही आज्ञाही मी
मान्य केली आहे असें त्यांचे दृष्टीस पडेल. आणि त्या उभय-
तांच्या आज्ञेवरून ज्यापेक्षां मला हा प्रतिबंध प्राप्त झाला आहे
त्यापेक्षां यापासून त्यांचीच आज्ञा मला मुक्त करील.”

यास बंदिवान स्पेनदेशास जाण्याकरितां जें हें जलपर्यटन चालविलें
करून आणि- होतें तें दैवयोगेंकरून फारच लवकर समाप्तीस गेलें. को-
साहेत हें ऐकून लम्बसास बंदिवान करून व पायांत विड्या ठोकून स्वदेशीं
राजा व राणी लम्बसास बंदिवान करून व पायांत विड्या ठोकून स्वदेशीं
चकित होतात. आणीत आहेत ही बातमी फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा यांस
कळतांच, या कृत्यापासून सर्व लोकांस परम आश्चर्य वाटेल,
आणि आपणास दोषावह अशा गोष्टी त्यांच्या मनांत ठसून जा-
तील, असें त्यांस तत्काळ कळून आलें. त्या उभयतांस प्रथमच
असें दिसून आलें कीं पराकाष्ठेची मोठी बक्षिसें देण्यास योग्य
अशीं कामें ज्यानें वजाविलीं, त्याची अशी अयोग्यफेड केलेली
पाहून सर्व युरोपखंड क्रोधभरित होऊन जाईल, आणि ज्या
लोकांचें कोलम्बसानें मोठें हित केलें त्या लोकांची अनीति

व ज्या राजाचें आणि राणीचें राज्य यानें एवढ्या लौकिकास चढविलें त्यांची कृतघ्नता, यांविषयीं तें बल्गना करूं लागेल. त्या उभयतांनीं स्वकीय आचरणाविषयीं लज्जित होऊन, यास जो हा तोटा झाला तो भरून देण्याकरितां, व त्यापासून आपले अन्न जो डांग लागेल तो काढून टाकण्याकरितां, तत्काल कोलम्बसास बंधनिर्मुक्त करण्याचा हुकूम देऊन, यास दरबारास येण्याकरितां आमंत्रण केलें, आणि याच्या पदवीस योग्य असा जामानिमा करून यानें दरबारांत यावें झणून, द्रव्यही पाठवून दिलें. कोलम्बस जेव्हां समक्ष येऊन पोहोंचला तेव्हां हा जाऊन आपल्या उभयतां प्रभूचे पायीं लागला. त्या समयीं कोलम्बस कांहीं वेळपर्यंत उगाच स्वस्थ राहिला, कारण कीं याच्या मनांत जे नानाप्रकारचे विकार घोळत होते. तींहींकरून याच्यानें कांहीं काळपर्यंत तोंडांतून एकही अक्षर काढवेनासें झालें. शेवटीं सावधान चित्त होऊन, कोलम्बसानें विस्तारपूर्वक संभाषण करून, आपला प्रामाणिकपणा तसेच चांगले उद्देश यांविषयीं मुद्यापत्यानिर्शां खात्री होण्याजोगीं प्रमाणें दाखवून, आपली वर्तणूक निर्दोष आहे असें सिद्ध केलें, आणि जे शत्रु याचें केवळ द्रव्य द्वारा नुकसान करून समाधान न पावून याची जी केवळ प्रतिष्ठा आणि कीर्ति मात्र उरली होती तिचाही अपहार करण्याविषयीं उद्योग करित होते, त्यांची दुष्टबुद्धि साक्षिपूर्वक उघड करून दिली. या समयीं फेर्दिनान्द यानें मोठ्या सौजन्यानें व हसादेह्यारार्णानें मोठ्या प्रीतीनें आणि सत्कारानें कोलम्बसाचें आदरआतिथ्य केलें. जी गोष्ट घडली तींविषयीं

हा समक्ष आल्यावर आपली वर्तणूक निर्दोष आहे असे सप्रमाण स्थापित करितो.

१५२ परंतु पूर्वीचा अधिकार देत नाहीत.

राजा व राणी आपल्यावरील दोष उडविण्याकरिता बोवादिलास पदच्युत करितात.

उभयतांनी फार खेद करून ती गोष्ट आपणास कळून झाली नाही असे दर्शविले; आणि कोलम्बसास यापुढे आश्रय व हुद्दा ही देण्याविषयीचे त्यांनी कबूल केले. परंतु बोवादिला याने जी धट्टाईची कामे केली त्यांत आपले अंग नाही असे दाखविण्याकरिता, जरी त्यास पदच्युत केला तरी कोलम्बसाने जे देश शोधून काढिले होते त्यांची सुभेदारी, व तेथील हक्क, पुनः याच्याकडे सांगितले नाहीत. कोलम्बसास दिलेल्या उपद्रवांचा सूड उगवणारे आपण आहो असे दाखविण्याचे जरी त्या उभयतांच्या मनांत होते तरी ज्या दुष्ट मत्सरामुळे बोवादिला यास कोलम्बसाची अप्रतिष्ठा करण्याजोगा अधिकार दिला होता तो मत्सर अद्याप खांच्या पोटांत होताच. ज्या पुरुषाने त्या उभयतांवर महान् उपकार करून त्यांस बद्ध करून टाकिली होती त्याजवर विश्वास टाकायास खांच्या मनांत भीति उत्पन्न झाली, म्हणून त्यांनी कोलम्बसास नानाप्रकारची मिषेकरून दरबारांत ठेवून घेतले, आणि अल्कान्तेरा एथील लष्करी खात्यातील नैट पदवीचा निकोलास दि ओवान्दो या नावाचे गृहस्थास हिस्पान्योला एथील राज्य कारभार सांगितला.

स्वाचे ज्ञान्यावर ओवान्दोस पाठवितात.

ज्या उभयतांच्या हस्तांपासून कोलम्बसाने पूर्वी भोगिलेल्या दुःखांचा परिहार होण्यासारखा दिसला, त्यांपासूनच ही नवीन हानि उपस्थित झाली असे पाहून कोलम्बसास फारच खिन्न झाला. स्वकीय प्रामाणिकपणाविषयी अदेशा येणारी अथवा छलकुरण्याच्या मिषाने योजिलेली गोष्ट माहात्मे पुरुषांच्या अंतःकरणास फारच लागूये. स्पेनदेशीय लोकां-

पासून कोलम्बसानें त्या दोनही गोष्टींचा अनुभव घेतला हो जेथें जातो तेथें आपल्या बराबर ता; आणि त्यांच्या अयोग्य आचरणावरून कोलम्बसास विज्ञा नेऊन इतका संताप आला कीं, त्यामुळें याच्या मनांत जे विचार स्पेनदेशीय लोकांचो कृतघ्नता उद्भवले ते याच्यानें मनांत ठेववले नाहींत. जेथें जेथें हा दर्शवितां. जाई तेथें तेथें स्पेनदेशीय लोकांची कृतघ्नता दर्शविण्याकरितां, याच्या पायांत ज्या विज्ञा घातल्या होत्या त्या आपले बराबर नेई. याच्या खोलीमध्ये त्या सदोदीत टांगलेल्या असत. मी मेल्लें झणजे त्या माझ्या समागमें पुरून टाकाव्या असें यानें सांगून ठेविलें होतें.

अशा समयीं नवीन शोध करण्याचे उमेदीस, स्पेनदेशा- मध्ये ज्या पुरुषानें ती प्रथम उपस्थित केली होती त्याची अशी दुर्दशा करून टाकिल्यामुळें, जरीं मोठाच धोका प्राप्त झाला होता, तरीं, ती मंद आणि निर्बल होऊन राहिली नाहीं. जा- नेवारी महिन्यामध्ये रोडेरीगो दि वास्तीदास या नावाच्या एक वास्तादास भा- विख्यात गृहस्थानें ज्युअन दि ला कोसा यास पातीदर घेऊन णि दिलाकोसा हे जलपर्यट- दोन तारवें सिद्ध केली. ज्युअन दिला कोसा यानें कोलम्बसा- नाकरितां नि- च्या हाताखालीं याच्या दोन्ही जलपर्यटनांमध्ये चाकरी केली पतात. होती, झणून स्पेन देशामध्ये यास नौका चालविण्याच्या का- मांत फार कुशल मानीत असत. ते दोघे शुद्ध महाद्वीपाकडे गलत्रताची नाळ धरून पारिआच्या किनाऱ्यावर येऊन पोहो- चले; नंतर पश्चिमेकडेस जाऊन हल्लीं ज्या प्रांताची तिएरा- फिर्सा या नावानें प्रसिद्धि आहे, त्यांचा दि वीला भूशिरापासून दारियेनच्या अखातापर्यंत सर्व किनारा त्यांनीं शोधून काढिला. नंतर थोड्याच दिवसांनीं ओजेदा हा आपला पूर्वीचा सो-

ओवान्दोस हिस्पान्योला एथें त्वरित पाठविण्याचें कारण.

ओजेदा याचें
दुसरें जलपर्य-
टन.

वती अमेरिगो वेसपुची यात्रावर दुसऱ्या जलपर्यटनाकरितां निघाला; आणि वास्तीदास हा ज्या ठिकाणीं जाऊन उतरला होता तें ठिकाण यास माहीत नव्हतें ह्मणून त्याचीच वाट धरिली, आणि तो ज्या ज्या ठिकाणीं येऊन लागला होता त्या त्या ठिकाणीं हा येऊन लागला. वास्तीदास याचें जलपर्यटन सुखावह आणि लाभदायक असें होतें, आणि तेंच ओजेदा याचें फार क्लेशदायक व लाभशून्य होतें; परंतु या दोहोंपासून शोध करण्याची उत्सुकता फारच वाढली, कारण स्पेनदेशीय लोकांस अमेरिका खंडाचा जसा जसा अधिक शोध लागत गेला, तशी तशी त्यांची तेथील संपत्ति आणि फलद्रूपता यांविषयींची कल्पना अधिकाधिक वाढूं लागली.

ओवान्दोचे
पर्यटनाची
तयारी.

हे पराक्रमी पुरुष आपलीं जलपर्यटनें करून माघारे येण्याच्या अगोदरच नवा नेमलेला हकीम ओवान्दो यास हिस्पान्योला एथें नेण्याकरितां सरकारी खर्चावर एक आरमार तयार केलें होतें. ओवादिला यानें जो अविचाराचा वर्तनक्रम चालविला होता तो बंद करण्याकरितां, ओवान्दो याचें तेथें जाणें आवश्यक होतें; त्यानें जें तेथें गैररीतीचें काम चालविलें होतें तेंणेंकरून वसाहतीचा नाश होऊन जाईल असेंही भय वाढूं लागलें होतें. कोलम्बसास नाशावह अशी जीं आपण कृत्यें केलीं तीं फार जुलुमाचीं आणि अन्यायाचीं आहेत, असें मनामध्ये पक्केपणीं समजून, आपल्या स्वदेशीय लोकांचा मनोभाव व त्यांच्या अविचाराच्या कल्पना यांप्रमाणें वागून, त्यांची कृपा व आश्रय हीं दोनही संपादन करावीं हाच मुख्य हेतु त्यानें आपल्या मनांत धरिला होता; याच हेतूनें त्यानें

हरएक गोष्टीविषयी वसाहतीची भरभर होण्याकरितां उपयोगी पडण्यासारखे जे कोलम्बसानें कायदे ठरविले, होते त्यांची अगदीं उलटापालट करून टाकिली. तो प्रकार असा; दुराचारी आणि दुर्बल असे जे त्या वसाहतींत लोक होते, त्यांस कायदा व ताबेदारी यांच्या प्रतिबंधांत वागण्याची सर्व्ही लागण्याकरितां उपयोगी जी मोठी शिक्षा करायाची ती न करितां, त्यानें त्यांस इतकी निरंकुश मोकळीक दिली होती कीं तिणेंकरून ते हवे तसे नाचूं लागले. इन्दिअन लोकांचे रक्षण करण्याचें सोडून त्या बापुड्यांवर जुलूम चालविण्याची त्यानें शिकेभोरतवानिशीं परवानगी दिली होती. जे पूर्वीचे अनर्थ भोगून जिवंत राहिले होते त्यांच्या वेगळ्यावेगळ्या टोळ्या बांधून, आपल्यास अनुसरून जे लोक होते त्यांस ते मालमत्तेप्रमाणें वांटून देऊन, त्या वेटांतील सर्व लोकांस त्यानें पूर्ण दास्यत्वावस्थेस आणून मिळविले. स्थानदेशीय लोकांचा द्रव्यविषयक लोभ फारच अतिरिक्त होता, यामुळे संपत्तीच्या प्राप्त्यर्थ सुवर्णाच्या शोधावांचून दुसरी युक्ति ते करून पाहात नसत; याकरितां ते दास्यत्व जसें अन्याय्य होते तसेंच दुःखदायकही झालें. मनामध्ये दया न धरितां, व सारासार विचार न पाहतां जे मालक त्या इन्दिअन लोकांपासून हवें तसें काम घेत ते मालक त्या इन्दिअन लोकांच्या जुटीच्याजुटी पर्वतावर हाकून नेत, आणि त्यांस खापीमध्ये काम करायास लावीत. हा जो त्यांस श्रम पडे तो त्यांच्या बलास व त्यांच्या उदरनिर्वाह करण्याच्या पुरातन चालीस अगदींच अनुसरून नव्हता, झणून त्या लोकांची ती अशक्त जात इत-

बोवादिला
कोलम्बसाचे
कायदे सोडून
हवी तशी वर्त-
णूक करितो.

की लवकर खंगून गेली की, त्या देशांतील प्राचीन राहाणवा-
ल्यांचे बीज लवकरच निर्मूल होण्याच्या दृशेस आले होते.

नवीन खंडांत
अव्यवस्था झाल्यामुळे भोव-
न्दी यास त्वरित
घडवितात.

ही जी अशी अव्यवस्था झाली होती तिचा लवकर बंदो-
बस्त करावा झणून, ओव्वान्दो यास तिकडे जाण्यास फार
जलदी करावी लागली. नवीन खंडास जाण्याकरितां आ-
जपर्यंत जीं आरमारें तयार झालीं होती त्यांपेक्षांही मोठे आर-
मार याच्या ताब्यांत होते. या आरमारांत ३२ तारवें होती,
आणि नवीन खंडांत जाऊन राहण्याच्या उद्देशानें निघालेलीं
२५०० मनुष्ये त्यांजवर होती. जेव्हां तो एवढी थोरली
कुमक घेऊन तेथे जाऊन पोहोचला, तेव्हां बोवादिला यानें
आपला अधिकार याच्या स्वाधीन केला. नंतर बोवादिला
यानें आपल्या वर्तणुकीचा आव सांगण्या करितां तत्काल स्पेन-
देशास परत जावें, असा त्या नवीन हाकीमानें हुकुम केला, व
त्या समर्थान्व रोल्दान व बंडवाल्यांतील जे दुसरे प्रमुख होते
त्या सर्वांनीही ते बेट सोडून जावें असें केलें. तद्देशीय लोक
स्पेन देशच्या राजाची स्वतंत्र प्रजा होय, झणून त्यांच्या
मनांत नसतां, व त्यांस त्यांच्या कामाप्रमाणे मोल न देतां, त्यांच्या
पासून चाकरी घ्यावयाची नाहीं, असें त्या हाकीमानें सर्व लो-
कांस जाहीर केलें. स्पेन देशीय लोकांच्या बंदोबस्ताविषयीं
नाना प्रकारचे कायदे केले, त्यांमध्ये ज्या मनःपूत आचर-
णानें वसाहतीचा इतका नाश झाला, तसल्या आचरणाची
अगदीं मनाई केली; आणि ज्या कायद्यांच्या व ज्या व्यवस्थे-
च्या अनुरोधानें वसाहतीची स्थापना झाली, व जाहीर करून
तिची वृद्धि आणि स्थिरता होणार त्या कायद्यांस व त्या व्यव-

सो जाऊन तेथें
व्यवस्था क-
रितो.

स्थेस सर्वांनीं मानावें असें केलें. सरकारी काम ज्या लोकां-
कडे नव्हते ते खाणींमध्ये कामें करून मोठी मिळकत मिळ-
वितात असें लोक कल्पित असत; याचा नियम बांधून टाका-
वा ह्मणून असा हुकुम फिरविला कीं, सर्व सोने, मिश्रधातूपा-
सून शुद्ध धातू काढण्याचें जें सरकारी स्थल आहे, तेंच आ-
णावें, आणि त्यांतील अर्धे सरकारास द्यावें.

सोन्याविषयी
नियम बांधि-
तो.

कोलम्बसानें ज्या वसाहतीची स्थापना केली होती
तींमध्ये स्वस्थता व सुख हीं राहण्या करितां अशा प्रकारचे
यत्न चालले असतां, इकडे कोलम्बस त्या कृतघ्न दरबाराची
कृपा संपादन करण्याचा जो असंतोषकारक उद्योग त्यामध्ये
गुंतला होता. हा मोठ्या योग्यतेचा आणि मोठमोठीं कामें
वजावलेला असा जरीं होता, तरीं, यानें जी त्या दरबारास
विनंती केली होती ती निष्फल झाली. यानें अशी मागणी
घातली होती कीं, १४९२ त जो करार नामा ठरला आहे,
त्याप्रमाणें मी शोधून काढलेल्या देशांतील हाकिमांच्या जा-
ग्यावर माझी पुनः स्थापना करावी. परंतु या समर्प्या दैवा-
ची प्रतिकूलता अशी विलक्षणिक आली कीं, कोलम्बसानें
आपल्या हक्काच्या मागणीस लागू पडे अशी जी जी गोष्ट सां-
गितली, ती ती त्या मत्सरी राजांस त्या मागणीचा निषेध करा-
यास साधक झाली. कोलम्बसानें जे शोध केले त्यांचें महत्व
व त्यांच्या मौल्यवृद्धीची आज्ञा या दोन गोष्टींवरून फेरिनान्द
याच्या मनांत असा विचार आला कीं, करारनाम्यामध्ये
ज्या देणग्या लिहिल्या आहेत त्या फारच मोठ्या व न्याय-
विरुद्ध आहेत. सांप्रत कालींच जो अधिकार इतका मोठा

कोलम्बसानें
स्थापिलेल्या व-
साहतीची अशी
व्यवस्था होत
असतां, इकडे
कोलम्बस त्या
कृतघ्न दरबारा-
ची व्यर्थ उपा-
जना करितो.

१५८ याची नवीन शोध करण्याची उमेद खचत नाही.

फेर्दिनान्द आणि इसाबेला यांचे पोटांत अधिकार देण्याविषयी भीति येथे.

दिसतो व पुढे भयप्रद होण्यासही जो कमी नव्हे तो आपल्या रयतेतील मनुष्यांवर टाकायास फेर्दिनान्द याच्या पोटांत भीति आली. फेर्दिनान्द याने इसाबेला राणीच्या मनांत ही व्याच शंका भरवून दिल्या; नंतर त्या उभयतांनी, क्षुलक व अयोग्य अशा नाना प्रकारचीं मिषे करून, देवास स्मरून केलेल्या करारनाम्यांत ज्या गोष्टी लिहिल्या आहेत त्याप्रमाणे करावे, अशा जी कोलम्बसाने विनंती केली होती, तिची उडवाउडव केली. कोलम्बस स्पेन देशच्या दरबारांत सुमारे दोन वर्षेपर्यंत एक्या दोन अर्जदाराप्रमाणे जात होता; नंतर यास असे वाटले की फेर्दिनान्द याच्या मनांतील अविचाराच्या कल्पना व भये या दोन गोष्टी काढून टाकण्याचे फार अशक्य आहे. शेवटीं अशा मतलबी आणि निर्दय राजाजवळ मी न्यायाच्या अथवा योग्यतेच्या हकांची मागणी मागण्यामध्ये वृथा श्रम केला, असे कोलम्बसास समजून आले.

याची मूळची भावडती युक्ति

परंतु ही जी अप्रौढपणाची फेर्दिनान्द याने फेड केली तिणेकरूनही, ज्या महदुद्देशाने कोलम्बसाचे शोधक कल्पनाशक्तीस जागृत करून याची नवीन शोध करण्याविषयी प्रवृत्ति केली होती, तो उद्देश एक सारिखा पुढे चालविण्याची याची उमेद खचली नाही. ईस्तइन्दीज एथे जाण्याकरितां नवीन मार्ग शोधून काढावा हीच याची मूळची आणि भावडती युक्ति होती. या युक्तीविषयी अद्यापकालपर्यंत ही याच्या मनांत विचार घोळतच होते. कोलम्बसाने पारिभा एथे जे स्वतः जलपर्यटन केले, त्यामध्ये याने जे लक्षपू-

वैक अवलोकन केले होते तेणेकरून, व तद्देशीय लोकांच्या संशययुक्त सांगण्यावरून, आणि वास्तीदास व दि ला कोसा यांनीं जें आपल्या जलपर्यटनाचें वृत्त सांगितलें त्यावरून, यानें अमेरिका महाखंडाच्या पलीकडे ईस्टइन्दीज एथपर्यंत विस्तृत झालेला असा एक समुद्र आहे अशी यानें कल्पना मनांत आणिली, आणि त्यांत ईस्टइन्दीज व ज्ञात समुद्र यांच्यामध्ये व्यापार चालू होण्यासारखी एकादी सामुद्र धुनी अथवा संयोगीभूमि सांपडेल अशी अशाही धरिली. पुढें मोठा उदय होण्यासारखी जी ही कल्पना सुचली तिणेकरून कोलम्बसानें असें कल्पिलें कीं ती सामुद्रधुनी अथवा संयोगीभूमि दारियेनच्या अखाताजवळच असावी. ही कल्पना मनांत भरतांच, कोलम्बस जरीं वयस्क, व श्रमेकरून थकलेला, आणि दुखण्यामुळे अगर्दी जर्जर झालेला, असा होता, तरीं तरुण पराक्रमी पुरुषांस जो आनंद असतो त्या आनंदानें, ज्या जलपर्यटनामुळे ही मोठी गोष्ट सिद्धीस जाऊन पहिल्यापूसून जी महद्युक्ति तडीस नेण्याचें यानें योजिलें होतें तिची पूर्णता होण्या सारखें होतें, तें पर्यटन करण्याचा पत्कर घेण्याचें यानें बोलणें लाविलें. यासमयीं फेर्दिनान्द आणि इसाबेल्हा या उभयतांनींही याच्या बोलण्याकडे चांगला कान दावा अशा कितीएक गोष्टी जुळून आल्या. ज्या पुरुषाच्या मागण्या कबूल करणें त्या उभयतांस अयुक्तिक दिसलें, व ज्याच्या सेवेची उपेक्षा करणें तर अयोग्य होतें, अशा पुरुषास एकाशा प्रतिष्ठित उद्योगाच्या मिषानें दरबारांतून काढून टाकण्याचा खांस आनंदच होता. कोलम्बसास नक्षिसे देण्या-

हा अगदीं अ-
शक झाला ही-
ता तरीं हा न-
वीन पर्यटन क-
रण्यास प्रवृत्त
होतो.

१६० याचे युक्तीवर विश्वास ठेवण्याचे कारण.

विषयीं जरी त्या उभयतांची निरीच्छा होती, तरी कोलम्बसाच्या गुणांविषयीं तीं अनभिज्ञ नव्हतीं; आणि याचे कौशल्याचा व याचे वर्तणुकीचा जो त्यांस अनुभव आला होता तेथेंकरून याच्या कल्पनेस मान्यता देण्यास, व याच्या सिद्धीवर भरंवसा ठेवण्यास, एक सबल कारण होतें. याविचारांस यापेक्षांही प्रबल असें तिसरें एक कारण उपस्थित झालें, तें असें; सुमारे याच वेळीं काब्राल याच्या ताव्यांतील पोर्तुगीज लोकांचे आरमार इन्दीज एथून परत आलें; त्यांतील बारदानाची समृद्धि पाहून यूरोप खंडांतील लोक पूर्वेकडील संपत्तीची व सुपीकाची आजपर्यंत जी कल्पना बांधीत तीपेक्षां अधिक निश्चयाची कल्पना करायलास ते समर्थ झाले. स्पेनदेशीय लोकांपेक्षां पोर्तुगीज लोकांचे शोध अधिक सफल होत गेले. कारण ज्या देशांमध्ये उद्योग, कलाकौशल्यें, आणि शोभा, हीं वृद्धिगत शालीं होती, व ज्या ठिकाणीं पृथ्वीवर अन्यदेशांपेक्षां फारच पूर्वी व्यापार चालू होऊन त्याची अधिक वृद्धि शाली होती, असे देश त्यांनीं शोधून काढून त्यांच्या बराबर व्यवहार चालू केला होता. जे जिनस फारच मौल्यवान् होते, व ज्यांची अपेक्षाही फार होती, त्या जिनसांमध्ये पोर्तुगीज लोकांस पहिल्या जलपर्यटनांतच त्वरित आणि पुष्कळ नफा मिळाला; व लिस्बोन शहर तत्काळ व्यापाराचें आणि संपत्तीचें स्थान झालें; आणि इकडे स्पेनदेशास तर पश्चिमेकडील खंडांतून दीर्घ कालानें प्राप्त होणारीं सुखें व भविष्यकालीं प्राप्त होणारे लाभ यांची आशा मात्र होती. या कारणावरून पोर्तुगीज लोक ज्या मार्गानें गेले त्यापेक्षां पूर्वे-

याचे पराक्रमाच्या अनुभवावरून याचे सिद्धीविषयीं उभयतांचे मनांत संशय राहत नाहीं.

कडेस असून निर्भय अशा रस्याने स्पेनदेशीय लोकांस ने-
ण्याचे जे कोलम्बसाने बोलणे लाविले होते यावांचून अधिक
स्वीकार करण्यासारखी त्यांस कोणतीही गोष्ट नव्हती. या
आशेवरून फेर्दिनान्द यास उत्तेजन येऊन यानेही ती गोष्ट
मनापासून मान्य केली.

या पर्यटनाचे जरी सर्व लोकांस अगत्य होते तरी ते क-
रण्याकरितां कोलम्बसास सगळीं चार तारवे मिळालीं; त्यां-
मध्ये जे तारू सर्वापेक्षां मोठे होते त्यांत ७० टनापेक्षां अधिक
ओझे राहत नसे. कोलम्बसास संकटे भोगण्याची व थो-
डक्या सामग्रीनिशीं विकट कृत्यांत पडण्याची सवई असे,
झणून, हे आरमार जरी थोडे होते तरी त्यांचा अधि-
कार पत्करण्यास याने मागे पुढे पाहिले नाही. याचा
भाऊ बार्थोलोमेओ आणि याचे कृत्यांचा इतिहास लिहिणा-
रा जो याचा दुसरा मुलगा फेर्दिनान्द हे उभयतां याच्याब-
रोबर गेले. मे महिन्याच्या ९ व्या तारिखेस केडीझ एथून
कोलम्बस निघाला, आणि नेहेमीप्रमाणे कानेरी बेटास येऊन
पोंहोंचला. तेथून थेट महाद्वीपास जाण्याकरितां निघावे
असे याने योजिले होते, परंतु सर्वापेक्षां जे मोठे गलबत होते
ते फार नादान व उपयोगी न पडण्यासारखे झाले होते,
झणून यास हिस्पान्योला एथे जाण्याचे प्राप्त पडले. कारण
तेथे ओवान्दो याने जी गलबत नेली होती त्यांतून त्या थो-
रल्या गलबताबद्दल दुसरे एक गलबत मिळेल अशी आशा
होती. जेव्हां कोलम्बस सन्त दोमिंगो एथे येऊन पोंहोंचला
तेव्हां त्या तारवांतील १८ तारवे सामान सुमान भरून स्पेन-

मे महिन्याच्या
९ व्या तारि-
खेस हा केडीझ
एथून निघतो.

जून महिन्याच्या
१९ वे तारखेस
सन्त दोमिंगो
एथे येतो.

हा ओवान्द्रोपाशीं तारुं प्राणून न्यास बुद्धिवाद सांगतो.

ज्या कारणा-
मुळें यास सन्त
दोमिंगो एर्रे
यांचे लागले ते
कारण ओवा-
न्द्रोस सांगतो.

देशास जाण्याकरितां अगदीं तयार झालीं असें यानें पाहिलें. कोलम्बसानें ओवान्द्रो यास आपल्या जलपर्यटनाचें जें नियमित स्थल होतें तें, व ज्या अपायामुळें त्या स्थलाची वाट सोडावी लागली तो अपाय, तत्काल विदित केला, आणि बंदरांत येण्याकरितां परवानगी मागीतली. ही परवानगी मागायास दोन कारणे होतीं; एक त्या बंदरीं जाऊन गलबताचा मोबदला करायाचा होता, व दुसरें असें की, यास स्वकीय अनुभवाच्या व कल्पनाशक्तीच्या योगानें जीं चिन्हें पाहतां येत असत, त्या मोठ्या नानाप्रकारच्या चिन्हांवरून वादळ होण्याचा समय जवळ आला आहे असें यास यथार्थ ज्ञान झालें होतें; या वादळांत त्या वेदामध्ये याच्या मनांत राहावयाचें होतें. याच कारणावरून स्पेनदेशास जाण्याकरितां जीं तारुं तयार केलीं होतीं त्यांचें जाणें कांहीं दिवस तहकूब करावें असें यानें ओवान्द्रो यास सांगितलें. परंतु ओवान्द्रो यानें याची गलबताविषयांची जी विनंती तिच्या निषेध केला, आणि याची मसलतही तुच्छ मानिली. ज्या प्रसंगीं एका परके गृहस्थासही दयेनें आश्रय दिला असता त्या प्रसंगीं जो देश कोलम्बसानें शोधून काढून हस्तगत केला होता त्या देशांत यास येऊं देण्याचीही ओवान्द्रोनें मनाई केली. जी कोलम्बसाची हितावह सूचना लक्ष देण्यास योग्य होती ती, ओवान्द्रोनें मनुष्याची दूरदृष्टि ज्या गोष्टीकडे पोचत नाही ती गोष्ट घडेल झणून उगीच अहंकारानें ढोंग करणारा जो कल्पक भविष्यभाषी त्याच्या स्वप्नाप्रमाणें मानिली; आणि तें आरमार स्पेन देशास जाण्याकरितां निघालें. दुसऱ्या दि-

ओवान्द्रो को-
लम्बसास त्या
वेदांत येऊं दे-
ण्यास परवान-
गी देत नाही.

तो न ऐकिल्यामुळे त्यांची तारवे बुडून जातात. १६३

वर्षी रात्री मोठ्या भयंकर वेगाचे कोलम्बसाने सांगितल्याप्रमाणे कोलम्बसाने सांगितल्याप्रमाणे तुफान झाले. कोलम्बसास ही जोखीम प्राप्त होईल म्हणून ठाऊकच होते, याकरिता याने प्रथमच सावधगिरी राखून आपल्या लहानशा आरमाराचे रक्षण केले. स्पेनदेशास जाण्याकरितां जे आरमार निघाले होते त्यांतील मुख्य अधिकाऱ्यांच्या अविचारास व दुराग्रहास योग्य अशी त्याची दुर्दशा झाली. त्या अठरा तारवांतून दोन अथवा तीन मात्र काय तीं निभावलीं. या अनर्यामध्ये हीं जीं तारवे फुटलीं यांत बोवादिला रोल्दान आणि कोलम्बसाचा छल करण्यामध्ये व इन्दिअन लोकांस गांजण्यामध्ये जे प्रमुख होते त्यांतून बहुतेक लोक, नाशाप्रत पावले; त्यांनीं अन्यायाने व क्रौर्याने जी संपत्ति मिळविली होती तिचाही त्यांच्यावरोबर लोप झाला. त्या संपत्तीची किंमत साडे चार लाख रुपयांपेक्षां अधिक होती. ही छटली झणजे त्याकाली मोठी रकम, आणि त्यांच्या वर्सणुकीचा कसा ही जरीं छडून छडून शोध केला तरी त्यापासून मुक्त होण्यास, व स्पेनदेशच्या दरबारांत मोठ्या कीर्तीचे आगत स्वागत मिळण्यास, ती पुरेशी होती. जी तारवे बचावलीं त्यांतून एकावर कोलम्बसाचे जिनगींचा नाश होऊन बाकी जीं चीजवस्त राहिली होती तीं सर्व होती. अशा प्रसर्गां त्या लोकांचे गुणदोष निवडून सांप्रमाणे त्यांस यथान्याय शिक्षा व बक्षिसे मिळालीं, तीं पाहून इतिहासकऱ्यांनीं आश्चर्यभरित होऊन सर्व संमताने असे ठरविले, कीं, मानहानि केलेल्या पुरुषास जी इजा दिली होती तिचा सूड उगवावा, आणि निरुपद्रविक लोकांवर ज्यांनीं जुलूम केला होता त्यांचे पारिपत्य

कोलम्बसाने सांगितल्याप्रमाणे तुफान होतें.

त्या तुफानांत स्वकीय आचरणानुरूप फल प्राप्त होतें.

हे पाहून इतिहास केचे आश्चर्यभरित होत.

१६४ हा हिस्सान्योला बेट सोडून महाद्वीपाकडे जातो.

कोलम्बलाने मं-
वसामध्ये करून
आपले शत्रूंच्या
नाशार्थ ते तु-
फान उत्पन्न
केले असे भोळे
लोक कल्पि-
तात.

करावे ह्मणोन साक्षात् ईश्वर मध्ये होऊन त्याने अशा गोष्टी घडविल्या. ही गोष्ट घडली यावेळेस जे अज्ञानी व देव-भोळे लोक होते त्यांच्या मनांत भलतीच गोष्ट ठसून गेली. जे पुरुष आपल्या चातुर्याने व आपल्या नवीन कल्पनेने आपणास प्रसिद्धीस आणितात, त्या पुरुषांविषयी साहजिक आश्चर्य होण्याजोगे जे अशिक्षित लोकांचे मत असते त्यावरून त्या भोळे लोकांनी असे कल्पिले की कोलम्बसाच्या आंगांत कांही ईश्वरी शक्ति आहे, आणि याने जादूगिरी व मंत्रसामर्थ्य यांच्या योगाने आपल्या शत्रूंचा सूड उगवावा ह्मणून असे भयंकर तुफान उत्पन्न केले. ज्या हिस्सान्योला बेटांत आदर आतिथ्य करून यास आंत येऊ दिले नाही ते बेट याने लवकर सोडिले, आणि महाद्वीपाकडे चालिला. जोखिमीचे आणि त्रासदायक असे जलपर्यटन केल्यानंतर ग्वानाया हे बेट शोधून काढिले, ते होनदूरासच्या किनाऱ्यापासून विशेष दूर नव्हते. या ठिकाणी जे त्या महाद्वीपातील लोक मोठमोठ्या होड्यांत बसून तेथे आले होते त्यांची आणि याची भेट झाली. आजपर्यंत जे देश कोलम्बसाने शोधून काढिले त्यातील लोकांपेक्षा हे लोक अधिक सुधारलेले आणि यांचा उपयुक्त कलांचे ज्ञानांत प्रवेशही फार झाला होता असे दिसले. ज्या समयी स्पेनदेशीय लोकांनी आपल्या नेहेमीच्या उत्कटेने इन्डिअन लोकांनी ज्या सुवर्णाचे अलंकार आंगावर घातले होते ते सुवर्ण कोणत्या स्थळी त्यांस प्राप्त झाले, अशी चौकशी केली, तेव्हा त्या लोकांनी पश्चिमेकडील देशांकडे बोट दाखविले. त्या देशांत सुवर्ण इतके

असे त्रासदा-
यक जलपर्यटन
करून ग्वाना
या बेट शोधून
काढून तेथे सो-
न्याचा शोध
करितो.

हिंदु महासागरांत जाण्याचा रस्ता सांपडत नाही. १६५

विपुल सांपडे की त्याचा अतिशय साधारण कृत्यांतही उपयोग करीत. अशा मनोहर देशांच्या शोधार्थ कोलम्बसाने गमन केले असते तर हा युक्तानच्या कांठाने मेक्सिकोच्या संपत्तिमान राज्यांत आला असता; परंतु हिंदुमहासागरावर-वर संबंध राखणारी एक सामुद्रधुनी आहे असे जे याने कल्पिले होते, तिच्या शोध लावण्याची जी याची आवडती युक्ति तीचेकडेस याचे मन इतके प्रवण झाले होते की, याने त्या समृद्ध देशाकडे जाण्याचे सोडून हा पूर्वेस दारियेनच्या आखाताकडे चालिला. या पर्यटनांत कोलम्बसाने त्राशिभास आदीभोस या नावाच्या भूशिरापासून बंदरपर्यंत महाद्वीपाचा सर्व किनारा शोधून काढिला. हे बंदर फार सुंदर आणि सुरक्षित स्थान होते, छणून कोलम्बसाने त्यास पोर्तो वेल्हो असे नाव दिले. कोलम्बसाने ज्या कल्पित सामुद्रधुनीच्या द्वारे अज्ञात सागरामध्ये जाण्याची आशा धरिली होती त्या सामुद्रधुनीचा याने निरर्थक शोध केला; आणि हा क्रिस्ती एकवेळा कांठावर जाऊन त्या देशाच्या आंत जरी गेला होता तरी मेक्सिकोचे अखात आणि दक्षिणमहासागर यांच्यामध्ये जी एक अरुंद संयोगीभूमि आहे ती वलांडून जाई इतका दूर गेला नाही. तथापि त्या देशाची फलद्रूपता व तद्देशीय लोकांनी आणिलेले सुवर्णाचे नमूने पाहून यास इतका संतोष झाला, व त्या देशाच्या संपत्तीविषयी इतकी कल्पना याच्या मनांत भरून गेली, की, याने वेराग्वा प्रांतांतील बेल्लेमनदी जवळ आपल्या भावाच्या तऱ्यांत थोडेसे लोक ठेवून त्या देशांत पुरतेपर्णी वसाहतीची स्थापना करण्याकरितां ज्या व-

त्या बेटांत न राहतां दारियेनच्या अखाताकडे जातो, परंतु कल्पित सामुद्रधुनीचा शोध लागत नाही.

अमेरिकेत वसाहत स्थापण्याची कीर्ति यास मिळत नाही.

याचे लोकांच्या स्तूची अपेक्षा होती त्या आणण्यासाठी स्वतः स्पेन देशास दाणगाईमुळे जाण्याचा निश्चय केला. परंतु कोलम्बसाच्या ताब्यांत जे तद्देशीय लोकां- जाण्याचा निश्चय केला. परंतु कोलम्बसाच्या ताब्यांत जे लोक होते त्यांच्या वृत्ति आकलन करण्याजोग्या नव्हत्या, पासून अडथळा प्राप्त होतो. लोक होते त्यांच्या वृत्ति आकलन करण्याजोग्या नव्हत्या, ह्मणोन अमेरिका खंडांत प्रथम वसाहत स्थापण्याची कीर्ति कोलम्बसास प्राप्त झाली नाही. त्या लोकांच्या दाणगाईमुळे व लुटारूपणामुळे तद्देशीय लोकांनी संतप्त होऊन हार्ती शस्त्रे धरिलीं, आणि हे लोक कोलम्बसानें शोधून काढलेल्या बेटां- तील लोकांपेक्षा अधिक बलाढ्य व शूर होते, ह्मणून यांनी स्पेनदेशीय लोकांतील काहीं एकांस कापून काढिले, आणि बाकीचांनी वसाहत सोडून जावें असें केले. त्या वसाहतीचे त्यांच्या हातून रक्षण होण्यासरिखेंही दिसत नव्हतें.

कोलम्बसावर दुसरा भयर्थ गुजरतो.

अमेरिका खंडातील लोकांपासून हा जो प्रथमच स्पेन देशीय लोकांस अडथळा आला एवढाच ह्मणजे कोलम्बसा- वर अनर्थ गुजरला असे नाही, तर नौकागमनकर्त्यांस ज्या विपत्ति प्राप्त होतात त्या सर्व कोलम्बसास अनुक्रमानें भोगाव्या लागल्या. भयंकर तुफानें, मोठमोठ्या मेघगर्जना, आणि वि- जांचा कडकडाट, यांहीकरून कोलम्बसाची बुडी फुटलेली तारवें बुडून जातील असे भय वाटूं लागलें; तशांत कोलम्ब- साचे उदासीन झालेले खलाशी लोक श्रमानें थकून गेल्या- मुळे, व जवळची सामग्री संपल्यामुळे, कोलम्बसाचा हुकूम बजावण्यांत ते निरीच्छ अथवा असमर्थ झाले. याच्या गलबतां- पैकीं एक गलबत नाशाप्रत पावले, व दुसरें गलबत अगदीं कामांतून गेलें होतें, ह्मणून तें सोडून द्यावें लागलें; आणि जीं बाकी दोन उरलीं होती तेवढ्यानिशींच यानें जो महाद्वी-

पाचा भाग ज्यास यानें कोस्ट आफ् वेक्सेशन असें चिंतेंत असतां नाव दिलें होतें त्यास सोडून हिस्पान्योलाची वाट धरिली. या पर्यटनांत नवीन संकटें याची वाटाचे पाहत वसलीं होती.

कूबा वेटाच्या किनाऱ्यापासून कोलम्बस भले मोठ्या तुफानांत सांपडून माघारा हटला, याचीं तारवें एकमेकांवर वांकडीं तिकडीं आपटलीं, आणि त्या धक्यानें तीं इतकीं खिलखिलीं झालीं कीं त्यांस जेमेका एथें येउन पोहोंचण्यास फार प्रयत्न लागला. तेथें तीं बुडून जाऊं नयेत ह्मणून कोलम्बसास त्यांस लवकर कडेस आणणें भाग पडलें. या समयीं कोलम्बसावरील अनर्थांचें मान पूर्ण झालें असें दिसतें. अमेरिकाखंडांत स्पेनदेशीय लोकांची जी वसाहत होती तीपासून बऱ्याच अंतरावर एक वेट आहे त्याच्या किनाऱ्यावर कोलम्बस येउन लागला. याचीं तारवें इतकीं मोडकळींस आलीं होतीं कीं, तीं पुनः तयार करणें असंभाव्य होतें, आणि याच्या अशा अवस्थेचें वर्तमान हिस्पान्योला एथें नेण्याचें बिनतोड ठिसून आलें, व त्यावांचून या संकटांतून पार पडण्याची आशा तर निरर्थक होती. परंतु नानाप्रकारचे उपाय योजण्यामध्ये महासमर्थ, आणि जीं नाशकारक संकटें प्राप्त झालीं असतां निर्बल पुरुष निराश होऊन वसतात त्यांमध्ये अतिगंभीर, अशी जी कोलम्बसाची कल्पनाशक्ति तिनें, या संकटापासून मुक्त होण्याची कांहीं आशा प्राप्त होण्यासारखी युक्ति, शोधून काढिली. तद्देशीय लोक स्पेनदेशीय लोकांस ईश्वरी अंश मानीत असत, ह्मणून त्यांच्या इ-

तुफानांत याचीं तारवें एकमेकांवर आपटून खिलखिलीं होतात.

यामुळे हिस्पान्योला एथें जाण्याचें अशक्य होतें परंतु तेथें जाण्यास हा एक युक्ति काढितो.

१६८ मेन्डेज आणि फेस्ची हिस्पान्योला एथे जातात.

त्या युक्तोनें या-
स तद्देशीय लो-
कांपासून दोन
होडकी मिळ-
तात.

च्छा तृप्त करण्याकरितां ते फार उत्कंठित असत. अशा-
प्रकारें त्या लोकांचा आदरपूर्वक दयेचा कोलम्बसास आश्रय
होता झणून, त्यांपासून अमीनें पोखारलेल्या एकाच वृक्षाच्या
बुंधापासून केलेल्या दोन होडक्या यास मिळाल्या. त्या इत-
क्या आवड धोवड आणि वांकड्या तिकड्या होत्या कीं त्यांस
होडकी हें नाव देखील शोभायाचें कठीण. हीं होडकीं कि-
नाऱ्या किनाऱ्यानें जाण्यास, अथवा आखाताच्या एका वाजूप-
सून दुसऱ्या वाजूपर्यंत जाण्यास मात्र योग्य होती. अशा होडक्यां-
तून ४५ पंचेताळीस कोसापेक्षांही पलीकडे जें हिस्पान्योला
बेट तेथें जाण्याचा स्पेनदेशातील मेन्डेज आणि जेनोआ-
तील फेस्ची या दोन गृहस्थांनीं मोठ्या धैर्यानें पत्कार घे-
तला; विशेषेंकरून या दोघांची कोलम्बसावर फार प्रीति असे.
त्यांनीं हें पर्यटन, लोकांस खरीं न वाटण्याजोगीं संकटें भोगून,
द ज्या श्रमांमुळे त्यांच्या बराबरच्या इन्दिअन लोकांतून किती-
एक थकून जाऊन मरण पावले असे श्रम सोसून, १० दिव-
सांत संपविलें. हिस्पान्योला एथील अधिकाऱ्यानें त्या दो-
घांची जी बर्दास्त ठेविली ती त्यांच्या धैर्यास शोभेशी न-
व्हती, व ज्या पुरुषाकडून ते आले होते त्याच्या विपत्तीस
जितकी पाहिजे होती तितकी नव्हती. ओवान्दो याच्या
मनांत कोलम्बसाविषयींचा जो हलकेपणाचा मत्सर होता
तेणेंकरून ज्या बेटांत तो कारभार चालवीत होता तेथें येऊन
उतरण्यास कोलम्बसास परवानगी दावयास त्याच्या पोटांत
भीति उत्पन्न झाली. अशी जी त्याची ओदार्यशून्य वृत्ति
होऊन गेली तिणेंकरून त्या मोठ्या मनुष्याचीं कृत्ये व याज-

तीं होडकीं पे-
ऊन याचे दोन
असामो १०
दिवसांत हि-
स्पान्योला एथे
जातात.

मेन्डेज आणि फेसची यांविषयीच्या शंका. १६९

वर गुजरलेली संकटें यांचा विचार मनांत येऊन, अथवा तशाच अनर्थांमध्ये सांपडलेले जे यांच्या देशचे लोक त्यांकरितां दया उत्पन्न होऊन, जो यांस द्रव आला असता तो नाहींसा झाला. मेन्डेज आणि फेसची हे, आपला अधिका-री व आपले सोबती यांस मुक्तता प्राप्त व्हावी झणून ८ महि-नेपर्यंत ओवान्दोपाशीं विनंती करित होते, परंतु ती मिळ-ण्याचा रंग दिसून आला नाहीं.

मेन्डेज आणि फेसची ८ महि-नेपर्यंत ओ-वान्दोपाशीं वि-नंती करितात.

या कालामध्ये कोलम्बस व यांच्या वरोवरचे लोक यांच्या मनांत अशा संकटसमयीं नानाप्रकारचे विकार उत्पन्न होऊन उद्विग्नता प्राप्त झाली होती. प्रथम मेन्डेज आणि फेसची यांचे जलपर्यटन सफल होऊन आपली त्वरित मुक्तता होईल या आशेनें त्या अगदीं निराश झालेल्या लोकांच्या वृत्ति आनंदभरित झाल्या होत्या, परंतु काहीं कालानंतर जे अतिशय भिन्न लोक होते ते अशी शंका पुरू लागले की, मेन्डेज आणि फेसची यांनीं जे पराक्रमाचे कृत्य स्वीकारिलें आहे त्यांत ते मार्ग चुकले. शेवटीं जे मोठे पराक्रमी लोक होते त्यांनीं त्या उभयतांचा नाश झाला असा सिद्धांत केला. याप्रमाणें त्यांच्या आशेचा किरण भग्न होता-क्षणें त्या लोकांची अवस्था अधिकच दुःस्वकारक दिसून आली. निरीछेच्या योगानें वृद्धिगत झालेली जी निराशा ती प्रत्येकाच्या हृदयांत स्थिर होऊन बसली. त्या लोकांचा शेवटचा उपाय थकला, आणि स्वकीय देशापासून व स्वकीय मित्रांपासून फार दूर असणारे जे हे नम्र व रानटी लोक यांमध्ये दुःखाचे दिवस काढून, देहांत होण्याचे आशेपेक्षां दुसरी

कोलम्बसाच्या लोकांच्या मनां-तील विचार.

१७० तद्देशीय लोकांची याच्याशी अप्रीतीची वागणूक.

ते याचा वि-
कार करून
याच्या जवळ-
चीं तारवें घे-
ऊन जवळच्या
बेटांस जातात.

आशा राहिली नाहीं. ते खलाशी लोक उघड बंड करा-
यास प्रवृत्त झाले, आणि कोलम्बसाच्या जिवांस धोका दे-
ण्याची धास्ति घातली. या सर्व अनर्थांचा कर्ता कायतो
कोलम्बस असा याचा उपहास करून, यानें इन्दिअन लोकां-
पासून ज्या होड्या विकत घेतल्या होत्या त्या दहा होड्या
बलाकारानें घेऊन, कोलम्बसाचीं उपदेशपर वाक्यें व विन-
वण्या यांचा धिक्कार करून त्या बेटापासून एक दूर प्रदेश
होता तेथें ते गेले. तद्देशीय लोक, आपले देशांत स्पेनदे-
शीय लोक फार दिवस राहिले ह्मणून कुरकुरूं लागले,
आणि त्यांच्या आंगांत त्यांच्या शेजारीं राहाणारे जे हिस्पा-
न्योला एथील लोक त्यांपेक्षां अधिक उद्योग नसे, ह्मणून, त्यां-
प्रमाणें या लोकांसही त्या इतक्या परके लोकांचें पोषण कर-
ण्याचें ओशें अगदीं असह्य दिसून आलें. ते मनापासून धा-
न्यसामथी आणीनातसे झाले, त्यांस जें देत तें हात राखून देऊं
लागले, आणि ही कुमक देण्याचेंही अगदीं आटोपून धर-
ण्याचें भय घातलें. अशा कृतनिश्चयापासून स्पेनदेशीय
लोकांचा त्वरित घातच झाला असता, कारण यांचें संरक्षण,
इन्दिअन लोकांची यांस अनुकूल जी इच्छा तिच्या स्वाधीन
होतें. या प्रसंगीं प्रथमतः त्या भोळे लोकांस स्पेनदेशीय
लोकांविषयीं जें आश्चर्य व जो मोठेपणा वाटला होता त्यास
पुनः उत्तेजन आल्यावांचून या नाशाचा परिहार होईल असें
नव्हतें. बंडखोर लोकांच्या मनःपूत आचरणावरून स्पेन-
देशीय लोकांस हितावह अशी जी गोष्ट इन्दिअन लोकांच्या
मनांत ठसून गेली होती ती अरीं पुष्कळ कर्मा झाली होती

तद्देशीय लो-
कांचे स्पेनदे-
शीय लोकांवि-
षयींचे विचार.

तरां कोलम्बसास स्वकीय रक्षणार्थ आपल्या कल्पनाशक्तीच्या योगाने दुसरी चांगली हितावह अशी युक्ति सुचली. या युक्तीवरून इन्द्रिअन लोकांची स्पेनदेशीय लोकांविषयीं प्रथम जी मोठी कल्पना होती ती पुनः खांनी धरिली एवढेच झाले नाही तर तिला अधिकच पुष्टीकरण मिळाले. कोलम्बसास जें ज्योतिःशास्त्राचें ज्ञान होतें तेंणेंकरून लवकरच पूर्ण चंद्रग्रहण पडेल असें यास समजून आले. तें ग्रहण लागण्याच्या पूर्व-दिवशीं कोलम्बसानें त्या प्रांतांतील जे मुख्य गृहस्थ होते त्यांस आपल्या सभोवतार जमविले, आणि ज्या लोकांचा तुझीं मान राखिला होता त्या लोकांवर प्रीति करण्याचें सोडून दिले झणून, त्यांचा धिक्कार करून, त्यांस असें सांगितलें कीं हे जग निर्माण करून त्याचें पालन करणारा जो स्वर्गस्थ परमात्मा त्याचे स्पेनदेशीय लोक सेवकः आणि अखंत कृपापात्र होत; त्यांचा सांभाळ करण्याचा तुझीं निषेध केला झणून त्यास फार क्रोध येऊन, या अपराधाबद्दल परम क्रौर्यानें शिक्षा करावी याकरितां तो यत्न करीत आहे; ईश्वरी शोभाचा प्रखर, व तुमचा जो लवकर सड घ्यावयाचा आहे त्याचें चिन्ह दर्शविण्याकरितां, आज रात्री चंद्राचा प्रकाश अगदीं नष्ट होऊन तो रक्ताप्रमाणें तांबडा लाल दिसेल. हें जें कोलम्बसानें अमानुष भविष्य कथन केलें तें, अमेरिकेंतील लोकांनीं तादृश लक्षण देतां ऐकून घेतलें, परंतु क्रियेकांनीं, अशिक्षित लोकांच्याकड्यां भोळेपणामुळें जें स्वभावतः आश्चर्य उत्पन्न होतें तें धरून, त्या गोष्टीचें श्रवण केलें. जेव्हां चंद्र काळा काळा होत गेला आणि शेवटीं तांबडा दिसला, तेव्हां ते सर्व चकित

आझावर पर-
मेश्वराची फार
प्रीति आहे अ-
सें तद्देशीय लो-
कांस दर्शवि-
तो.

१७२ यामुळे ते पाच्यार्शा पुनः प्रीतीने वागतान.

भसे करितांच
ते म्यास शरण
जातात.

होऊन गेले. अशा प्रकारची भीति त्यांच्या पोटांत येतांच ते आपापल्या घरां धांवतच गेले, आणि सामग्रीचीं ओझीं भरून घेऊन कोलम्बसाजवळ येऊन त्यांच्या पायांजवळ तीं ओतिलीं. नंतर ज्या अनर्थांमुळे आर्झी भयभीत होऊन गेलीं आहों, त्यांचें दूरीकरण करण्याकरितां, ईश्वराजवळ आपण मध्यस्थी करावी, असे त्यांनीं कोलम्बसास शपथपुरःसर सांगितलें. अशा ज्या त्यांनीं विनविण्या केल्या त्यांहीं करून आपणास द्रव आला असे दर्शवून, कोलम्बसानें त्यांच्या इच्छेप्रमाणें करण्याचें वचन दिलें. इतक्यांत इकडे ग्रहण सुटून चंद्र पहिल्याप्रमाणें प्रकाशित झाला. या दिवसापासून स्पेनदेशीय लोकांस पुष्कळ सामग्री प्राप्त होऊं लागली एवढेंच नाही, तर तद्देशीय लोक देवभोळेपणाच्या दृष्टीनें या स्पेनदेशीय लोकांस संताप येण्यासारखी गोष्ट आचरिनांतसे झाले.

याचे लोक पुनः
यास नास दे-
तात.

अर्शीं कृत्ये चाललीं असतां इकडे दंगेखोर लोकांनीं ज्या होड्या बलात्कारानें घेतल्या होत्या त्यांच्या योगें हिस्पान्योला एथें जाण्याकरितां त्यांनीं बहुत प्रयास केले, परंतु त्यांच्या शैरवर्तणुकीमुळे अथवा वायु आणि प्रवाह यांच्या क्षामुळे त्यांचे ते सर्व प्रयत्न निष्फल झाले. ही जी निराशा झाली तिणेंकरून त्यांस फारच संताप येऊन ते, या वेटांतील ज्या प्रदेशामध्ये कोलम्बस होता तिकडे गेले, आणि यास नवीन संकटें व निंदापर शब्द यांहींकरून त्यांनीं भरप्रदर्शन केलें. त्यांचा हा क्रम चालला असतां जी एक गोष्ट घडून आली ती कोलम्बसास या लोकांपासून ज्या अनर्थांचें भय

याच्या खबरीकरितां ओवान्दो एक तारुं पाठवितो. १७३

होतें त्यापेक्षां अधिक दुःखकारक आणि त्रासदायक होती. ओवान्दो ए-
हिस्पान्योला एथील हाकीमाच्या मनांत कोलम्बसाविषयी स्कोपर याज-
अद्यापकालपर्यंत काळ्याचेन्या शंका भरलेल्या होत्या. त्या कडे तारवाचा
हाकीमानें जमेका एथें एक लहानसें तारुं पाठवून दिलें. अधिकार देतो.

तें त्यानें आपल्या देशच्या विपत्तिग्रस्त लोकांस संकटापासून
मुक्त करावें झणून पाठविलें नव्हतें, तर त्यांची अवस्था कशी
काय आहे ही बातमी काढण्याकरितां पाठविलें होतें. त्यानें
त्या तारवाचा अधिकार कोलम्बसाचा हाडवैरी जो एस्कोबर
यास सांगितला; कारण दुसऱ्यांची नेमणूक केली असतां
त्यांस त्या लोकांची करुणा येऊन ते आपल्या इच्छेच्या वि-
रुद्ध त्यांस संकटापासून मुक्त करितील, असें त्या हकीमास वा-
टलें होतें. त्या एस्कोबरानें द्वेषबुद्धीच्या योगें आपल्या
धन्याच्या हुकमास बरोबर अनुसरून त्या बेटापासून काहींशा
अंतरावर नांगर टाकिला, आणि तेथून एका लहानशा डांडींत तो येऊन यास
वसून समुद्र तीराजवळ आला, व स्पेनदेशीय लोकांची दुर्द- सलामालकीचें
शा पाहून कोलम्बसास कोरड्या सलामालकीचें पत्र पाठवून पत्र पाठवून प-
त्याचें उत्तर घेऊन पुनः माघारा गेला. जेव्हां प्रथम स्पेन- रत जातो.

देशीय लोकांनीं त्या बेटाजवळ गलबत आलेले पाहिले तेव्हां
त्या सर्वांच्या अंतःकरणांत मोठा हर्ष झाला, कारण फार दि-
वसपर्यंत दुःखनिर्मुक्त होण्याचा दिवस प्राप्त होईल झणून
जी ते मार्गप्रतीक्षा करीत बसले होते, तो दिवस आतां
प्राप्त झाला आहे असें त्यांस वाटलें होतें. परंतु ते गलबत-
जेव्हां एकाएकां दिसेनासें झाले, तेव्हां त्यांचे हातपाय
मोडून त्यांच्या सर्व आशा नष्ट होऊन गेल्या. ओवान्दो

१७४तें ताहूँ माघारें गेल्यामुळें यास मोठे संकट प्राप्त होतें.

अशा प्रकारें
निराशा झाल्यामुळें याचे
लोक भिऊन
गेलें होते त्यांचे
शांतवन
करितो.

यानें पूर्वी जी कोलम्बसाची अवहेलना केली होती तींत जी ही त्यानें, स्वैच्छिक दुष्ट आचरणाची भर घातली तिणेंकरून कोलम्बसास फारच वाईट वाटलें. परंतु अशा प्रसंगीं ही यानें आपल्या मनांत इतकें स्वास्थ्य राखिलें होतें कीं तेणेंकरून याच्या आंगां आपल्या लोकांचें समाधान करण्याची शक्ति राहिली होती. कोलम्बसानें आपल्या लोकांस घेण्डेज आणि फेस्ची हे दोघेजण हिस्पान्योला एथें जाऊन सुखरूप पोहोचले, व तुह्याकरितां ते लवकर तारवें घेऊन येणार आहेत असें सांगितलें. एस्कोबार याच्या तारवांत आपण सर्व जण मावणार नाहीं धरणून त्या तारवामध्यें जाण्याचें मीं स्वीकारिलें नाहीं, कारण माझ्या दुःखाचें विश्वासूसोबती जे तुह्मीं यांस सोडून जावयाचें नाहीं असा माझा निर्धार आहे. लवकर मुक्तता प्राप्त होण्याची आशा दृष्टीस पडल्यामुळें समाधान पावून, व कोलम्बसाचें, आपल्या जिवापेक्षां आमच्या संरक्षणाकडे लक्ष ठेवण्याविषयींचें उघड औदार्य पाहून संतोष भरित होऊन, त्यांनीं पुनः उमेद धरिली, आणि कोलम्बसावर विश्वास ठेविला.

अशा विश्वासावांचून समीप वास करणारे जे बंडखोर लोक यांचें कोलम्बसाच्यानें निवारण करवले नसतें; परंतु त्या जिवावर उदार होऊन बसलेल्या बंडखोर लोकांस आपलेसे करून घेण्याकरितां जे प्रयत्न यानें योजिले तींहीकरून तर ते अधिकच विथरले. त्यांच्या मागण्या दिवसानुदिवस अधिकाधिकच वाढत चालल्या, आणि त्यांचे हेतू फार दाणगेपणाचे आणि क्रूरतेचे होत चालले. सर्वांचें रक्षण व्हावें

बंडवाल्यांशीं लढाई करून त्यांचा पराजय करितो. १७५

झणून त्यांच्याबरोबर युद्ध करून त्यांचा पराभव करणे प्राप्त पडले. कोलम्बस फार दिवस वायूचा उपद्रव झाल्यामुळे जर्जर झाला होता झणून, यामध्ये युद्ध करण्याची शक्ति राहिली नव्हती; याकरितां याचा भाऊ अदेलान्तादो हा त्या बंडखोर लोकांवर चालून गेला, आणि ते लोकही युद्धार्थ त्वरित उभे राहिले. त्या लोकांनीं पुनः एकवेळ जें सामोपचाराचें बोलणें पडलें होतें त्याचा धिक्कारपूर्वक निषेध करून, मोठ्या आवेशानें हला करण्याकरितां ते पुढें झाले. ते ज्या शत्रूवर आऊन पडले तो झणजे त्यांच्याबरोबर युद्ध करण्याकरितां तयार झाला नव्हता असें नव्हतें. पहिल्या झपाट्यासच त्या लोकांचे मोठमोठे धैर्यवान् सरदार मारिले गेले. मोठा धैर्यवान् व मोठा बलवान् असा जो अदेलान्तादो यानें त्यांच्या मुख्य सरदारास आऊन गांठिलें, आणि त्यास मार करून व त्यांचे हात तोडून त्यास कैद केला. असें पाहताक्षणींच बाकीचे जे होते ते आपल्या पूर्वीच्या उन्मत्तपणास योग्य अशा हलकेपणाच्या भीतीनें पळून गेले. नंतर लवकरच ते सर्व मिळून कोलम्बसस शरण आले, आणि त्यांनीं मोठमोठ्या शपता वाहून आपली आज्ञा आर्झीं मान्य करूं असा याशीं करार केला. पुनः जिकडे तिकडे स्वस्थता होत होती इतक्यांत कोलम्बसास तादृश निश्चय नसतां जीं तारवें येतील झणून मोठ्या युक्तीनें यानें सांगितलें होतें, तीं तारवें दृष्टीस पडलीं. त्या समयी ज्या बेटांत ओवान्दो याच्या निर्दय मात्सर्यामुळे नाना प्रकारचीं संकटें भोगून त्या लोकांस एक वर्ष काढावें लागलें ते बेट त्यांनीं परमानंदानें सोडिलें.

हा अजारी होता झणून याचा भाऊ बंडवाल्यांबरोबर युद्ध करितो.

सन्त दीर्गिर्गा एथून तारवें येताच हा जमेका बेट सोडितो.

सन्त दोंमिगो
एथें येऊन पो-
होचल्यावरचा
प्रकार.

ज्या वेळीं ते सन्तदोंमिगो एथें येऊन पोहोचले, त्या वेळीं हलके लोक अतिशय नम्रतेनें आपण केलेल्या उद्धतपणाचें आछादन करायास ज्या नीच कापड्युक्तीनें पराकाष्ठेचा प्रयास करितात त्या युक्तीस अनुसरून, तेथील हाकीमानें ज्या पुरुषाचा हेवा करून त्याच्या नाशार्थ प्रयत्न केला होता त्यास फारच प्रेमळता दर्शविली. त्यानें कोलम्बसास बाह्यात्कारें मोठा सन्मान देऊन याचें आदरआतिथ्य केलें, तसेंच आपलें घर यास राहायास देऊन याचा सर्वप्रकारें बहुमान राखिला. परंतु असा बाह्यात्कारें सन्मान राखित असतां, याच्या जंतःकरणांत जो द्वेष आणि मत्सर गुप्तरूपें होता तो याच्यानें आवरवला नाहीं. कोलम्बसानें जे दंगेखोर लोक पायांत बिड्या घालून आणिले होते त्यांच्या सरदारास त्या हाकीमानें त्याच्या अपराधांचें चौकशी करण्याकरितां बंधनिर्मुक्त केलें; आणि कोलम्बसाच्या पक्षाचे जे लोक होते त्यांचीं यथान्याय चौकशी करण्याचें उपस्थित करून त्यांस भयप्रदर्शन केलें. ज्या गोष्टीचें निराकरण करण्याविषयीं कोलम्बसाचा उपाय चालेना ती गोष्ट यानें मुकाब्जानें सहन केली. परंतु हरएक प्रसंगीं निर्दयपणानें व अन्यायानें ज्यानें कोलम्बसास वर्तविले त्याच्या अधिकाराखातीं जो देश होता तो सोडण्याविषयीं यानें फारच उताविली दाखविली.

हे बेट लवकर
सोडून दोन
तारवां निशां
स्पेनदेशास नि-
घतो.

जाण्याची तयारी लवकर करून कोलम्बस दोन तारवें त्रोबर घेऊन स्पेनदेशास निघाला. आजपर्यंत ज्या प्रकारचीं संकष्टें यास भोगावीं लागलीं त्या प्रकारचींच संकष्टें याचा वर्तनक्रम समाप्त होईपर्यंत यास सोसावीं लागलीं. याच्या

इसाबेला राणीच्या मृत्यूची यास बातमी लागते. १७७

रावां पैकीं एक तारूं अगदीं नादान होते छणून ते मागे हटून सन्त दोमिंगो एथें येऊन लागले, आणि दुसरें तारूं मोठ्ठो भोळ्या तुफानांत हवकून त्याची डोलकाठी मोडल्यामुळें दुसरो एक काठी उभी करून तिच्या योगें सुमारें ९०० कोस चालून ते भोळ्या संकटानें सन्त ल्यूकारच्या बंदरीं जाऊन लागले.

हा सन्त ल्यूकारच्या बंदरीं जाऊन लागतो.

या ठिकाणीं ज्या गोष्टींचें यानें वर्तमान ऐकिलें त्या गोष्टी-प्रमाणें दुसरो कोणतीही गोष्ट घातक झाली नसती. या गोष्टीमुळें याच्या सर्व दुर्दैवांची परिपूर्णता झाली. ती गोष्ट ही कीं जिची नीति, दया, व कृपा, यांजवर कोलम्बसाचा परिणाभीचा आश्रय होता अशी जी याची आश्रयदाती इसाबेला राणी ती मरण पावली. ज्यानें बहुत काळपर्यंत कोलम्बसाच्या विरुद्ध वागून यास बहुत दुःखें दिलीं, असा जो फेरि-नान्द त्यावांचून, सांप्रत कोलम्बसाचें दुःखविभोजन करणारा, व यानें पुष्कळ संकटें भोगून जीं कामें बजाविलीं त्यां बद्दल बक्षिस देणारा दुसरो कोणी राहिला नव्हता. तर ज्या राजाच्या मनांत कोलम्बसाविषयीं विपरीत विचार भरून

गेले होते त्यास विनंती करण्याचें काम त्रासदायक व निष्फल असें होतें; तथापि अशा कृत्यांत कोलम्बसास आपल्या आयुष्याचें दिवस घालवणें प्राप्त पडले. याची प्रकृति थोडीशी पूर्वस्थितीवर येतांच हा दरबारांत गेला, आणि याची जरीं तादृश यथायोग्य सौजन्यानें भेट घेतली नाहीं, तरीं यानें लागोपाट अर्ज्या करून याजवर ज्यांनीं जुलूम केला होता त्यांचें क्षारिपत्य करण्याकरितां, व १४९२ त जो करारनामा केला होता त्यांत लिहिलेले सर्व अधिकार परत देण्याकरितां,

हा स्पेनदेशास येऊन फेरि-नान्दाच्या कारारनाम्यांत अधिकारानिषे-यीं विनंती करितो.

फेदिनान्द गो- हक्काच्या मागण्या मागितल्या. फेदिनान्द याने गोड गो
 व्र बोलून रास शब्द बोलून व ज्यांत काहीं अर्थ नाही अशी वचने देऊन
 नाद लावितो. कोलम्बसास नाद लाविला. फेदिनान्द याने याच्या ज्या

सत्तेच्या मागण्या होत्या त्या बाह्याल न करितां त्यांची उडवा-
 उडव करावी म्हणून याने नाना प्रकारच्या युक्ति सांगून ते
 कृत्य अशा डावाने लावणीवर घातले की तेणेंकरून त्याची
 फेदिनान्द याच्या मनांतून समाप्ति करावयाची नाही असें
 उघड दिसून आले. कोलम्बसाची शरीरप्रकृति क्षीण
 झाल्यामुळे सदोदित विनंती करणाऱ्या अर्जदारापासून लव-
 कर मुक्त होण्याची आशा दिसून, फेदिनान्द यास फार चां-
 गले वाटून, आपला अयोग्य मार्ग आचरण्याविषयीं उन्नेजन
 आले. फेदिनान्द याने जी ही आशा धरिली होती तीत तो
 फसलाही नव्हती. ज्या राजाची अशा विश्वासाने आणि सि-
 द्धान्तेचीकरी केली, त्याच्या कृतघ्नतेमुळे संतापून, व याने जे
 श्रम आणि संकटे भोगिलीं होती तींहीकरून अगदीं जर्जर
 होऊन, आणि या सर्व गोष्टींमुळे जी अशक्ति याच्या आंगांत
 आली होती तिणेंकरून अगदीं थकून जाऊन, १५०६ त मे

हा १५०६ त महिन्नाच्या २८ व्या तारिखेस बालाडोली एथें याने आप-
 ने मरणाच्या ला देह ठेविला. या समयीं यास ५९ एकुणसाठ वर्षे होती.
 २८ व्या तारि- कोलम्बसाने मरणसमयीं आपली अन्नू ज्या महात्मतेनें प्रसिद्ध
 खेस देह ठेवि- झाली होती त्या महात्मतेस उचित अशी अंतःकरणाची स्व-
 तो. स्थता राखिली ; व आपल्या आयुष्यांत हरएक प्रसंगीं जी
 धर्मविषयक अतिशय मान्यता याने दर्शित केली होती तीस
 योग्य अशी जी धर्मपरायण बुद्धि तिचे विचार मनांत बाळगले.